2025/2

8.1.2025.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2025/2

(2024. gada 27. novembris),

ar ko groza Direktīvu 2009/138/EK attiecībā uz proporcionalitāti, uzraudzības kvalitāti, pārskatu sniegšanu, ilgtermiņa garantiju pasākumiem, makroprudenciālajiem instrumentiem, ilgtspējas riskiem un grupas un pārrobežu līmeņa uzraudzību un groza Direktīvas 2002/87/EK un 2013/34/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu, 62. pantu un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK ([3]) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozarei ir izveidoti vairāk uz risku balstīti un saskaņotāki prudenciālie noteikumi. Uz dažiem minētās direktīvas noteikumiem attiecas pārskatīšanas klauzulas. Minētās direktīvas piemērošana ir būtiski veicinājusi finanšu sistēmas stiprināšanu Savienībā un padarījusi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības noturīgākas pret dažādiem riskiem. Lai gan minētā direktīva ir ļoti visaptveroša, tā nerisina visas konstatētās nepilnības, kas ietekmē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības.

(2) Covid-19 pandēmija ir radījusi milzīgu sociālekonomisko kaitējumu, kā rezultātā Savienības ekonomikai ir nepieciešama ilgtspējīga, iekļaujoša un taisnīga atveseļošana. Tāpat vēl nav zināmas Krievijas agresijas kara pret Ukrainu ekonomiskās un sociālās sekas. Tāpēc darbs pie Savienības politiskajām prioritātēm ir kļuvis vēl steidzamāks, jo īpaši nodrošinot, ka ekonomika darbojas cilvēku labā, un sasniedzot Eiropas zaļā kursa mērķus. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozare var nodrošināt privātus finansējuma avotus Eiropas uzņēmumiem un padarīt ekonomiku noturīgāku, nodrošinot aizsardzību pret visdažādākajiem riskiem. Ņemot vērā šo divējādo lomu, nozarei ir liels potenciāls dot ieguldījumu Savienības prioritāšu sasniegšanā.

(3) Kā uzsvērts Komisijas 2020. gada 24. septembra paziņojumā "Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā", lai veicinātu atkārtotu kapitāla piesaistīšanu uzņēmumu sektorā, ir noderīgi stimulēt institucionālos investorus, jo īpaši apdrošinātājus, veikt vairāk ilgtermiņa investīciju. Lai atvieglotu apdrošinātāju ieguldījumu Savienības ekonomikas atveseļošanas finansēšanā, uzraudzības sistēma būtu jāpielāgo, lai labāk ņemtu vērā apdrošināšanas uzņēmējdarbības ilgtermiņa raksturu. Jo īpaši, aprēķinot maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar standarta formulu, būtu jāatvieglo iespēja izmantot labvēlīgāku standarta parametru ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros, kas tiek turēti ilgtermiņa perspektīvā, ar nosacījumu, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības atbilst stabiliem un noturīgiem kritērijiem, kas saglabā apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību un finanšu stabilitāti. Šādiem kritērijiem vajadzētu būt vērstiem uz to, lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības spēj izvairīties no tādu kapitāla vērtspapīru piespiedu pārdošanas, kurus paredzēts turēt ilgtermiņā, tostarp saspringtos tirgus apstākļos. Tā kā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir daudzveidīgi riska pārvaldības instrumenti, ar kuriem izvairīties no šādas piespiedu pārdošanas, minētajos kritērijos būtu jāņem vērā šāda daudzveidība un tajos nevajadzētu prasīt ilgtermiņa ieguldījumu aktīvu juridisku vai līgumisku norobežošanu, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības varētu izmantot labvēlīgāku standarta parametru ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros. Turklāt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vadībai būtu jāapņemas ievērot kapitāla vērtspapīru, kuros

([1]) OV C 275, 18.7.2022., 45. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 23. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 5. novembra lēmums.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

iegulda sabiedrība, minimālo turēšanas termiņu, izmantojot rakstiskas nostādnes, un jāpierāda sabiedrības spēja saglabāt minētos kapitāla vērtspapīrus minētajā turēšanas termiņā.

(4) Pielāgojumi, kuros labāk ņemts vērā apdrošināšanas darījumu ilgtermiņa raksturs, varētu palielināt brīvi pieejamo kapitālu pēc maksātspējas kapitāla prasības samazināšanas. Tādā gadījumā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāapsver iespēja atbrīvoto kapitālu nenovirzīt sadalei starp akcionāriem vai vadības gratifikācijām, bet būtu jācenšas atbrīvoto kapitālu novirzīt ienesīgiem ieguldījumiem reālajā ekonomikā, lai atbalstītu ekonomikas atveseļošanu un plašākus Savienības politikas mērķus.

(5) Apdrošinātāji un pārapdrošinātāji var brīvi veikt ieguldījumus jebkur pasaulē, ne tikai Savienībā. Ieguldījumi trešās valstīs var arī veicināt Savienības vai dalībvalstu vispārējo attīstības palīdzības politiku. Tāpēc apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānodrošina, ka to ieguldījumu politika atspoguļo tos mērķus, kas ir noteikti atjauninātajā ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 ([4]) attiecībā uz augsta riska trešām valstīm.

(6) Komisija 2019. gada 11. decembra paziņojumā par Eiropas zaļo kursu apņēmās Savienības prudenciālās uzraudzības sistēmā labāk integrēt klimata un vides risku pārvaldību. Eiropas zaļais kurss ir Savienības jaunā izaugsmes stratēģija, kuras mērķis ir līdz 2050. gadam Savienību pārveidot par mūsdienīgu, resursefektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām. Tas sekmēs mērķi izveidot tādu ekonomiku, kas strādā cilvēku labā, nostiprinot Savienības sociālo tirgus ekonomiku, palīdzot nodrošināt tās gatavību nākotnei un to, ka šī ekonomika veicina stabilitāti, darbvietas, izaugsmi un ieguldījumus. Eiropas Komisija 2020. gada 4. marta priekšlikumā par Eiropas Klimata aktu ierosināja mērķi panākt klimatneitralitāti un klimatnoturību līdz 2050. gadam noteikt par Savienībā saistošu. Šo priekšlikumu pieņēma Eiropas Parlaments un Padome, un tas stājās spēkā 2021. gada 29. jūlijā ([5]). Komisijas mērķis nodrošināt Savienības vadošo lomu pasaulē virzībā uz 2050. gadu tika atkārtoti uzsvērts 2021. gada stratēģiskās prognozēšanas ziņojumā, kurā noteikts, ka noturīgu un nākotnes prasībām atbilstošu ekonomikas un finanšu sistēmu izveide ir stratēģiska rīcības joma.

(7) ES ilgtspējīga finansējuma satvaram būs būtiska nozīme Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanā, un vides regulējums būtu jāpapildina ar ilgtspējīgu finanšu regulējumu, kas novirza finansējumu ieguldījumiem, kuri samazina pakļautību klimata un vides riskiem. Komisija savā 2021. gada 6. jūlija paziņojumā "Pārejas uz ilgtspējīgu ekonomiku finansēšanas stratēģija" apņēmās ierosināt grozījumus Direktīvā 2009/138/EK, lai konsekventi integrētu ilgtspējas riskus apdrošinātāju riska vadībā, pieprasot apdrošinātājiem veikt klimata pārmaiņu scenārija analīzi.

(8) Lai uzlabotu noturību un sniegtu ieguldījumu ilgtspējā, jo īpaši saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanu, nesen tika ierosināti un pieņemti virkne tiesību aktu, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 ([6]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/2464 ([7]) un Direktīva par uzņēmumu pienācīgu rūpību attiecībā uz ilgtspēju un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937; visi šie tiesību akti ietekmē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozari.

(9) Viens no šīs grozošās direktīvas galvenajiem mērķiem ir apdrošināšanas Savienības iekšējā tirgus turpmāka integrācija. Apdrošināšanas iekšējā tirgus integrācija palielina konkurenci un apdrošināšanas produktu pieejamību dalībvalstīs, tādējādi sniedzot labumu uzņēmumiem un patērētājiem. Apdrošināšanas neveiksmes, kas Savienības iekšējā tirgū pieredzētas kopš Direktīvas 2009/138/EK piemērošanas, uzsver nepieciešamību visā Savienībā nodrošināt lielāku uzraudzības konsekvenci un konverģenci. Tādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzība, kuras darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību un tiesības veikt uzņēmējdarbību, būtu vēl vairāk jāuzlabo, neapdraudot mērķi labāk integrēt apdrošināšanas iekšējo tirgu, lai nodrošinātu patērētāju konsekventu aizsardzību un aizsargātu taisnīgu konkurenci visā iekšējā tirgū.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/2464 (2022. gada 14. decembris), ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Regulu (ES) Nr. 537/2014, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Direktīvu 2013/34/ES (OV L 322, 16.12.2022., 15. lpp.).

(10) Direktīva 2009/138/EK no tās darbības jomas izslēdz konkrētas sabiedrības to lieluma dēļ. Pēc pirmajiem Direktīvas 2009/138/EK piemērošanas gadiem un lai nodrošinātu, ka tā netiek nepamatoti piemērota mazāka lieluma sabiedrībām, ir lietderīgi pārskatīt minētos izņēmumus, palielinot minētās robežvērtības, lai minēto direktīvu nepiemērotu mazām sabiedrībām, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem. Kā tas jau ir ar apdrošināšanas sabiedrībām, kuras nav iekļautas Direktīvas 2009/138/EK darbības jomā, sabiedrībām, kas gūst labumu no šādām palielinātām robežvērtībām, vajadzētu būt iespējai saglabāt licenci vai to pieprasīt saskaņā ar minēto direktīvu, lai gūtu labumu no tajā paredzētās vienotās licences, un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai apdrošināšanas sabiedrībām, kas nav iekļautas Direktīvas 2009/138/EK darbības jomā, piemērot noteikumus, kas ir līdzīgi vai identiski tiem, kādi ir paredzēti minētajā direktīvā.

(11) Direktīvu 2009/138/EK nepiemēro palīdzības darbībai, ja ir izpildīti minētās direktīvas 6. panta 1. punkta nosacījumi. Pirmajā nosacījumā ir precizēts, ka palīdzību sniedz ar ceļu transportlīdzekli saistītā negadījumā vai avārijā, ja negadījums vai avārija notiek sabiedrības, kura veic apdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā. Minētais nosacījums varētu nozīmēt, ka gadījumā, ja negadījums vai avārija notikusi tieši pāri robežai, autotransporta līdzekļu palīdzības sniedzējiem būtu piemērojama prasība par apdrošinātāja licences saņemšanu, un tas varētu nepamatoti traucēt palīdzības sniegšanu. Šā iemesla dēļ ir lietderīgi pārskatīt šo nosacījumu. Tāpēc Direktīvas 2009/138/EK 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījums būtu jāattiecina uz negadījumiem vai avārijām, kurās iesaistīts ceļu transportlīdzeklis, kas dažkārt varētu notikt apdrošinātājas sabiedrības dalībvalsts kaimiņvalstī.

(12) Informācija par visiem pieteikumiem licences saņemšanai, lai sāktu uzņēmējdarbību kādā no dalībvalstīm, un šādu pieteikumu novērtēšanas rezultātiem varētu sniegt būtisku informāciju pieteikumu novērtēšanai citās dalībvalstīs. Tāpēc pieteikuma iesniedzējam būtu jāinformē attiecīgā uzraudzības iestāde par iepriekšējiem licences pieteikumu atteikumiem vai anulēšanu citā dalībvalstī.

(13) Pirms licences piešķiršanas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas ir tādas sabiedrības meitasuzņēmums, kura atrodas citā dalībvalstī, vai kas būs tās pašas juridiskās vai fiziskās personas kontrolē kā kāda cita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kura atrodas citā dalībvalstī, tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kas piešķir licenci, būtu jāapspriežas ar jebkuras attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādēm. Ņemot vērā apdrošināšanas grupu darbību pieaugumu dažādās dalībvalstīs, ir jāuzlabo Savienības tiesību aktu saskaņota piemērošana un informācijas apmaiņa starp uzraudzības iestādēm, jo īpaši pirms licenču piešķiršanas. Tādēļ, ja ir jāapspriežas ar vairākām uzraudzības iestādēm, jebkurai attiecīgajai uzraudzības iestādei būtu jāļauj pieprasīt, lai tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā notiek licences piešķiršanas process kādai turpmākai grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kopīgi novērtētu pieteikumu licences saņemšanai. Lēmums piešķirt licenci paliek tās piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes kompetencē, kurā attiecīgā sabiedrība pieprasa licenci. Tomēr, pieņemot minēto lēmumu, būtu jāņem vērā kopīgā novērtējuma rezultāti.

(14) Direktīva 2009/138/EK būtu jāpiemēro saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lai atvieglotu direktīvas samērīgu piemērošanu sabiedrībām, kuras ir mazākas un mazāk sarežģītas nekā vidēja sabiedrība, un lai nodrošinātu, ka uz tām neattiecas nesamērīgi apgrūtinošas prasības, ir jāparedz uz risku balstīti kritēriji, kas ļauj tās identificēt.

(15) Vajadzētu būt iespējai sabiedrības, kas atbilst uz risku balstītajiem kritērijiem, klasificēt kā mazas un nesarežģītas sabiedrības saskaņā ar vienkāršu paziņošanas procesu. Ja ierobežotā laikposmā pēc šāda paziņojuma, uzraudzības iestāde neiebilst pret klasifikāciju pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ, kas saistīti ar attiecīgo kritēriju novērtēšanu, minētā sabiedrība būtu jāuzskata par mazu un nesarežģītu sabiedrību. Pēc tam, kad sabiedrība ir klasificēta kā maza un nesarežģīta, sabiedrībai principā automātiski būtu jāgūst labums no apzinātajiem proporcionalitātes pasākumiem attiecībā uz pārskatu sniegšanu, informācijas atklāšanu, pārvaldi, rakstisku politikas nostādņu pārskatīšanu, tehnisko rezervju aprēķināšanu, pašu riska un maksātspējas novērtējumu un likviditātes riska vadības plāniem.

(16) Atkāpjoties no automātiskas labuma gūšanas no proporcionalitātes pasākumiem – ja uzraudzības iestādēm ir nopietnas bažas attiecībā uz atsevišķas mazas un nesarežģītas sabiedrības riska profilu, tām vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt attiecīgajai sabiedrībai atturēties izmantot vienu vai vairākus proporcionalitātes pasākumus. Šādas pilnvaras var izmantot, ja tās konstatē, ka vairs netiek ievērota maksātspējas kapitāla prasība, pastāv neatbilstības risks, sabiedrības riska profils būtiski mainās vai sabiedrības pārvaldes sistēma ir neefektīva.

(17) Ir lietderīgi, ka proporcionalitātes pasākumi ir pieejami arī sabiedrībām, kuras nav klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, bet kurām dažas no Direktīvas 2009/138/EK prasībām ir pārāk dārgas un sarežģītas, ņemot vērā riskus, kas saistīti ar šādu sabiedrību veikto uzņēmējdarbību. Minētajām sabiedrībām būtu jāļauj izmantot proporcionalitātes pasākumus, pamatojoties uz katra gadījuma analīzi un pēc to uzraudzības iestāžu iepriekšēja apstiprinājuma.

(18) Proporcionalitātes principa pienācīga īstenošana ir būtiska, lai izvairītos no pārmērīga sloga apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Šā iemesla dēļ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāsniedz ziņas savām uzraudzības iestādēm tikai tad, ja mainās to proporcionalitātes pasākumu tvērums, kurus tās piemēro.

(19) Kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras sedz tikai riskus, kas saistīti ar rūpniecisko vai komerciālo grupu, kurai tās pieder, ir īpašs riska profils, kas būtu jāņem vērā, nosakot dažas prasības, jo īpaši attiecībā uz pašu riska un maksātspējas novērtējumu, informācijas atklāšanu un saistītajiem pilnvarojumiem Komisijai sīkāk precizēt noteikumus par šādām prasībām. Turklāt kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām arī vajadzētu būt iespējai gūt labumu no proporcionalitātes pasākumiem, ja tās ir klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības.

(20) Ir svarīgi, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības saglabātu stabilu finanšu stāvokli. Minētajā nolūkā Direktīva 2009/138/EK paredz finanšu uzraudzību attiecībā uz sabiedrības maksātspējas stāvokli, tehnisko rezervju izveidi, aktīviem un izmantojamo pašu kapitālu. Tomēr sabiedrības pārvaldes sistēma ir arī svarīgs faktors, lai nodrošinātu, ka sabiedrība saglabā savu finanšu stabilitāti. Šajā nolūkā būtu jāprasa, lai uzraudzības iestādes regulāri pārskatītu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldes sistēmu.

(21) Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgām vismaz reizi trijos gados no katras uzraudzītās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un to grupām saņemt periodisku aprakstošu ziņojumu ar informāciju par uzņēmējdarbību un darbības rezultātiem, pārvaldes sistēmu, riska profilu, kapitāla pārvaldību un citu būtisku informāciju maksātspējas vajadzībām. Lai vienkāršotu minēto pārskatu sniegšanas prasību apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupām, vajadzētu būt iespējai, ievērojot konkrētus nosacījumus, informāciju, kas iekļauta periodiskajā uzraudzības pārskatā par grupu un tās meitasuzņēmumiem, iesniegt apkopotā veidā par visu grupu.

(22) Būtu jānodrošina, ka mazas un nesarežģītas sabiedrības tiek uzskatītas par prioritārām gadījumos, kad uzraudzības iestādes piešķir atbrīvojumus un ierobežojumus attiecībā uz pārskatu sniegšanu. Attiecībā uz šāda veida struktūru paziņošanas procesam, kas attiecas uz klasificēšanu par mazu un nesarežģītu sabiedrību, būtu jānodrošina pietiekama noteiktība attiecībā uz atbrīvojumu un ierobežojumu izmantošanu pārskatu sniegšanas ietvaros.

(23) Direktīvā 2009/138/EK būtu skaidri jānosaka pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas termiņi. Tomēr būtu jāatzīst, ka ārkārtas apstākļi, proti, veselības ārkārtas situācijas, dabas katastrofas un citi ārkārtēji notikumi, varētu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām liegt iespēju noteiktajā termiņā iesniegt šādus pārskatus un informāciju. Tāpēc Komija būtu jāpilnvaro šādos apstākļos pagarināt termiņus pēc apspriešanās ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) ("EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ([8]).

(24) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikts, ka uzraudzības iestādēm jānovērtē, vai jebkura jauna persona, kas iecelta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldīšanai vai pamatfunkcijas veikšanai, ir atbilstīga un piemērota. Tomēr tiem, kas vada sabiedrību vai pilda pamatfunkciju, vajadzētu būt pastāvīgi piemērotiem un atbilstīgiem. Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām reaģēt un vajadzības gadījumā atbrīvot attiecīgo personu no attiecīgā amata, ja netiek ievērotas atbilstības un piemērotības prasības.

(25) Tā kā apdrošināšanas darbības varētu izraisīt vai palielināt riskus finanšu stabilitātei, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām savās parakstīšanas, ieguldījumu un riska vadības darbībās būtu jāiekļauj makroprudenciālie apsvērumi un analīze. Tas varētu ietvert to, ka tiek ņemta vērā citu tirgus dalībnieku iespējamā

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

rīcība, makroekonomiskie riski, piemēram, kredītu cikla lejupslīde vai samazināta tirgus likviditāte, vai pārmērīga koncentrācija tirgus līmenī attiecībā uz dažiem aktīvu veidiem, darījumu partneriem vai nozarēm.

(26) Ja to pieprasa uzraudzības iestāde, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām savā riska un maksātspējas novērtējumā būtu jāņem vērā visa attiecīgā makroprudenciālā informācija, ko sniegušas uzraudzības iestādes. Lai nodrošinātu šādu papildu makroprudenciālo prasību konsekventu piemērošanu, EAAPI būtu jāizstrādā regulatīvo tehnisko standartu projekts, kurā precizēti kritēriji, kas uzraudzības iestādēm jāņem vērā, nosakot sabiedrības, uz kurām attiecas pasākums. Uzraudzības iestādēm būtu jāanalizē to jurisdikcijā esošo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pašu riska un maksātspējas novērtējuma rezultāti, kurām tiek lūgts ņemt vērā makroprudenciālos apsvērumus savās jurisdikcijās, tie jāapvieno un jāsniedz informācija apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām par elementiem, kas būtu jāņem vērā to turpmākajos riska un maksātspējas novērtējumos, jo īpaši attiecībā uz makroprudenciālajiem riskiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gadījumos, kad tās uztic iestādei vai struktūrai makroprudenciālās uzraudzības pilnvaras, uzraudzības iestāžu veikto makroprudenciālo novērtējumu rezultāti un konstatējumi tiek darīti zināmi minētajai makroprudenciālās uzraudzības iestādei.

(27) Atbilstīgi Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācijas 2011. gadā pieņemtajiem Apdrošināšanas galvenajiem principiem valsts uzraudzības iestādēm būtu jāspēj noteikt, uzraudzīt un analizēt tirgus un finanšu norises, kas varētu ietekmēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus, un izmantot šo informāciju atsevišķu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzībā. Veicot minētos uzdevumus, uzraudzības iestādēm attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto citu uzraudzības iestāžu sniegtā informācija un gūtās atziņas.

(28) Struktūras vai iestādes, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, ir atbildīgas par savu valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus makroprudenciālo politiku. Makroprudenciālo politiku var īstenot uzraudzības iestāde vai cita iestāde, vai struktūra, kurai uzticēts minētais mērķis.

(29) Laba koordinācija starp uzraudzības iestādēm un attiecīgajām struktūrām un iestādēm, kurām ir makroprudenciālas pilnvaras, ir svarīga, lai identificētu, uzraudzītu un analizētu iespējamos riskus finanšu sistēmas stabilitātei, kas varētu ietekmēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, un lai veiktu pasākumus šo risku efektīvai un pienācīgai novēršanai. Iestāžu sadarbības mērķim vajadzētu būt arī izvairīties no jebkāda veida dubultām vai nekonsekventām darbībām.

(30) Nevajadzētu kavēt informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un nodokļu iestādēm. Šādai informācijas apmaiņai būtu jāatbilst valsts tiesību aktiem, un, ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, ar to būtu jāapmainās tikai tad, ja attiecīgā informācijas izcelsmes iestāde tam nepārprotami piekrīt.

(31) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikts, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām kā to uzņēmējdarbības stratēģijas neatņemama sastāvdaļa ir jāveic periodisks pašu riska un maksātspējas novērtējums. Dažus riskus, piemēram, klimata pārmaiņu riskus, ir grūti aprēķināt vai tie materializējas laikposmā, kas ir ilgāks nekā maksātspējas kapitāla prasības kalibrēšanai izmantotais laikposms. Šos riskus var labāk ņemt vērā pašu riska un maksātspējas novērtējumā. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ir būtiski pakļautas klimata pārmaiņu riskiem, tām attiecīgos intervālos un pašu riska un maksātspējas novērtējuma ietvaros būtu jāveic analīze par ilgtermiņa klimata pārmaiņu riska scenāriju ietekmi uz to uzņēmējdarbību. Šādai analīzei vajadzētu būt samērīgai ar attiecīgo sabiedrību uzņēmējdarbībai raksturīgo risku veidiem, apmēru un sarežģītību. Jo īpaši, lai gan klimata pārmaiņu risku būtiskuma novērtējums būtu jāprasa no visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenāriju analīze nebūtu jāprasa no mazām un nesarežģītām sabiedrībām.

(32) Sabiedrībām būtu jāizstrādā konkrēti plāni un jāuzrauga to īstenošana, lai novērstu finanšu riskus, ko rada ilgtspējas faktori. Ja grupai ir jāizstrādā šāds plāns grupas līmenī, būtu jānodrošina, ka grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi tiek atbrīvoti no prasības izstrādāt plānus individuālā līmenī, ja visi būtiskie šo meitasuzņēmumu aspekti ir atspoguļoti plānā grupas līmenī.

(33) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikta prasība vismaz reizi gadā atklāt būtisku informāciju maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumā. Minētā ziņojuma mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, no vienas puses, un analītiķi un citi tirgus profesionāļi, no otras puses. Lai ņemtu vērā abu dažādo grupu vajadzības un vēlmes, ziņojuma saturs būtu jāsadala divās daļās. Pirmajā daļā, kas paredzēta galvenokārt apdrošinājuma

ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, būtu jāietver pamatinformācija par uzņēmējdarbību, darbības rezultātiem, kapitāla pārvaldību un riska profilu. Otrajā daļā, kas adresēta tirgus profesionāļiem, būtu jāietver sīka informācija par uzņēmumu un pārvaldes sistēmu, konkrēta informācija par tehniskajām rezervēm un citiem pasīviem, maksātspējas stāvoklis, kā arī citi dati, kas ir būtiski specializētiem analītiķiem.

(34) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var koriģēt attiecīgo bezriska procentu likmju termiņstruktūru, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi atbilstoši savu aktīvu starpības izmaiņām pēc uzraudzības iestāžu apstiprinājuma ("atbilstības pielāgojums") vai saskaņā ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību turēto aktīvu vidējo starpību attiecīgajā valūtā vai valstī ("svārstīguma pielāgojums"). Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kura mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, būtu jāietver tikai tā informācija, kas varētu būt būtiska vidusmēra apdrošinājuma ņēmēja vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja lēmumu pieņemšanai. Lai gan apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpublisko atbilstības pielāgojuma, svārstīguma pielāgojuma un pārejas pasākumu nepiemērošanas ietekme uz bezriska procentu likmēm un tehniskajām rezervēm to finanšu stāvoklī, šāda informācijas atklāšana nebūtu jāuzskata par būtisku vidēja apdrošinājuma ņēmēja vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja lēmumu pieņemšanā. Tāpēc šāda informācijas atklāšana būtu jāiekļauj maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kura mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, nevis tajā daļā, kuras mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji.

(35) Informācijas atklāšanas prasībām nevajadzētu būt pārmērīgi apgrūtinošām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Šajā nolūkā Direktīvā 2009/138/EK būtu jāiekļauj daži vienkāršojumi un proporcionalitātes pasākumi, jo īpaši, ja tie neapdraud apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību sniegto datu lasāmību. Turklāt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES ([9]) būtu jāgroza, lai mazas un nesarežģītas sabiedrības varētu ierobežot savu ilgtspējas ziņu sniegšanu saskaņā ar minētajā direktīvā noteiktajiem vienkāršotajiem MVU ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

(36) Lai nodrošinātu to, ka sabiedrībai tiek atklāta visprecīzākā informācija, par dažiem maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma elementiem būtu jāveic revīzija. Šādai revīzijas prasībai būtu jāaptver vismaz bilance, kas novērtēta saskaņā ar Direktīvā 2009/138/EK noteiktajiem vērtēšanas kritērijiem.

(37) Tā kā nav sagaidāms, ka mazas un nesarežģītas sabiedrības būs nozīmīgas Savienības finanšu stabilitātei, ir lietderīgi iekļaut atbrīvojumu minētajām sabiedrībām no prasības revidēt maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu. Līdzīgi – kaptīvu apdrošināšanas sabiedrību un kaptīvu pārapdrošināšanas sabiedrību īpašā riska profila un specifikas dēļ ir lietderīgi tām nepiemērot revīzijas prasību. Tomēr dalībvalstīm, kas jau piemēro revīzijas prasības visām sabiedrībām vai maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma elementiem, izņemot bilanci, vajadzētu būt iespējai turpināt piemērot šādas prasības.

(38) Būtu jāatzīst, ka, lai gan revīzijas prasība ir lietderīga, tā radītu papildu slogu katrai sabiedrībai. Tāpēc gada pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas termiņi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupām būtu jāpagarina, lai tām būtu pietiekami daudz laika sagatavot revidētus ziņojumus.

(39) EAAPI pamatnostādnēs par ziņošanu finanšu stabilitātes nolūkos jau ir noteikti kritēriji, pēc kuriem identificē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas ir būtiskas finanšu sistēmu stabilitātei Savienībā.

(40) Būtu jānodrošina, ka tehnisko rezervju aprēķināšanas metodes līgumos ar iespējām un garantijām ir proporcionālas apdrošinātāja risku veidam, apmēram un sarežģītībai. Šajā sakarā būtu jāparedz daži vienkāršojumi.

(41) Kapitāla izmaksas būtu jāsamazina salīdzinājumā ar līmeni, kas noteikts Direktīvas 2009/138/EK un saskaņā ar minēto direktīvu pieņemto deleģēto aktu pieņemšanas laikā, vienlaikus saglabājot pietiekamu piesardzības un apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības līmeni. Turklāt riska rezerves aprēķinā būtu jāņem vērā risku atkarība no laika

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

un jāsamazina riska rezerves summa, jo īpaši ilgtermiņa saistībām, tādējādi samazinot riska rezerves jutīgumu pret procentu likmju izmaiņām. Tāpēc būtu jāievieš eksponenciāls un laika ziņā atkarīgs elements.

(42) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikta prasība, ka izmantojamā pašu kapitāla summu, kas vajadzīga, lai atbalstītu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības, nosaka riska rezerves aprēķināšanas nolūkos un ka kapitāla vērtības likme ir vienāda ar papildu likmi virs attiecīgās bezriska procentu likmes, kura būtu piemērojama apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kam ir minētā izmantojamā pašu kapitāla summa. Direktīvā 2009/138/EK ir arī noteikta prasība, ka kapitāla vērtības likme tiek periodiski pārskatīta. Šajā nolūkā pārskatīšanām būtu jānodrošina, ka kapitāla vērtības likme joprojām ir balstīta uz risku un nepārsniedz 5 %.

(43) Attiecīgās bezriska procentu likmju termiņstruktūras noteikšanai būtu jālīdzsvaro no attiecīgajiem finanšu instrumentiem iegūtās informācijas izmantošana ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību spēju ierobežot to procentu likmju risku, kas izriet no finanšu instrumentiem. Jo īpaši var gadīties, ka mazākām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nav iespēju ierobežot procentu likmju risku ar instrumentiem, kas nav obligācijas, aizdevumi vai līdzīgi aktīvi ar fiksētām naudas plūsmām. Tāpēc attiecīgā bezriska procentu likmju termiņstruktūra būtu jāekstrapolē attiecībā uz termiņiem, kad obligāciju tirgi vairs nav apjomīgi, likvīdi un pārredzami. Tomēr ekstrapolācijas metodē būtu jāizmanto informācija, kas iegūta no attiecīgajiem finanšu instrumentiem, kas nav obligācijas, ja šāda informācija ir pieejama no apjomīgiem, likvīdiem un pārredzamiem termiņu tirgiem, kuros obligāciju tirgi vairs nav apjomīgi, likvīdi un pārredzami. Lai nodrošinātu noteiktību un saskaņotu piemērošanu, vienlaikus ļaujot laikus reaģēt uz tirgus apstākļu izmaiņām, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, lai precizētu, kā būtu jāpiemēro jaunā ekstrapolācijas metode. Ņemot vērā pašreizējos tirgus apstākļus, sākuma punktam euro ekstrapolācijai šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienā būtu jāpaliek tādā pašā līmenī kā 2023. gada 31. decembrī, proti, 20 gadu termiņā.

(44) Attiecīgās bezriska procentu likmju termiņstruktūras noteikšanai ir būtiska ietekme uz maksātspējas pozīciju, jo īpaši dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām ar ilgtermiņa saistībām. Lai izvairītos no pašreizējās apdrošināšanas uzņēmējdarbības traucējumiem un nodrošinātu vienmērīgu pāreju uz jauno ekstrapolācijas metodi, ir jāparedz pakāpeniskas ieviešanas mehānisms. Šādam pakāpeniskas ieviešanas mehānismam vajadzētu būt vērstam uz to, lai izvairītos no tirgus traucējumiem un nodrošinātu pārredzamu virzību uz galīgo ekstrapolācijas metodi.

(45) Direktīva 2009/138/EK paredz svārstīguma pielāgojumu, kura mērķis ir mazināt obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgo ietekmi un kura pamatā ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību attiecīgo valūtu atsauces portfeļi un euro gadījumā – atsauces portfeļi valsts apdrošināšanas tirgos. Vienota svārstīguma pielāgojuma izmantošana attiecībā uz visām valūtām vai valstīm var radīt ieguvumus, kas pārsniedz obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgās ietekmes mazināšanu, jo īpaši, ja minēto apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību attiecīgo aktīvu jutīgums pret kredītriska starpību izmaiņām ir zemāks nekā attiecīgās vislabākās aplēses jutīgums pret procentu likmju izmaiņām. Lai izvairītos no šādiem pārmērīgiem ieguvumiem no svārstīguma pielāgojuma, svārstīguma pielāgojums būtu jāapstiprina uzraudzības iestādēm, un tā aprēķināšanā būtu jāņem vērā sabiedrībai raksturīgās iezīmes, kas saistītas ar aktīvu kredītriska starpības jutīgumu un tehnisko rezervju vislabākās aplēses procentu likmju jutīgumu. Turklāt kā papildu aizsardzības pasākums būtu jāievieš minimālie nosacījumi svārstīguma pielāgojuma izmantošanai. Dalībvalstīm, no kurām dažas jau pakļauj svārstīguma pielāgojumu uzraudzības iestāžu apstiprinājuma procesam, vajadzētu būt izvēles iespējai paplašināt apstiprināšanas nosacījumus, lai iekļautu novērtējumu attiecībā pret svārstīguma pielāgojuma pamatpieņēmumiem. Ņemot vērā papildu aizsardzības pasākumus, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāļauj pamata bezriska procentu likmju termiņstruktūrai pieskaitīt palielinātu proporciju 85 % apmērā no riska koriģētās starpības, kas iegūta no reprezentatīvajiem portfeļiem.

(46) Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iegulda parāda instrumentos, kuru kredītkvalitāte ir labāka nekā parāda instrumentiem reprezentatīvajā portfelī svārstīguma pielāgojuma aprēķināšanai, svārstīguma pielāgojums var pārlieku kompensēt pašu kapitāla zudumu, ko izraisījusi obligāciju likmju starpības palielināšanās, un varētu novest pie pārmērīga pašu kapitāla svārstīguma. Lai kompensētu mākslīgo svārstīgumu, ko izraisa šāda pārlieka kompensēšana, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām šajos gadījumos vajadzētu būt iespējai piemērot svārstīguma pielāgojuma grozīšanu, kurā ņemta vērā informācija par sabiedrības konkrētajiem ieguldījumiem parāda instrumentos.

(47) Direktīva 2009/138/EK paredz valsts komponenti svārstīguma pielāgojumā, kuras mērķis ir nodrošināt, ka tiek mazinātas pārmērīgas obligāciju ienesīguma starpības konkrētā valstī. Tomēr valsts komponentes aktivizēšanas pamatā ir absolūta robežvērtība un relatīva robežvērtība attiecībā uz valsts riska koriģēto starpību, kas var izraisīt

domino efektu un tādējādi palielināt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pašu kapitāla svārstīgumu. Lai nodrošinātu, ka pārmērīga obligāciju ienesīguma starpība konkrētā dalībvalstī, kuras valūta ir euro, tiek efektīvi mazināta, valsts komponente būtu jāaizstāj ar makroekonomikas komponenti, kas jāaprēķina, pamatojoties uz atšķirībām starp riska koriģēto starpību euro un riska koriģēto starpību valstij. Lai izvairītos no domino efekta, aprēķinos būtu jāizvairās no pārtraukumiem attiecībā uz ievades parametriem.

(48) Lai ņemtu vērā izmaiņas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ieguldījumu praksē, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu kritērijus to aktīvu atbilstībai, kas iekļaujami piešķirtajā aktīvu portfelī, ja aktīvu raksturs varētu radīt atšķirīgu praksi attiecībā uz atbilstības pielāgojuma piemērošanas un aprēķināšanas kritērijiem.

(49) Lai nodrošinātu, ka visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas aprēķina svārstīguma pielāgojumu, piemēro vienādu režīmu, vai lai ņemtu vērā tirgus attīstību, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, kuros precizē svārstīguma pielāgojuma sabiedrībai raksturīgo elementu aprēķinu. Ja valūta nav euro, svārstīguma pielāgojuma elementos, kas konkrēti attiecas uz valūtām, būtu jāņem vērā naudas plūsmas saskaņošanas iespēja piesaistītu dalībvalstu valūtu pāros, ar nosacījumu, ka tas konsekventi samazina valūtas risku.

(50) Lai aprēķinātu pašu kapitālu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 ([10]), iestādēm, kas pieder pie finanšu konglomerātiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK ([11]), var atļaut neatskaitīt savus nozīmīgos ieguldījumus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās, ja ir izpildīti konkrēti kritēriji. Ir jānodrošina, ka prudenciālie noteikumi, kas piemērojami apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām un kredītiestādēm, nodrošina pienācīgus vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp finanšu grupām, kurās dominē banku un apdrošināšanas sektors. Tādēļ būtu arī jāļauj apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām neatskaitīt no izmantojamā pašu kapitāla līdzdalības kredītiestādēs un finanšu iestādēs, kam piemēro līdzīgus nosacījumus. Jo īpaši grupas uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK vai papildu uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK būtu jāpiemēro grupai, kas ietver gan apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, gan saistīto iestādi. Turklāt līdzdalībai iestādē vajadzētu būt stratēģiskam kapitāla ieguldījumam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un uzraudzības iestādēm būtu jāpārliecinās par integrētās pārvaldības, riska vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz struktūrvienībām, uz kurām attiecas grupas uzraudzība vai papildu uzraudzība.

(51) Pašreizējie ierobežojumi, kas noteikti simetriskā pielāgojuma līmenim, ierobežo minētā pielāgojuma spēju mazināt finanšu sistēmas iespējamo prociklisko ietekmi un izvairīties no situācijas, kad apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ir nepamatoti spiestas piesaistīt papildu kapitālu vai pārdot savus ieguldījumus neilgtspējīgu negatīvu pārmaiņu rezultātā finanšu tirgos, piemēram, tādu, ko izraisījusi Covid-19 pandēmija. Tāpēc simetriskais pielāgojums būtu jāgroza tā, lai tas ļautu veikt lielākas izmaiņas standarta kapitāla vērtspapīru kapitāla prasībās un vēl vairāk mazinātu akciju tirgu krasa pieauguma vai samazinājuma ietekmi.

(52) Lai palielinātu proporcionalitāti kvantitatīvo prasību ietvaros, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jādod iespēja aprēķināt kapitāla prasību nebūtiskiem riskiem standarta formulā ar vienkāršotu pieeju laikposmam, kas nepārsniedz trīs gadus. Šādai vienkāršotai pieejai būtu jāļauj sabiedrībām aplēst kapitāla prasību nebūtiskam riskam, pamatojoties uz piemērotu apjoma mēru, kas laika gaitā mainās. Minētās pieejas pamatā vajadzētu būt kopīgiem noteikumiem, un tai būtu jāpiemēro kopīgi kritēriji nebūtisku risku noteikšanai.

(53) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto atbilstības pielāgojumu, piešķirtais aktīvu un saistību portfelis ir jāidentificē, jāorganizē un jāpārvalda atsevišķi no citām uzņēmējdarbības daļām un tāpēc tās nedrīkst uzņemties citās uzņēmējdarbības jomās radušos risku, izmantojot piešķirto aktīvu portfeli. Tomēr portfeļa atsevišķa pārvaldība nepalielina korelāciju starp riskiem šajā portfelī un riskiem pārējā sabiedrībā. Tāpēc

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto atbilstības pielāgojumu, būtu jāļauj aprēķināt savu maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz pieņēmumu par pilnīgu diversifikāciju starp portfeļa aktīviem un saistībām un pārējo sabiedrības daļu, ja vien aktīvu portfeļi, kas sedz atbilstošu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, neveido norobežotu fondu.

(54) Ņemot vērā pēdējos gados tirgos fiksētās norises, ir radusies nepieciešamība apdrošināšanas uzraudzībā pienācīgi atspoguļot ārkārtīgi zemas un negatīvas procentu likmes. Tas būtu jāpanāk, pārkalibrējot procentu likmju riska apakšmoduli tā, lai atspoguļotu negatīvas peļņas vidi. Vienlaikus izmantojamai metodoloģijai nevajadzētu izraisīt nereāli lielus līknes likvīdās daļas samazinājumus, un to varētu novērst, paredzot skaidru minimālo vērtību, lai atspoguļotu negatīvo procentu likmju zemākās robežas. Saskaņā ar procentu likmju dinamiku Komisijas mērķim vajadzētu būt ieviest tādu minimālo vērtību, kas ir atkarīga no termiņa, nevis nemainīga, ciktāl pieejamie tirgus dati ļauj veikt šādas atkarības no termiņa stabilu, uz risku balstītu kalibrēšanu.

(55) Komisija Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/35 ([12]) ir apvienojusi visus Direktīvā 2009/138/EK paredzētos pilnvarojumus. Minētā pieeja ir labi darbojusies minētās direktīvas īstenošanā un atvieglojusi atbilstības nodrošināšanu minētajai deleģētajai regulai. Tāpēc Deleģētajai regulai (ES) 2015/35 būtu jāpaliek spēkā un visi nepieciešamie grozījumi saskaņā ar spēkā esošajiem pilnvarojumiem, kā arī jaunu pilnvarojumu īstenošana saskaņā ar šo direktīvu būtu jāievieš tikai kā akti, ar ko groza Deleģēto regulu (ES) 2015/35. Ja šādi grozījumi turpmāk tiks apvienoti vienā vai vairākos grozošajos deleģētajos aktos, saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu ([13]) 31. punktu Komisija, gatavojot šādus deleģētos aktus, apspriešanās gaitā arī norāda, kuri pilnvarojumi tiek uzskatīti par būtiski saistītiem un attiecībā uz kuriem sagaidāms, ka Komisija sniegs objektīvu pamatojumu, pamatojoties uz būtisku saikni starp diviem vai vairākiem pilnvarojumiem.

(56) Uzraudzības pārbaudes procesā ir svarīgi, lai uzraudzības iestādes varētu salīdzināt informāciju par visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras tās uzrauga. Daļēji un pilnīgi iekšējie modeļi ļauj labāk aptvert sabiedrības individuālo risku, un Direktīva 2009/138/EK ļauj apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām tos izmantot kapitāla prasību noteikšanai bez ierobežojumiem, kas izriet no standarta formulas. Uzraudzības iestādēm būtu noderīga arī piekļuve maksātspējas kapitāla prasību aplēsēm, kas noteiktas saskaņā ar standarta formulu, lai veiktu salīdzinājumus starp visām sabiedrībām un veiktu salīdzinājumus par konkrētu sabiedrību laika gaitā. Tādēļ visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas izmanto pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli, būtu regulāri jāziņo savām uzraudzības iestādēm par maksātspējas kapitāla prasības aplēsi, kas noteikta saskaņā ar standarta formulu. Šādā aplēsē būtu pienācīgi jāatspoguļo standarta formulas metodes un pamatā esošie pieņēmumi, kas sekmē pienācīgu uzraudzības novērtējumu. Lai izvairītos no pārmērīga sloga sabiedrībām, nosakot aplēsi, tām būtu jāatļauj izmantot informāciju, kas izriet no attiecīgajiem vienkāršojumiem standarta formulā, kuri noteikti Direktīvā 2009/138/EK un deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot minēto direktīvu. Ja šādu vienkāršotu pieeju izmanto, lai noteiktu maksātspējas kapitāla prasības aplēsi, pamatā esošie pieņēmumi būtu skaidri jāizskaidro uzraudzības iestāžu vajadzībām.

(57) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēta iespēja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām aprēķināt savu maksātspējas kapitāla prasību, izmantojot iekšējo modeli, ko apstiprina uzraudzības iestāde. Ja tiek piemērots iekšējais modelis, minētā direktīva neliedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai savā iekšējā modelī ņemt vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu. Tā kā svārstīguma pielāgojuma izmantošana vislabākās aplēses aprēķinā var radīt ieguvumus, kas pārsniedz obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgās ietekmes mazināšanu, šādi pārmērīgi ieguvumi var arī izkropļot maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu, ja iekšējā modelī ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu. Lai izvairītos no šādiem izkropļojumiem, maksātspējas kapitāla prasībai būtu jāpiemēro minimālā vērtība, ja uzraudzības iestādes ļauj apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ņemt vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu savā iekšējā modelī, tādā līmenī, zem kura paredzams, ka radīsies tādi ieguvumi no maksātspējas kapitāla prasības, kuri pārsniedz obligāciju ienesīguma starpības pārmērīgās ietekmes mazināšanu.

([12]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

([13]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(58) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības būtu jāstimulē veidot noturību krīzes situācijās. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības savā iekšējā modelī ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu, vienlaikus ņemot vērā arī kredītriska starpības svārstību izmaiņu ietekmi uz makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu, tas varētu nopietni apdraudēt jebkādus stimulus palielināt noturību krīzes situācijās. Tāpēc būtu jānovērš tas, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības savā iekšējā modelī ņem vērā makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu.

(59) Ņemot vērā risku veidu, apmēru un sarežģītību, uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai vākt attiecīgo makroprudenciālo informāciju par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ieguldījumu stratēģiju, analizēt to kopā ar citu būtisku informāciju, kas varētu būt pieejama no citiem tirgus avotiem, un iekļaut makroprudenciālu perspektīvu savā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzībā. Tas varētu ietvert tādu risku uzraudzību, kas saistīti ar konkrētiem kredītcikliem, ekonomikas lejupslīdi un kolektīvu ieguldītāju rīcību vai rīcību vairākuma ietekmē.

(60) Ir efektīvi jārisina apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību finansiālā stāvokļa pasliktināšanās vai regulatīvo prasību pārkāpumi, ko izdarījušas minētās sabiedrības, un jānovērš problēmu saasināšanās. Tādēļ uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām piemērot preventīvus pasākumus. Tomēr šādām preventīvām pilnvarām būtu jāatbilst pieaugošas intervences shēmai un uzraudzības pilnvarām, kas jau paredzētas Direktīvā 2009/138/EK attiecībā uz līdzīgiem apstākļiem, tajā skaitā uzraudzības pilnvarām, kas paredzētas minētās direktīvas 36. pantā noteiktajā uzraudzības pārbaudes procesā. Šādām preventīvām pilnvarām nevajadzētu izraisīt jaunu iepriekš noteiktu intervenci pirms maksātspējas kapitāla prasības, kas noteikta minētās direktīvas I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā. Uzraudzības iestādēm būtu jānovērtē katra situācija atsevišķi un jālemj par preventīvu pasākumu nepieciešamību, pamatojoties uz apstākļiem, sabiedrības situāciju un to uzraudzības vērtēšanu.

(61) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēta tādu lēmumu savstarpēja atzīšana un izpilde visās dalībvalstīs, kuri attiecas uz apdrošināšanas sabiedrību reorganizāciju vai likvidāciju. Minētā direktīva nodrošina, ka visus jautājumus, kas saistīti ar sabiedrības aktīviem un saistībām, neatkarīgi no tā, kurā valstī tie atrodas, izskata, izmantojot vienotu procedūru piederības dalībvalstī, un ka kreditoriem uzņēmējās dalībvalstīs piemēro tādu pašu režīmu kā kreditoriem piederības dalībvalstī. Lai panāktu efektīvu noregulējumu, Direktīvā 2009/138/EK paredzētie noteikumi par reorganizāciju un likvidāciju būtu jāpiemēro tādos noregulējuma instrumentu izmantošanas gadījumos, kad tos piemēro gan apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, gan citām vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma režīms. Tāpēc minētie noteikumi būtu attiecīgi jāgroza.

(62) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēts pagarināt atveseļošanās laikposmu gadījumos, kad ir pārkāpta maksātspējas kapitāla prasība, ja EAAPI ir paziņojusi, ka pastāv ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi. Deklarācijas var sniegt pēc valstu uzraudzības iestāžu pieprasījuma, kurām vajadzības gadījumā pirms pieprasījuma iesniegšanas ir jāapspriežas ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 ([14]). Decentralizēta apspriešanās ar ESRK, ko veic valsts uzraudzības iestādes, ir mazāk efektīva nekā EAAPI centralizēta apspriešanās ar ESRK. Lai nodrošinātu efektīvu procesu, EAAPI, nevis valsts uzraudzības iestādēm, būtu jāapspriežas ar ESRK, pirms tiek paziņots, ka pastāv ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi, ja situācijas raksturs pieļauj šādu iepriekšēju apspriešanos.

(63) Direktīvā 2009/138/EK ir noteikts, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nekavējoties jāinformē attiecīgā uzraudzības iestāde, ja tās konstatē minimālā kapitāla prasības neizpildi vai ja turpmākajos trīs mēnešos sagaidāms neatbilstības risks. Tomēr minētajā direktīvā nav precizēts, kad var novērot neatbilstību minimālā kapitāla prasībai vai neatbilstības risku turpmākajos trīs mēnešos, un sabiedrības varētu atlikt uzraudzības iestāžu informēšanu līdz tā attiecīgā ceturkšņa beigām, kad tiek aprēķināta minimālā kapitāla prasība, par kuru oficiāli jāziņo uzraudzības iestādei. Lai nodrošinātu, ka uzraudzības iestādes saņem savlaicīgu informāciju un spēj veikt vajadzīgos pasākumus, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu nekavējoties jāinformē uzraudzības iestādes par minimālā kapitāla prasības neievērošanu vai neatbilstības risku arī tad, ja tas ir konstatēts, pamatojoties uz aplēsēm vai aprēķiniem starp diviem minimālā kapitāla prasības oficiālo aprēķinu datumiem attiecīgajā ceturksnī.

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

(64) Apdrošināto personu interešu aizsardzība ir prudenciālā regulējuma vispārējs mērķis, kas būtu jāīsteno uzraudzības iestādēm visos uzraudzības pārbaudes procesa posmos, tostarp gadījumos, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārkāpj vai, iespējams, pārkāpj prasības, kas varētu būt par pamatu licences anulēšanai. Minētā mērķa īstenošana būtu jānodrošina pirms un pēc licences anulēšanas, un būtu jāņem vērā visas juridiskās sekas apdrošinātajām personām, kas varētu izrietēt no minētās anulēšanas.

(65) Uzraudzības iestāžu rīcībā vajadzētu būt instrumentiem, kuru mērķis ir novērst finanšu stabilitātes risku materializēšanos apdrošināšanas tirgos, ierobežot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību prociklisku rīcību un mazināt negatīvo blakusietekmi finanšu sistēmā un reālajā ekonomikā.

(66) Nesenā ekonomikas un finanšu krīze, jo īpaši no Covid-19 pandēmijas izrietošā krīze, ir parādījusi, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pareiza likviditātes pārvaldība var novērst riskus finanšu sistēmas stabilitātei. Minētā iemesla dēļ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vajadzētu būt pienākumam stiprināt likviditātes pārvaldību, jo īpaši tādu nelabvēlīgu situāciju kontekstā, kas ietekmē lielu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļu vai visu tā daļu.

(67) Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ar īpaši neaizsargātiem profiliem, piemēram, sabiedrības ar likvīdām saistībām, sabiedrības, kuru turējumā ir nelikvīdi aktīvi, vai kurām ir likviditātes neaizsargātība, kas var ietekmēt vispārējo finanšu stabilitāti, pienācīgi nenovērš situāciju, valsts uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai iejaukties, lai stiprinātu minēto sabiedrību likviditātes stāvokli.

(68) Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas, lai saglabātu konkrētu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību maksātspējas stāvokli ārkārtas situācijās, piemēram, nelabvēlīgos ekonomikas vai tirgus notikumos, kas ietekmē lielu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļu vai visu tā daļu, lai aizsargātu apdrošinājuma ņēmējus un saglabātu finanšu stabilitāti. Šīm pilnvarām būtu jāietver iespēja ierobežot vai apturēt peļņas sadali konkrētas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcionāriem un citiem subordinētiem kreditoriem, pirms notiek faktisks maksātspējas kapitāla prasības pārkāpums. Minētās pilnvaras būtu jāpiemēro katrā gadījumā atsevišķi, ievērojot kopējus uz risku balstītus kritērijus, un tām nevajadzētu apdraudēt iekšējā tirgus darbību.

(69) Tā kā dividenžu un citu gratifikāciju sadales ierobežošana vai apturēšana ietekmētu, pat ja tas notiek uz laiku, akcionāru un citu subordinēto kreditoru tiesības, uzraudzības iestādēm, veicot šādus pasākumus, būtu pienācīgi jāņem vērā proporcionalitātes un nepieciešamības principi. Uzraudzības iestādēm būtu arī jānodrošina, ka neviens no pieņemtajiem pasākumiem nerada nesamērīgu negatīvu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai Savienībā kopumā. Jo īpaši uzraudzības iestādēm kapitāla sadale apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupā būtu jāierobežo tikai ārkārtas apstākļos un tad, ja tas ir pienācīgi pamatoti, lai saglabātu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus un visas finanšu sistēmas stabilitāti.

(70) Ārkārtas apstākļos apdrošināšanas sabiedrības var būt pakļautas būtiskiem likviditātes riskiem. Tāpēc uzraudzības iestādēm uz īsu laikposmu un tikai kā galējam līdzeklim vajadzētu būt pilnvarām uz laiku apturēt dzīvības apdrošināšanas polišu izpirkšanas tiesības šādās attiecīgās sabiedrībās, kuras skar būtiski likviditātes riski. Šāds ārkārtas pasākums būtu jāizmanto, lai saglabātu apdrošinājuma ņēmēju kolektīvo aizsardzību, proti, visu apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību, arī tādu, kurus šādi riski var skart netieši.

(71) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību, kas darbojas pāri robežām, nesenie darbības traucējumi ir uzsvēruši, ka uzraudzības iestādēm ir jābūt labāk informētām par minēto sabiedrību veiktajām darbībām. Tādēļ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpaziņo savas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei par jebkādām būtiskām izmaiņām, kas ietekmē to riska profilu saistībā ar to notiekošajām pārrobežu apdrošināšanas darbībām, un minētā informācija būtu jādara zināma attiecīgo uzņēmēju dalībvalstu uzraudzības iestādēm.

(72) Saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, EAAPI ir pilnvaras izveidot un koordinēt sadarbības platformas, lai uzlabotu sadarbību starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic vai plāno veikt darbības, kuru pamatā ir pakalpojumu sniegšanas brīvība vai tiesības veikt uzņēmējdarbību. Tomēr, ņemot vērā šajās platformās risināto uzraudzības jautājumu sarežģītību, vairākos gadījumos uzraudzības iestādes nespēj vienoties par to, kā risināt jautājumus, kas saistīti ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kura darbojas pārrobežu mērogā. Ja sadarbības platformās iesaistītās uzraudzības iestādes nevar vienoties par jautājumiem, kas

saistīti ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kura darbojas pārrobežu mērogā, EAAPI vajadzētu būt pilnvarām izšķirt domstarpības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu.

(73) Būtu jāstiprina sadarbība un informācijas apmaiņa starp piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi, kas piešķīrusi licenci apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un to dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kurās minētā sabiedrība veic darbību, dibinot filiāles vai sniedzot pakalpojumus, lai labāk novērstu iespējamās problēmas, kas skar patērētāju tiesības, un uzlabotu apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību visā Savienībā. Minētā pastiprinātā sadarbība ir īpaši svarīga, ja ir nozīmīgas pārrobežu darbības, un tai būtu jāpalielina pārredzamība un regulāra obligāta informācijas apmaiņa starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Šādai apmaiņai vajadzētu būt pietiekami informējošai un būtu jāaptver visa attiecīgā informācija, ko sniedz piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības pārbaudes procesa rezultātiem saistībā ar pārrobežu darbību un sabiedrības finanšu stāvokli. Lai nodrošinātu netraucētu piekļuvi un efektīvu informācijas apmaiņu attiecībā uz pieejamajiem uzraudzības datiem, ziņojumiem par uzraudzības pārbaudes procesu un citu ar tādām sabiedrībām saistītu būtisku informāciju, kuras veic nozīmīgas pārrobežu darbības, un ņemot vērā nepieciešamību ierobežot administratīvo slogu, būtu jāizmanto digitālie informācijas apmaiņas rīki. Tāpēc šādu informāciju varētu sniegt, izmantojot esošos EAAPI ieviesto digitālās sadarbības rīku kanālus.

(74) Ja uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei ir nopietnas bažas par tādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas stāvokli, kura tās teritorijā veic nozīmīgas pārrobežu darbības, tai vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt kopā ar piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, ja ir neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai vai minimālā kapitāla prasībai. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei būtu jākoordinē kopīgā pārbaude uz vietas un jāpieaicina visas attiecīgās valsts uzraudzības iestādes, kā arī EAAPI. Visām iesaistītajām uzraudzības iestādēm būtu jāvienojas par pārbaudes uz vietas mērķiem, pirms tā tiek veikta. Līdz pārbaudes beigām tām būtu arī jāveido kopīgs viedoklis par nepieciešamajiem veicamajiem uzraudzības pasākumiem. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei būtu jāinformē visas attiecīgās uzraudzības iestādes par turpmākajiem pasākumiem, kas izriet no pārbaudes uz vietas. Ja uzraudzības iestādes nevar vienoties par to, vai ir nepieciešams veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, EAAPI vajadzētu būt pilnvarām izšķirt domstarpības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu.

(75) Saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām netiek prasīts laikus sniegt informāciju par savu uzņēmējdarbību uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm. Šādu informāciju var iegūt, tikai pieprasot to piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei. Tomēr šāda pieeja nenodrošina piekļuvi informācijai saprātīgā termiņā. Tādēļ uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām tieši pieprasīt informāciju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nav savlaicīgi sniegusi informāciju. Minētajai pilnvarai nebūtu jāliedz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām brīvprātīgi nosūtīt informāciju uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm.

(76) Lai mātesuzņēmumu varētu identificēt kā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, tā pamatdarbībai jo īpaši ir jābūt līdzdalības iegūšanai un turēšanai meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības. Pašlaik uzraudzības iestādēm šajā kontekstā ir atšķirīgas interpretācijas attiecībā uz jēdziena "tikai vai galvenokārt" nozīmi. Tāpēc apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības definīcija būtu jāgroza un jāprecizē, ņemot vērā līdzīgus grozījumus, kas attiecībā uz banku nozari veikti Regulā (ES) Nr. 575/2013 minētajā finanšu pārvaldītājsabiedrības definīcijā. Konkrēti, lai sabiedrība tiktu klasificēta kā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, tās pamatdarbībai vajadzētu būt saistītai ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību iegādi un turēšanu, palīgpakalpojumu sniegšanu saistītām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām vai citu neregulētu finanšu darbību veikšanu. Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām secināt, ka šāds kritērijs ir izpildīts neatkarīgi no sabiedrības pašas norādītā korporatīvā mērķa vai priekšmeta.

(77) Dažos gadījumos grupā, uz kuru attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 213. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktu, līdzdalība apdrošināšanas un pārapdrošināšanas meitasuzņēmumos, kas atrodas trešā valstī, tiek turēta ar pastarpinātas neregulētas pārvaldītājsabiedrības starpniecību. Pat ja šai pastarpinātajai neregulētajai pārvaldītājsabiedrībai nav nekādu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu, kura galvenais birojs atrodas Savienībā, ir svarīgi, ka pret to attiecas līdzīgi kā pret apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību un iekļauj grupas maksātspējas aprēķinos. Tādēļ būtu jāievieš trešo valstu

apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrību definīcija, lai grupas, aprēķinot grupas maksātspējas kapitāla prasību, varētu ņemt vērā saistītās trešo valstu sabiedrības.

(78) Dažos gadījumos vairākas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības veido *de facto* grupu un rīkojas kā tādas, lai gan tās neatbilst grupas definīcijai, kā noteikts Direktīvas 2009/138/EK 212. pantā. Tāpēc minētās direktīvas III sadaļu nepiemēro šādām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Šādos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz horizontālām grupām, kurām nav kapitāla saikņu starp dažādām sabiedrībām, grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām identificēt grupas pastāvēšanu. Lai veiktu šādu identificēšanu, būtu jāparedz arī objektīvi kritēriji. Ja grupas specifikā nav izmaiņu, paredzams, ka grupām, uz kurām jau attiecas grupas uzraudzība, arī turpmāk piemēros šādu uzraudzību.

(79) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupas var brīvi lemt par konkrētiem iekšējiem pasākumiem, uzdevumu sadali un organizatorisko struktūru grupā pēc saviem ieskatiem, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 2009/138/EK. Tomēr dažos gadījumos šādi pasākumi un organizatoriskās struktūras var apdraudēt efektīvu grupas uzraudzību. Tāpēc grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām – ārkārtas apstākļos un pēc apspriešanās ar EAAPI un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm – pieprasīt izmaiņas minētajos pasākumos vai organizatoriskajās struktūrās. Grupas uzraudzības iestādēm būtu pienācīgi jāpamato savi lēmumi un jāpaskaidro, kāpēc pastāvošā kārtība vai struktūras traucē un apdraud efektīvu grupas uzraudzību.

(80) Grupas uzraudzības iestādes var nolemt izslēgt sabiedrību no grupas uzraudzības, jo īpaši, ja šāda sabiedrība tiek uzskatīta par nenozīmīgu attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem. EAAPI ir konstatējusi atšķirīgas interpretācijas attiecībā uz nenozīmīguma kritēriju un ir identificējusi, ka dažos gadījumos šāda izslēgšana rada pilnīgu atbrīvojumu no grupas uzraudzības vai uzraudzību mātes starpniekuzņēmuma līmenī. Tādēļ ir jāprecizē, ka lēmumi par izslēgšanu, kuri rada pilnīgu atbrīvojumu no grupas uzraudzības vai uzraudzību mātes starpniekuzņēmuma līmenī, būtu jāpieņem tikai ļoti ārkārtējos apstākļos un ka grupas uzraudzības iestādēm pirms šādu lēmumu pieņemšanas būtu jāapspriežas ar EAAPI. Būtu jāievieš arī kritēriji, lai būtu lielāka skaidrība par to, kas būtu jāuzskata par nenozīmīgumu attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem.

(81) Lēmumi neiekļaut sabiedrību grupas uzraudzības piemērošanas jomā var būt balstīti uz dažādiem Direktīvā 2009/138/EK paredzētiem noteikumiem. Tāpēc minētās direktīvas 214. panta 2. punkta grozījumiem, kuru mērķis ir precizēt jēdzienu "nenozīmīgs", nebūtu jāietekmē esošais iespējamais pamats lēmumu pieņemšanai par izslēgšanu no grupas uzraudzības, ievērojot minētā punkta c) apakšpunktu, ja dalībvalsts ir transponējusi minētās direktīvas 214. pantu tā, lai tas ļautu izslēgt galējo mātesuzņēmumu, ja tam ir visas šādas iezīmes: tam joprojām piemēro uzraudzības iestādes uzraudzību saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, tam nav licences veikt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darījumus, tas nesniedz grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumiem palīgpakalpojumus, tā nolikumos ir noteikts skaidrs liegums sabiedrībai veikt tās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu centralizētu koordināciju saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kas stingri ierobežo sabiedrības darbības jomu, un kādas dalībvalsts teritorijā ir izveidota starpnieksabiedrība, kas aktīvi pārvalda grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumus.

(82) Trūkst skaidrības par to sabiedrību veidiem, kurām, aprēķinot grupas maksātspēju, var piemērot 2. metodi, proti, atskaitīšanas un summēšanas metodi, kas definēta Direktīvā 2009/138/EK, un tas kaitē vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem. Tāpēc būtu skaidri jānosaka, kuras sabiedrības var iekļaut grupas maksātspējas aprēķinā, izmantojot 2. metodi. 2. metode būtu jāpiemēro tikai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, sabiedrībām, kas pieder citiem finanšu sektoriem, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un citiem mātesuzņēmumiem, kuru galvenā uzņēmējdarbība ir iegūt un turēt līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības.

(83) Dažās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupās mātes starpniekuzņēmums, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, iegūst un tur līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem, ja šiem mātes starpniekuzņēmumiem nav līdzdalības vismaz vienā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumā, kura galvenais birojs atrodas

Savienībā, grupas maksātspējas aprēķina nolūkos tos neuzskata par apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, lai gan to risku raksturs ir ļoti līdzīgs. Tāpēc noteikumi būtu jāgroza tā, lai grupas maksātspējas aprēķināšanas nolūkos šādas trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrības tiktu pielīdzinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām.

(84) Direktīva 2009/138/EK un Deleģētā regula (ES) 2015/35 paredz četras metodes, kā grupas maksātspējas aprēķinā iekļauj sabiedrības, kas pieder pie citiem finanšu sektoriem, tostarp Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā izklāstītā 1. un 2. metode. Tas noved pie nekonsekventām uzraudzības pieejām un nevienlīdzīgiem konkurences apstākļiem un rada nepamatotu sarežģītību. Tādēļ būtu jāvienkāršo noteikumi, lai sabiedrības, kas pieder pie citiem finanšu sektoriem, vienmēr sniegtu ieguldījumu grupas maksātspējā, izmantojot attiecīgos nozaru noteikumus par pašu kapitāla un kapitāla prasību aprēķināšanu. Minētās pašu kapitāla un kapitāla prasības būtu vienkārši jāsummē ar grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas daļas pašu kapitālu un kapitāla prasībām.

(85) Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām tiek piešķirtas ierobežotas iespējas izmantot vienkāršotus aprēķinus, lai noteiktu savu grupas maksātspēju, ja izmanto 1. metodi, proti, konsolidēto finanšu pārskata metodi. Tas rada nesamērīgu slogu, jo īpaši tad, ja grupu turējumā ir ļoti mazas līdzdalības saistītās sabiedrībās. Tāpēc, saņemot iepriekšēju uzraudzības iestāžu apstiprinājumu, dalības sabiedrībām būtu jāļauj integrēt saistītās sabiedrības, kuru lielums nav būtisks to grupas maksātspējā, izmantojot vienkāršotas pieejas.

(86) Nav skaidrs, kā apgrūtinājuma jēdziens, kas būtu jāņem vērā, klasificējot pašu kapitāla posteņus līmeņos, attiecas uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām nav apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju kā tiešo klientu. Tādēļ būtu jāievieš minimālie kritēriji, lai varētu identificēt gadījumus, kad pašu kapitāla postenis, ko emitējusi apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ir atbrīvots no apgrūtinājumiem.

(87) Sabiedrību darbības jomai, kas būtu jāņem vērā, aprēķinot grupas maksātspējas kapitāla prasības minimālo vērtību, būtu jāatbilst to sabiedrību darbības jomai, kuras iegulda izmantojamajā pašu kapitālā, kas ir pieejams, lai segtu konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību. Tāpēc, aprēķinot minimālo vērtību, būtu jāņem vērā trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas iekļautas, izmantojot 1. metodi.

(88) Formula, ar ko aprēķina minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, var radīt situācijas, kad minētais minimums ir tuvs vai pat vienāds ar konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību. Ja šādos gadījumos grupa neatbilst minimālajai konsolidētajai grupas maksātspējas kapitāla prasībai, bet grupas līmenī, kur aprēķinu pamatā ir konsolidētie dati, arvien vēl atbilst tās maksātspējas kapitāla prasībai, uzraudzības iestādēm būtu jāīsteno tikai tās pilnvaras, kuras ir pieejamas, ja nav panākta atbilstība grupas maksātspējas kapitāla prasībai.

(89) Grupas maksātspējas aprēķināšanas nolūkos apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības būtu jāuzskata par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām. Tas nozīmē, ka šādām sabiedrībām aprēķina nosacītās kapitāla prasības. Tomēr šādiem aprēķiniem nekādā gadījumā nevajadzētu nozīmēt, ka apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ir jāievēro šīs nosacītās kapitāla prasības individuālā līmenī.

(90) Nav tiesību normu, kas precizētu, kā aprēķināt grupas maksātspēju, ja izmanto 1. un 2. metodes kombināciju. Tas rada nekonsekventu praksi un neskaidrības, jo īpaši attiecībā uz veidu, kādā aprēķina apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībā, kas iekļauts, izmantojot 2. metodi. Tādēļ būtu jāprecizē, kā grupas maksātspēja jāaprēķina, ja izmanto metožu kombināciju. Šajā nolūkā, aprēķinot grupas maksātspēju, nebūtu jāignorē būtisks risks, kas izriet no šādām sabiedrībām. Tomēr, lai izvairītos no kapitāla prasību būtiska pieauguma un saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupām globālā līmenī, būtu jāprecizē, ka konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas nolūkā šādām līdzdalībām nepiemēro kapitāla vērtspapīru riska kapitāla prasību. Tā paša iemesla dēļ valūtas riska kapitāla prasība būtu jāpiemēro tikai tās līdzdalības vērtībai, kas pārsniedz minēto saistīto sabiedrību maksātspējas kapitāla prasības. Iesaistītajām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām būtu jāļauj ņemt vērā diversifikāciju starp minēto valūtas risku un citiem riskiem, kas ir konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķina pamatā.

(91) Pašlaik grupas uzraudzības iestādes var noteikt robežvērtības, virs kurām grupas iekšējie darījumi un riska koncentrācija tiek uzskatīti par nozīmīgiem, pamatojoties uz maksātspējas kapitāla prasībām, tehniskajām rezervēm vai abiem. Tomēr robežvērtību noteikšanai var būt piemēroti arī citi uz risku balstīti kvantitatīvi vai kvalitatīvi kritēriji, piemēram, izmantojamais pašu kapitāls. Tāpēc grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt elastīgākām, definējot nozīmīgu grupas iekšējo darījumu vai būtisku riska koncentrāciju.

(92) Apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības var būt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupu mātesuzņēmumi. Šādā gadījumā grupas uzraudzība ir jāpiemēro, pamatojoties uz šādu pārvaldītājsabiedrību konsolidēto finanšu stāvokli. Tā kā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras kontrolē šādas pārvaldītājsabiedrības, ne vienmēr spēj nodrošināt atbilstību prasībām par grupas uzraudzību, ir jānodrošina, ka grupas uzraudzības iestādēm ir pienācīgas uzraudzības un izpildes pilnvaras, lai nodrošinātu, ka grupas ievēro Direktīvu 2009/138/EK. Tāpēc, līdzīgi grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES ([15]), kas attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/878 ([16]), grupas uzraudzības iestādēm vajadzētu būt minimālajam pilnvaru kopumam attiecībā uz pārvaldītājsabiedrībām, tostarp vispārējām uzraudzības pilnvarām, kas ir piemērojamas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām grupas uzraudzības nolūkos.

(93) Apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības nolūkos visām apdrošināšanas grupām, kas veic darbību Savienībā, neatkarīgi no to galīgā mātesuzņēmuma galvenā biroja atrašanās vietas būtu jāsaņem vienāda attieksme grupas uzraudzības piemērošanā saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK III sadaļu. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ietilpst grupā, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, kas nav uzskatāma par līdzvērtīgu vai pagaidām līdzvērtīgu saskaņā ar minētās direktīvas 260. pantu, grupas uzraudzības īstenošana ir sarežģītāka. Grupas uzraudzības iestādes var nolemt tādām grupām piemērot tā sauktās "citas metodes" saskaņā ar minētās direktīvas 262. pantu. Tomēr šīs metodes nav skaidri definētas, un mērķi, kas būtu jāsasniedz ar šīm citām metodēm, ir neskaidri. Ja minētais jautājums netiek risināts, tas var radīt nevēlamu ietekmi uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem starp grupām, kuru galīgais mātesuzņēmums atrodas Savienībā, un grupām, kuru galīgais mātesuzņēmums atrodas nelīdzvērtīgā trešā valstī. Tādēļ būtu sīkāk jāprecizē citu metožu mērķis, tostarp minimālais pasākumu kopums, kas grupas uzraudzības iestādēm būtu jāapsver. Konkrēti, minētajām metodēm būtu jāgarantē tāds pats aizsardzības līmenis visiem tādu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību apdrošinājuma ņēmējiem, kuru galvenais birojs atrodas Savienībā, neatkarīgi no grupas, kurai pieder šādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, galīgā mātesuzņēmuma galvenā biroja atrašanās vietas.

(94) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/981 ([17]) ievieš preferenciālu režīmu ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros. Uz ilgumu balstītajam kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulim, kura mērķis ir arī atspoguļot zemāku ieguldījumu risku ilgākā laikposmā, bet kura izmantošana Savienībā ir ļoti ierobežota, piemēro kritērijus, kas ir stingrāki nekā tie, kurus piemēro ilgtermiņa kapitāla vērtspapīru ieguldījumiem. Tāpēc šķiet, ka jaunā prudenciālā kategorija "ilgtermiņa kapitāla vērtspapīru ieguldījumi" novērš nepieciešamību pēc esošā uz ilgumu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa. Tā kā nav nepieciešams saglabāt divus atšķirīgus preferenciālus režīmus ar vienu un to pašu mērķi atlīdzināt ilgtermiņa ieguldījumus, uz ilgumu balstītais kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulis būtu jāsvītro. Tomēr, lai izvairītos no situācijas, kad minētā svītrošana rada nelabvēlīgu ietekmi, būtu jāparedz klauzula par tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz apdrošinātājiem, kuri pašlaik piemēro uz ilgumu balstītu kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli.

(95) Lai sasniegtu Eiropas zaļā kursa vides un klimatiskos mērķus, liela apjoma investīcijas no privātā sektora, tostarp no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, jānovirza ilgtspējīgām investīcijām. Direktīvas 2009/138/EK noteikumiem par kapitāla prasībām nevajadzētu kavēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ilgtspējīgus ieguldījumus, bet tiem būtu jāatspoguļo viss risks, ko rada ieguldījumi videi kaitīgās darbībās. Tāpēc ir jānovērtē vai pieejamie pierādījumi par riska atšķirībām starp videi vai sociāli kaitīgām investīcijām un citiem ieguldījumiem ir pietiekami, lai attaisnotu atšķirīgu prudenciālo režīmu. Lai nodrošinātu attiecīgo pierādījumu pienācīgu novērtējumu, EAAPI būtu jāuzrauga un līdz 2025. gada 1. martam jāziņo par pierādījumiem par videi vai sociāli

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/878 (2019. gada 20. maijs), ar ko Direktīvu 2013/36/ES groza attiecībā uz atbrīvotajām sabiedrībām, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, atalgojumu, uzraudzības pasākumiem un pilnvarām, kā arī kapitāla saglabāšanas pasākumiem (OV L 150, 7.6.2019., 253. lpp.).

([17]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/981 (2019. gada 8. marts), ar kuru groza Deleģēto regulu (ES) 2015/35, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 161, 18.6.2019., 1. lpp.).

kaitīgu ieguldījumu riska profilu. Attiecīgā gadījumā EAAPI ziņojumā būtu jāsniedz ieteikumi par izmaiņām Direktīvā 2009/138/EK un deleģētajos un īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar minēto direktīvu. EAAPI vajadzētu būt iespējai arī noskaidrot, vai būtu lietderīgi ņemt vērā noteiktus vides riskus, kas nav saistīti ar klimata pārmaiņām, un kādā veidā. Piemēram, ja par to liecina pierādījumi, EAAPI varētu analizēt vajadzību paplašināt ar šo direktīvu ieviesto scenāriju analīzi attiecībā riskiem, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, attiecinot to arī uz citiem vides riskiem.

(96) Klimata pārmaiņas ietekmē dabas katastrofu biežumu un nopietnību, kas, visticamāk, vēl vairāk palielināsies vides degradācijas un piesārņojuma dēļ. Tas varētu arī mainīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pakļautību dabas katastrofu riskam un padarīt par nederīgiem Deleģētajā regulā (ES) 2015/35 noteiktos dabas katastrofu riska standarta parametrus. Lai nodrošinātu, ka nav pastāvīgas neatbilstības starp dabas katastrofu riska standarta parametriem un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību faktisko pakļautību šādiem riskiem, EAAPI būtu regulāri jāpārskata dabas katastrofu riska moduļa darbības joma un tā standarta parametru kalibrēšana. Šajā nolūkā EAAPI būtu jāņem vērā jaunākie pieejamie pierādījumi no klimata zinātnes ekspertiem, un, ja tiek konstatētas neatbilstības, tai attiecīgi būtu jāiesniedz Komisijai atzinums.

(97) Direktīvas 2009/138/EK 308.b panta 12. punktā noteiktās prasības būtu jāgroza, lai nodrošinātu konsekvenci ar banku regulējumu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kas denominēti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā. Minētajā nolūkā attiecībā uz šādiem riska darījumiem būtu jāsaglabā iepriekš spēkā esošie nosacījumi, lai atbrīvotu attiecīgos riska darījumus no likmju starpības un tirgus koncentrācijas riska kapitāla prasībām, ar noteikumu, ka riska darījumi ir notikuši pirms 2023. gada 1. janvāra.

(98) Dažos gadījumos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupas lielā mērā paļaujas uz to, ka tiek izmantots pārejas pasākums par bezriska procentu likmēm un pārejas pasākums par tehniskajām rezervēm. Šāda paļaušanās var nepareizi atspoguļot grupas faktisko maksātspējas stāvokli. Tādēļ apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupām būtu jāatklāj informācija par ietekmi uz to maksātspējas stāvokli, pieņemot, ka pašu kapitāls, kas izriet no minētajiem pārejas pasākumiem, nav pieejams grupas maksātspējas kapitāla prasības segšanai. Uzraudzības iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarotām veikt atbilstošus pasākumus, lai pasākumu izmantošana pienācīgi atspoguļotu grupas finansiālo stāvokli. Tomēr minētajiem pasākumiem nevajadzētu ietekmēt to, kā saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības izmanto minētos pārejas pasākumus, aprēķinot to individuālo maksātspējas kapitāla prasību.

(99) Direktīva 2009/138/EK paredz pārejas pasākumus attiecībā uz bezriska procentu likmēm un tehniskajām rezervēm, uz kurām attiecas uzraudzības iestāžu apstiprinājums un kuras piemēro līgumiem, kas rada apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības, kuras noslēgtas pirms 2016. gada. Pārejas pasākumiem būtu jāmudina sabiedrības pēc iespējas ātrāk panākt atbilstību minētajai direktīvai, tomēr pārejas pasākumu piemērošana, kas pirmo reizi apstiprināti krietni pēc 2016. gada, varētu palēninât virzību uz atbilstību minētajai direktīvai. Tāpēc šāds apstiprinājums par minēto pārejas pasākumu izmantošanu būtu jāattiecina tikai uz gadījumiem, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai pirmo reizi piemēro Direktīvas 2009/138/EK noteikumus vai, kad sabiedrība ir pieņēmusi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumu portfeli un pārvedošā sabiedrība pirms nodošanas ir piemērojusi pārejas pasākumu attiecībā uz saistībām, kas attiecas uz minēto portfeli.

(100) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību un papildinātu dažus detalizētus šīs direktīvas tehniskos aspektus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz kritērijiem mazu un nesarežģītu sabiedrību un grupu identificēšanai, režīmu riskam, ko kriptoaktīvi rada tirgus riska apakšmodulī, precizējumiem par ilgtermiņa ieguldījumiem, kritērijiem ierobežotai uzraudzības pārskatu sniegšanai attiecībā uz kaptīvām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, vislabākās aplēses piesardzīgu deterministisku novērtējumu, vienkāršotās pieejas piemērošanu grupas maksātspējas aprēķināšanas nolūkos, informāciju, kas iekļaujama grupas regulārajā uzraudzības pārskatā, un pārskatu sniegšanas termiņu pagarināšanu ārkārtas apstākļos. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(101) Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, EAAPI būtu jāizstrādā regulatīvo tehnisko standartu projekts nolūkā sīkāk precizēt faktorus, kas uzraudzības iestādēm jāņem vērā nolūkā identificēt attiecības starp dažādām sabiedrībām, kuras varētu būt daļa no grupas. Komisijai šī direktīva būtu jāpapildina, pieņemot EAAPI izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus ar deleģētiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu. Komisijai arī vajadzētu būt pilnvarotai, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu un atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantam, pieņemt EAAPI izstrādātos īstenošanas tehniskos standartus par dažiem konkrētiem metodoloģiskiem elementiem attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgu deterministisku novērtējumu.

102) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, radīt stimulus apdrošinātājiem sniegt ieguldījumu ekonomikas ilgtermiņa ilgtspējīgā finansēšanā, uzlabot riska jutīgumu, mazināt pārmērīgu īstermiņa svārstīgumu apdrošinātāju maksātspējas pozīcijās, uzlabot apdrošināšanas uzraudzības kvalitāti, konsekvenci un koordināciju visā Savienībā un uzlabot apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju aizsardzību, kā arī labāk risināt potenciālo sistēmiska riska veidošanos apdrošināšanas nozarē, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(103) Apvienotā Karaliste 2020. gada 1. februārī kļuva par trešo valsti, un no 2020. gada 31. decembra Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā vairs nav piemērojami. Ņemot vērā to, ka Direktīvā 2009/138/EK ir vairāki noteikumi, kas attiecas uz konkrētu dalībvalstu īpatnībām, ja šādi noteikumi īpaši attiecas uz Apvienoto Karalisti, tie ir novecojuši un tāpēc būtu jāsvītro.

(104) Kalibrēšana, ko izmanto Komisijas pieņemtajiem deleģētajiem aktiem un īstenošanas aktiem, bieži vien ir pamatota ar datiem, kurus būtiski ietekmē Apvienotās Karalistes tirgus datu iekļaušana. Tāpēc visas kalibrēšanas, kas tiek izmantotas maksātspējas kapitāla prasības un minimālā kapitāla prasības aprēķināšanai, būtu jāpārskata, lai noteiktu, vai tās nav nepamatoti atkarīgas no Apvienotās Karalistes tirgus datiem, un attiecīgā gadījumā šādi dati no attiecīgajām datu kopām būtu jāizslēdz, ja vien nav pieejami citi dati.

(105) Būtu jānodrošina, ka prudenciālais režīms ieguldījumiem vērtspapīrošanā, tostarp vienkāršā, pārredzamā un standartizētā (VPS) vērtspapīrošanā, pienācīgi atspoguļo faktiskos riskus un ka ar šādiem ieguldījumiem saistītās kapitāla prasības ir orientētas uz risku. Šajā nolūkā Komisijai būtu jānovērtē, cik piemērota ir saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktā pašreizējā kalibrēšana attiecībā uz ieguldījumiem vērtspapīrošanā, ņemot vērā pieejamos tirgus datus un to atbilstību kapitāla prasībām, kas piemērojamas ieguldījumiem citos fiksēta ienākuma vērtspapīros. Pamatojoties uz šādu novērtējumu un attiecīgā gadījumā Komisijai būtu jāapsver iespēja grozīt deleģēto aktu, ar ko nosaka kapitāla prasības, kas piemērojamas ieguldījumiem vērtspapīrošanā. Šādi grozījumi, kuriem vajadzētu būt balstītiem uz risku un pierādījumiem, varētu ietvert detalizētāka riska faktoru kopuma ieviešanu atkarībā no vērtspapīrošanas laidienu sarindojuma vai dažādu veidu vērtspapīrošanas, kura nav VPS vērtspapīrošana, diferencēšanu atkarībā no tās riskiem.

(106) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2009/138/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/138/EK

Direktīvu 2009/138/EK groza šādi:

1) ar šādu tekstu aizstāj 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta iv) punktu:

"iv) tāda veida neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana, kādu pašlaik piedāvā Īrijā, kas ir pazīstama kā neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana;";

2) direktīvas 4. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"a) sabiedrības gada bruto ieņēmumi no parakstītām prēmijām nepārsniedz 15 000 000 EUR;

b) sabiedrības tehnisko rezervju kopapjoms, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, nepārsniedz 50 000 000 EUR;

c) ja sabiedrība iekļauta grupā, tad tehnisko rezervju kopapjoms, ko definē, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, nepārsniedz EUR 50 000 000";

3) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"a) palīdzību sniedz ar ceļu transportlīdzekli saistītā negadījumā vai avārijā, ja negadījums vai avārija notiek sabiedrības, kura veic apdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā vai kaimiņvalstīs;";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajos gadījumos nosacījums, ka negadījumam vai avārijai jābūt notikušai sabiedrības, kas veic apdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā, nav piemērojams, ja apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs ir sabiedrības, kas veic apdrošināšanu, dalībnieks un avārijas seku novēršanu vai transportlīdzekļa pārvešanu, pamatojoties uz savstarpēju nolīgumu, veic līdzīga struktūra attiecīgajā valstī, turklāt palīdzību sniedz, pamatojoties tikai uz dalībnieka kartes uzrādīšanu un nepieprasot papildu prēmiju.";

c) panta 3. punktu svītro;

4) direktīvas 8. panta 3) punktu svītro;

5) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 7. punkta b) apakšpunktu svītro;

b) iekļauj šādus punktus:

"10.a) "maza un nesarežģīta sabiedrība" ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrība, tostarp kaptīva apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīva pārapdrošināšanas sabiedrība, kas atbilst 29.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem un kā tāda ir klasificēta saskaņā ar 29.b pantu;

10.b) "maza un nesarežģīta grupa" ir grupa, kas atbilst 213.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem un kā tāda ir klasificēta, ievērojot minētā panta 2. punktu;

10.c) "obligātais revidents" ir obligātais revidents Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK (*) 2. panta 2) punkta nozīmē;

10.d) "revīzijas uzņēmums" ir revīzijas uzņēmums Direktīvas 2006/43/EK* 2. panta 3) punkta nozīmē;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).";

c) panta 15) un 16) punktu aizstāj ar šādiem:

"15) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES (*) 22. panta 1. un 2. punktā, vai uzņēmums, kuru uzraudzības iestādes uzskata par mātesuzņēmumu saskaņā ar šīs direktīvas 212. panta 2. punktu vai 214. panta 5. vai 6. punktu;

16) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 1. un 2. punktā, tostarp tā meitasuzņēmumi vai uzņēmums, kuru uzraudzības iestādēm jāuzskata par meitasuzņēmumu saskaņā ar šīs direktīvas 212. panta 2. punktu vai 214. panta 5. vai 6. punktu;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).";

d) panta 18) punktā vārdkopu "Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā" aizstāj ar vārdkopu "Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 1. un 2. punktā";

e) panta 19) punktu aizstāj ar šādu:

"19) "grupas iekšējie darījumi" ir visi darījumi, ar kuriem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība tieši vai netieši paļaujas, ka citas šīs pašas grupas sabiedrības vai jebkura fiziska vai juridiska persona, kas cieši saistīta ar minētās grupas sabiedrībām, izpildīs saistības, neatkarīgi no tā, vai tās ir noteiktas līgumā un vai tas notiek par samaksu vai nē;";

f) panta 22) punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktā vārdus "Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES (*) 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā";

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).";

ii) punkta b) apakšpunkta i) punktā vārdus "Direktīvā 2004/39/EK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvā 2014/65/ES";

g) panta 25) punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktā vārdus "Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta 5) un 21) punkta" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (*) 4. panta 1. punkta 1), 18) un 26) apakšpunkta";

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).";

ii) c) apakšpunktā vārdkopu "Direktīva 2004/39/EK" aizstāj ar vārdkopu "Direktīva 2014/65/ES";

h) panta 27) punktu groza šādi:

i) punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

"ii) neto apgrozījums Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 5) punkta nozīmē ir 13 600 000 EUR;";

ii) punkta otrajā daļā vārdus "Direktīvas 83/349/EEK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvas 2013/34/ES";

i) pievieno šādus punktus:

"41) "regulēta sabiedrība" ir regulēta vienība Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 4) punkta nozīmē vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija Direktīvas (ES) 2016/2341 6. panta 1) punkta nozīmē.";

42) "kriptoaktīvs" ir kriptoaktīvs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1114 (*) 3. panta 1. punkta 5) apakšpunktā;

43) "proporcionalitātes pasākums" ir jebkurš pasākums, kas paredzēts 35. panta 5.a punktā, 41. pantā, 45. panta 1.b punktā, 45. panta 5. punktā, 45.a panta 5. punktā, 51. panta 6. punktā, 51.a panta 1. punktā, 77. panta 8. punktā un 144.a panta 4. punktā, vai jebkurš pasākums, kas paredzēts deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un kuri saskaņā ar 29.c pantu nepārprotami piemērojami mazām un nesarežģītām sabiedrībām;

44) "ilgtspējas risks" ir vides, sociālais vai pārvaldes notikums vai nosacījums, kurš, ja tas notiek, varētu radīt faktisku vai iespējamu negatīvu ietekmi uz ieguldījumu vērtību vai saistību vērtību;

45) "ilgtspējas faktori" ir ilgtspējas faktori, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088 (**) 2. panta 24) punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).";

6) direktīvas 18. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"i) norādīt, vai citā dalībvalstī ir noraidīts vai atsaukts pieteikums licencei sākt darījumus tiešās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas jomā vai uzsākt darījumus citā regulētā sabiedrībā vai apdrošināšanas izplatītājā, un atteikuma vai atsaukšanas iemeslus.";

7) direktīvas 23. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"f) dalībvalstis, trešās valstis un — ja licences sākt un veikt darījumus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas jomā ir piešķirtas valstu ģeogrāfisko apgabalu līmenī — attiecīgos minēto trešo valstu ģeogrāfiskos apgabalus, kuros attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība plāno darboties.";

8) direktīvas 24. panta 2. punktā vārdus "Direktīvas 2004/39/EK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvas 2014/65/ES";

9) direktīvas 25. pantu groza šādi:

a) panta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja uzraudzības iestādes nav izskatījušas pieteikumu piešķirt licenci sešu mēnešu laikā no tā saņemšanas vai kopīga novērtējuma gadījumā, ievērojot 26. panta 4. punktu, – astoņu mēnešu laikā no tā saņemšanas.";

b) pievieno šādu punktu:

"Par katru licences atteikumu, tostarp pieteikuma iesniedzēja sabiedrības identifikāciju un atteikuma iemesliem, paziņo Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) ("EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (*). EAAPI uztur atjauninātu datubāzi ar šādu informāciju un piešķir uzraudzības iestādēm piekļuvi datubāzei.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).";

10) direktīvas 25.a pantā vārdus "Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei) (turpmāk "EAFPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ([1])" aizstāj ar vārdiem "EAAPI";

11) direktīvas 26. pantam pievieno šādu 4. punktu:

"4. Ja saskaņā ar 1. punktu ir jāapspriežas ar vairākām uzraudzības iestādēm, jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde viena mēneša laikā no apspriešanās pieprasījuma saņemšanas var pieprasīt sabiedrības, kas vēlas iegūt licenci, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei kopīgi novērtēt pieteikumu licences saņemšanai. Pieņemot galīgo lēmumu, sabiedrības, kas vēlas iegūt licenci, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde ņem vērā kopīgā novērtējuma secinājumus.";

12) Direktīvas 29. panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā direktīvā izklāstītās prasības piemēro proporcionāli apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidam, apmēram un sarežģītībai, jo īpaši attiecībā uz sabiedrībām, kas klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības.

4. Komisijas pieņemtajos deleģētajos aktos un regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos ņem vērā proporcionalitātes principu, tādējādi garantējot šīs direktīvas proporcionālu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz mazām un nesarežģītām sabiedrībām.

Regulatīvo tehnisko standartu projektos, kurus EAAPI ir iesniegusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu, īstenošanas tehnisko standartu projektos, kas iesniegti saskaņā ar minētās regulas 15. pantu, un pamatnostādnēs un ieteikumos, kas sniegti saskaņā ar minētās regulas 16. pantu, nodrošina šīs direktīvas proporcionālu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz mazām un nesarežģītām sabiedrībām.

5. Komisija papildina šo direktīvu, saskaņā ar 301.a pantu pieņemot deleģētos aktus, kuros precizē:

a) kritērijus, kas noteikti 29.a panta 1. punktā, tostarp pieeju tā a) apakšpunkta iv) punktā, b) apakšpunkta v) punktā un c apakšpunkta vii) punktā minētās summas aprēķināšanai;

b) metodoloģiju, ko paredzēts izmantot, klasificējot sabiedrības kā mazas un nesarežģītas sabiedrības; un

c) nosacījumus, ar kādiem piešķir vai atsauc uzraudzības iestāžu apstiprinājumu attiecībā uz proporcionalitātes pasākumiem, kas jāveic 29.d pantā minētajām sabiedrībām, kuras nav klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības.";

13) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"*29.a pants*

Kritēriji mazu un nesarežģītu sabiedrību identificēšanai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības saskaņā ar 29.b pantā izklāstīto procesu tiek klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, ja divus secīgus finanšu gadus tieši pirms šādas klasifikācijas sabiedrības atbilst šādiem kritērijiem:

a) attiecībā uz sabiedrībām, kas veic dzīvības apdrošināšanas darbības, un sabiedrībām, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības, un kuru ar dzīvības apdrošināšanas darbībām saistītās tehniskās rezerves veido 20 % vai vairāk no kopējām tehniskajām rezervēm, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, un kuru gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām saistībā ar nedzīvības apdrošināšanas darbībām ir mazāki nekā 40 % no kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām, tiek ievēroti visi šādi kritēriji:

i) procentu likmju riska apakšmodulis, kas minēts 105. panta 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā;

ii) gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumi no darījumiem, kuri noslēgti dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalsts, kurā sabiedrība ir saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu, ir zemāki par kādu no šīm robežvērtībām:

1) 20 000 000 EUR;

2) 10 % no tās kopējiem gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumiem;

iii) tehniskās rezerves no dzīvības apdrošināšanas darbībām, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, nepārsniedz 1 000 000 000 EUR;

iv) turpmāk minēto elementu summa nepārsniedz 20 % no kopējiem ieguldījumiem:

1) direktīvas 105. panta 5. punktā minētais tirgus riska modulis;

2) direktīvas 105. panta 6. punktā minētā darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļa daļa, kas atbilst riska darījumiem attiecībā uz vērtspapīrošanu, atvasinātajiem instrumentiem, debitoru parādiem no starpniekiem un citiem ieguldījumu aktīviem, uz kuriem neattiecas likmju starpības riska apakšmodulis;

3) jebkura kapitāla prasība, kas ir piemērojama ieguldījumiem nemateriālajos aktīvos, kurus nesedz tirgus risks, un darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļi;

v) sabiedrības akceptēto pārapdrošināšanas darījumu apjoms nepārsniedz 50 % no tās kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām;

vi) ir ievērota maksātspējas kapitāla prasība.

b) Attiecībā uz sabiedrībām, kas veic nedzīvības apdrošināšanas darbības, un sabiedrībām, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības, un kuru gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām saistībā ar nedzīvības apdrošināšanas darbībām ir 40 % vai vairāk no to kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām un kuru ar dzīvības apdrošināšanas darbībām saistītās tehniskās rezerves veido mazāk nekā 20 % no to kopējām tehniskajām rezervēm, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, tiek ievēroti visi šādi kritēriji:

i) vidējais apvienotais rādītājs nedzīvības apdrošināšanas darbībām, atskaitot pārapdrošināšanu pēdējos trīs gados, ir mazāks par 100 %;

ii) gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumi no darījumiem, kuri noslēgti dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalsts, kurā sabiedrība ir saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu, ir zemāki par kādu no šīm abām robežvērtībām:

1) 20 000 000 EUR; vai

2) 10 % no saviem kopējiem gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumiem;

iii) grupas gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumi no nedzīvības apdrošināšanas darbībām nepārsniedz 100 000 000 EUR;

iv) gada bruto parakstīto prēmiju summa I pielikuma A daļas 5.–7., 11., 12., 14. un 15. klasē nepārsniedz 30 % no nedzīvības apdrošināšanas darījumu gada parakstīto prēmiju kopsummas;

v) turpmāk minēto elementu summa nepārsniedz 20 % no kopējiem ieguldījumiem:

1) direktīvas 105. panta 5. punktā minētais tirgus riska modulis;

2) direktīvas 105. panta 6. punktā minētā darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļa daļa, kas atbilst riska darījumiem attiecībā uz vērtspapīrošanu, atvasinātajiem instrumentiem, debitoru parādiem no starpniekiem un citiem ieguldījumu aktīviem, uz kuriem neattiecas likmju starpības riska apakšmodulis;

3) jebkura kapitāla prasība, kas ir piemērojama ieguldījumiem nemateriālajos aktīvos, kurus nesedz tirgus risks, un darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļi;

vi) sabiedrības akceptēto pārapdrošināšanas darījumu apjoms nepārsniedz 50 % no tās kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām;

vii) ir ievērota maksātspējas kapitāla prasība.

c) Attiecībā uz sabiedrībām, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības un kuru ar dzīvības apdrošināšanas darbībām saistītās tehniskās rezerves veido 20 % vai vairāk no to kopējām tehniskajām rezervēm, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, un kuru gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām saistībā ar nedzīvības apdrošināšanas darbībām ir 40 % vai vairāk no to kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām, ievēro visus šādus kritērijus:

i) procentu likmju riska apakšmodulis, kas minēts 105. panta 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā;

ii) vidējais apvienotais rādītājs nedzīvības apdrošināšanas darbībām, atskaitot pārapdrošināšanu pēdējos trīs gados, ir mazāks par 100 %;

iii) tehniskās rezerves no dzīvības apdrošināšanas darbībām, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, nepārsniedz 1 000 000 000 EUR;

iv) grupas gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumi no nedzīvības apdrošināšanas darbībām nepārsniedz 100 000 000 EUR;

v) gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumi no darījumiem, kuri noslēgti dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalsts, kurā sabiedrība ir saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu, ir zemāki par kādu no šīm abām robežvērtībām:

1) 20 000 000 EUR;

2) 10 % no saviem kopējiem gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumiem;

vi) gada bruto parakstīto prēmiju summa I pielikuma A daļas 5.–7., 11., 12., 14. un 15. klasē nepārsniedz 30 % no nedzīvības apdrošināšanas darījumu gada parakstīto prēmiju kopsummas;

vii) turpmāk minēto elementu summa nepārsniedz 20 % no kopējiem ieguldījumiem:

1) direktīvas 105. panta 5. punktā minētais tirgus riska modulis;

2) direktīvas 105. panta 6. punktā minētā darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļa daļa, kas atbilst riska darījumiem attiecībā uz vērtspapīrošanu, atvasinātajiem instrumentiem, debitoru parādiem no starpniekiem un citiem ieguldījumu aktīviem, uz kuriem neattiecas likmju starpības riska apakšmodulis;

3) jebkura kapitāla prasība, kas ir piemērojama ieguldījumiem nemateriālajos aktīvos, kurus nesedz tirgus risks, un darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļi;

viii) sabiedrības akceptēto pārapdrošināšanas darījumu apjoms nepārsniedz 50 % no tās kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām;

ix) ir ievērota maksātspējas kapitāla prasība.

Pirmās daļas a) apakšpunkta ii) un v) punktā, b) apakšpunkta ii) un vi) punktā un c) apakšpunkta v) un viii) punktā noteiktos kritērijus nepiemēro kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām vai kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības un kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības arī klasificē kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, ja tās neatbilst pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem, ar noteikumu, ka tās atbilst abiem turpmāk minētajiem kritērijiem:

a) apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir kāda no šādām personām:

i) tās grupas juridiskās personas, kurā ietilpst kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība;

ii) fiziskas personas, kas ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, ar noteikumu, ka uzņēmējdarbība, kas sedz minētās fiziskās personas, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm;

b) apdrošināšanas saistības un apdrošināšanas līgumus, kas ir kaptīvās apdrošināšanas vai kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības pārapdrošināšanas saistību pamatā, neveido nekāda obligātā trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

2. Sabiedrībām, kurām licence saskaņā ar 14. pantu ir piešķirta uz mazāk nekā diviem gadiem, atbilstību šā panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem vērtē, atsaucoties uz pēdējo finanšu gadu pirms klasifikācijas, vai, ja licence ir piešķirta pēdējo 12 mēnešu laikā, – uz 23. pantā minēto darbības plānu.

3. Turpmāk minētās sabiedrības nekad neklasificē kā mazas un nesarežģītas sabiedrības:

a) sabiedrības, kas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto apstiprinātu daļēju vai pilnīgu iekšējo modeli saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļā noteiktajām prasībām attiecībā uz pilnīgiem un daļējiem iekšējiem modeļiem;

b) sabiedrības, kas ir mātesuzņēmumi finanšu konglomerātam Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14) punkta nozīmē vai tādai grupai šīs direktīvas 212. panta nozīmē, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar šīs direktīvas 213. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu, ja vien grupa nav klasificēta kā maza un nesarežģīta grupa;

c) sabiedrības, kas ir mātesuzņēmums sabiedrībai, kas minēta 228. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā;

d) sabiedrības, kas pārvalda grupas pensiju fondus 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punkta nozīmē, ja grupas pensiju fondu aktīvu vērtība pārsniedz 1 000 000 000 EUR.

29.b pants

Kritērijiem atbilstošu sabiedrību klasifikācijas process

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības, kas atbilst 29.a pantā izklāstītajiem kritērijiem, var paziņot uzraudzības iestādei par šādu atbilstību, lai tās varētu klasificēt kā mazas un nesarežģītas sabiedrības.

2. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu sabiedrība iesniedz tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kas piešķīrusi 14. pantā minēto iepriekšējo licenci. Minētais paziņojums ietver visu turpmāk minēto:

a) pierādījumus par atbilstību visiem 29.a pantā izklāstītajiem kritērijiem, kas piemērojami minētajai sabiedrībai;

b) paziņojumu, ka sabiedrība neplāno nekādas stratēģiskas izmaiņas, kuru rezultātā nākamo trīs gadu laikā tiktu konstatēta neatbilstība kādam no 29.a pantā izklāstītajiem kritērijiem;

c) tādu proporcionalitātes pasākumu identifikāciju, kurus sabiedrība ir iecerējusi īstenot, jo īpaši, ja ir paredzēts izmantot visprecīzākās aplēses vienkāršošanu, un to, vai sabiedrība plāno izmantot 77. panta 8. punktā paredzēto vienkāršoto metodi tehnisko rezervju aprēķināšanai.

3. Uzraudzības iestāde var iebilst pret klasificēšanu par mazu un nesarežģītu sabiedrību divu mēnešu laikā pēc pilna 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, pamatojoties vienīgi uz jebkuru no turpmāk minētajiem iemesliem:

a) neatbilstība 29.a pantā paredzētajiem kritērijiem;

b) neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, ko novērtē, neizmantojot kādu no pārejas pasākumiem, kas minēti 77. a panta 2. punktā, 308.c pantā, 308.d pantā vai attiecīgā gadījumā 111. panta 1. punkta otrajā daļā;

c) sabiedrība veido vairāk nekā 5 % no sabiedrības piederības dalībvalsts dzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus vai attiecīgā gadījumā nedzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus saskaņā ar 35.a panta 1. punkta otro daļu.

4. Jebkurā uzraudzības iestādes lēmumā iebilst pret klasificēšanu par mazu un nesarežģītu sabiedrību rakstiski norāda šāda lēmuma iemeslus, un to dara zināmu attiecīgajai sabiedrībai.

Ja šāda lēmuma nav, beidzoties 3. punktā minētajam divu mēnešu laikposmam sabiedrību klasificē kā mazu un nesarežģītu sabiedrību.

Ja pirms 3. punktā minētā divu mēnešu laikposma beigām uzraudzības iestāde ir pieņēmusi lēmumu, ar ko apstiprina atbilstību kritērijiem, sabiedrību no šāda lēmuma pieņemšanas dienas klasificē kā mazu un nesarežģītu sabiedrību.

5. Attiecībā uz pieprasījumiem, ko uzraudzības iestādes saņēmušas pirmajos sešos mēnešos no 2027. gada 30. janvāra, 3. punktā minēto laikposmu pagarina līdz četriem mēnešiem.

6. Sabiedrību klasificē kā mazu un nesarežģītu sabiedrību tik ilgi, kamēr šāda klasifikācija neizbeidzas saskaņā ar šo punktu.

Ja maza un nesarežģīta sabiedrība vairs neatbilst kādam no 29.a panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, tā nekavējoties informē uzraudzības iestādi. Ja šāda neatbilstība nepārtraukti pastāv divus gadus pēc kārtas, sabiedrība par to informē uzraudzības iestādi un, sākot no nākamā finanšu gada, to pārstāj klasificēt kā mazu un nesarežģītu sabiedrību.

Ja sabiedrība, kas ir klasificēta kā maza un nesarežģīta sabiedrība, izpilda kādu no 29.a panta 3. punktā noteiktajiem izslēgšanas kritērijiem, minētā sabiedrība nekavējoties informē uzraudzības iestādi, un no nākamā finanšu gada to pārstāj klasificēt kā mazu un nesarežģītu sabiedrību.

29.c pants

Proporcionalitātes pasākumu izmantošana, ko veic sabiedrības, kuras klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības, kas klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, var izmantot visus proporcionalitātes pasākumus.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja uzraudzības iestādei ir nopietnas bažas par mazas un nesarežģītas sabiedrības riska profilu, uzraudzības iestāde var pieprasīt attiecīgajai sabiedrībai atturēties no viena vai vairāku proporcionalitātes pasākumu izmantošanas, ar noteikumu, ka pieprasījums tiek pietiekami pamatots rakstiski, atsaucoties uz konkrētajām ar sabiedrības riska profilu saistītajām bažām. Uzskata, ka nopietnas bažas pastāv tad, ja:

a) vairs netiek nodrošināta atbilstība maksātspējas kapitāla prasībai vai arī nākamajos trīs mēnešos pastāv šādas neatbilstības risks, ko attiecīgā gadījumā novērtē, neizmantojot nevienu no pārejas pasākumiem, kas minēti 77. a panta 2. punktā, 308.c pantā, 308.d pantā vai attiecīgā gadījumā 111. panta 1. punkta otrajā daļā;

b) sabiedrības pārvaldes sistēma nav efektīva 41. panta izpratnē; vai

c) ir būtiskas izmaiņas sabiedrības riska profilā, kas varētu novest pie būtiskas neatbilstības ar kādu no 29.a panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

29.d pants

Proporcionalitātes pasākumu izmantošana, ko veic sabiedrības, kuras nav klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas nav klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, var, iepriekš saņemot uzraudzības iestādes apstiprinājumu, izmantot tikai proporcionalitātes pasākumus, kas paredzēti 35. panta 5.a punktā, 41. pantā, 45. panta 1.b punktā, 45. panta 5. punktā, 77. panta 8. punktā un 144.a panta 4. punktā, un proporcionalitātes pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu pieņemtajos deleģētajos aktos, kuri ir gan nepārprotami piemērojami mazām un nesarežģītām sabiedrībām saskaņā ar 29.c pantu, gan ir identificēti šā panta vajadzībām.

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz uzraudzības iestādei rakstisku apstiprinājuma pieprasījumu. Minētajā pieprasījumā iekļauj:

a) sarakstu ar proporcionalitātes pasākumiem, ko paredzēts izmantot, un iemesli, kāpēc to izmantošana ir pamatota, ņemot vērā sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgo risku veidu, apmēru un sarežģītību;

b) jebkādu citu būtisku informāciju par sabiedrības riska profilu;

c) paziņojumu, ka sabiedrība neplāno nekādas stratēģiskas izmaiņas, kas varētu ietekmēt sabiedrības riska profilu nākamo trīs gadu laikā.

2. Uzraudzības iestāde divu mēnešu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas novērtē pieprasījumu un informē sabiedrību par tā apstiprināšanu vai noraidīšanu, kā arī par izmantošanai apstiprinātajiem proporcionalitātes pasākumiem. Ja uzraudzības iestāde apstiprina proporcionalitātes pasākumu izmantošanu saskaņā ar konkrētiem noteikumiem vai nosacījumiem, apstiprinājuma lēmumā norāda minēto noteikumu un nosacījumu pamatojumu. Uzraudzības iestādes lēmumu iebilst pret viena vai vairāku pieprasījumā uzskaitīto proporcionalitātes pasākumu izmantošanu paziņo rakstiski un norāda uzraudzības iestādes lēmuma iemeslus. Šādi iemesli ir saistīti ar sabiedrības riska profilu,

3. Uzraudzības iestāde var pieprasīt jebkādu papildu informāciju, kas vajadzīga 2. punktā minētā novērtējuma pabeigšanai. Minētajā punktā minēto laikposmu aptur uz laiku no dienas, kad uzraudzības iestādes sākotnēji pieprasa informāciju, līdz brīdim, kad ir saņemta attiecīgās sabiedrības atbilde uz to. Uzraudzības iestādes turpmākie pieprasījumi neaptur vērtēšanas laikposmu.

4. Attiecībā uz pieprasījumiem, ko uzraudzības iestādes saņēmušas pirms 2027. gada 31. jūlija, 2. punktā minētais laikposms ir četri mēneši.

5. Apstiprinājumu izmantot proporcionalitātes pasākumus var grozīt vai atsaukt jebkurā laikā, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības riska profils ir mainījies. Katrā uzraudzības iestādes lēmumā grozīt vai atsaukt minēto apstiprinājumu izklāsta grozīšanas vai atsaukšanas iemeslus un to rakstveidā paziņo attiecīgajai sabiedrībai.

29.e pants

Proporcionalitātes pasākumu izmantošanas uzraudzība

1. Viena gada laikā pēc to klasificēšanas par mazām un nesarežģītām sabiedrībām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ziņo savām uzraudzības iestādēm informāciju par izmantotajiem proporcionalitātes pasākumiem kā daļu no informācijas, ko paredzēts sniegt 35. pantā minētās uzraudzības nolūkos. Ja šādas sabiedrības plāno mainīt izmantojamo proporcionalitātes pasākumu sarakstu, tās nekavējoties par to paziņo savām uzraudzības iestādēm.

2. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas izmanto proporcionalitātes pasākumus saskaņā ar 29. d pantu, nolemj pārtraukt izmantot kādu no šādiem pasākumiem, tās par to informē savas uzraudzības iestādes.

3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas līdz 2025. gada 28. janvārim piemēro kādu no proporcionalitātes pasākumiem, kas atbilst šajā direktīvā paredzētajiem spēkā esošiem pasākumiem, var turpināt piemērot šādus pasākumus, nepiemērojot 29.b, 29.c un 29.d pantā noteiktās prasības, laikposmā, kas nepārsniedz četrus finanšu gadus.";

14) direktīvas 30. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Finanšu uzraudzībā, kas paredzēta 1. punktā, ietilpst uzdevums pārbaudīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības visu uzņēmējdarbību, tās pārvaldes sistēmu, tās maksātspēju, tehnisko rezervju izveidošanu, tās aktīvus un izmantojamo pašu kapitālu saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi atbilstīgi Savienības līmenī pieņemtiem noteikumiem.";

15) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām iesniegt uzraudzības iestādēm informāciju, kas ir vajadzīga uzraudzības nolūkos, ņemot vērā 27. un 28. pantā noteiktos uzraudzības mērķus un 29. pantā noteiktos vispārējos uzraudzības principus, jo īpaši proporcionalitātes principu.";

b) pantam pievieno šādu punktu:

"5.a Ņemot vērā 1., 2. un 3. punktā prasīto informāciju un 4. punktā izklāstītos principus, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības iesniedz uzraudzības iestādēm regulāru uzraudzības pārskatu, kas ietver informāciju par sabiedrības uzņēmējdarbību un darbības rezultātiem, pārvaldes sistēmu, riska profilu, vērtēšanu maksātspējas vajadzībām un kapitāla pārvaldību pārskata periodā.

Regulāro uzraudzības pārskatu sniegšanas biežums ir:

a) reizi trijos gados attiecībā uz mazām un nesarežģītām sabiedrībām vai, ja to atļauj uzraudzības iestāde, – ne retāk kā reizi piecos gados;

b) reizi trijos gados attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas nav mazas un nesarežģītas sabiedrības.

Otrās daļas b) apakšpunkta nolūkos, ja to uzskata par vajadzīgu, uzraudzības iestāde var pieprasīt uzraudzītajām sabiedrībām pārskatus sniegt biežāk.";

c) panta 6., 7. un 8. punktu svītro;

d) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

"9. Komisija papildina šo direktīvu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot:

a) šā panta 1.–4. punktā minēto informāciju;

b) kritērijus ierobežotai uzraudzības pārskatu sniegšanai kaptīvajām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvajām pārapdrošināšanas sabiedrībām, ņemot vērā šo sabiedrību risku veidu, apmēru un sarežģītību, lai pienācīgā mērā nodrošinātu uzraudzības pārskatu konverģenci.";

e) panta 10. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Lai nodrošinātu vienādus šā panta piemērošanas nosacījumus, EAAPI izstrādā regulāro uzraudzības iestādei sniedzamo pārskatu īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz veidnēm informācijas iesniegšanai uzraudzības iestādēm, kas minētas 1. un 2. punktā, tostarp iekļaujot uz risku balstītas robežvērtības, ar kurām attiecīgā gadījumā nosaka ziņošanas prasību ievērošanu, vai jebkādus konkrētas informācijas sniegšanas atbrīvojumus attiecībā uz noteikta veida sabiedrībām, piemēram, kaptīvām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ņemot vērā noteikta veida sabiedrību risku veidu, apmēru un sarežģītību. EAAPI izstrādā informācijas tehnoloģiju (IT) risinājumus, tostarp pārskatu veidnes un norādījumus par 1. un 2. punktā minēto ziņošanu.";

f) panta 11. punktu svītro;

g) pievieno šādu punktu:

"12. Līdz 2027. gada 29. janvārim EAAPI iesniedz Komisijai ziņojumu par iespējamiem pasākumiem, tostarp izmaiņām tiesību aktos, kuru mērķis ir izstrādāt integrētu datu vākšanu, lai:

a) samazinātu dublēšanos un nekonsekvenci starp ziņošanas sistēmām apdrošināšanas nozarē un citos finanšu nozares sektoros;

b) uzlabotu datu standartizāciju un efektīvu tādu datu apmaiņu un izmantošanu, kurus kādā Savienības ziņošanas sistēmā jau ir ziņojusi kāda attiecīga Savienības vai valsts kompetentā iestāde; un

c) samazinātu atbilstības nodrošināšanas izmaksas.

EAAPI prioritāti piešķir informācijai saistībā ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem un ziņošanai par atvasinātajiem instrumentiem, bet neaprobežojas ar to.

Sagatavojot pirmajā daļā minēto ziņojumu, EAAPI cieši sadarbojas ar citām Eiropas uzraudzības iestādēm un Eiropas Centrālo banku (ECB) un attiecīgā gadījumā iesaista valsts kompetentās iestādes.";

16) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"*35.a pants*

Uzraudzības iestāžu piešķirtie atbrīvojumi un ierobežojumi attiecībā uz pienākumu regulāri sniegt kvantitatīvus pārskatus uzraudzības iestādei

1. Neskarot 129. panta 4. punktu, ja 35. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie iepriekš noteiktie laikposmi ir mazāki par vienu gadu, attiecīgās uzraudzības iestādes var ierobežot regulāro pienākumu ziņot uzraudzības iestādei gadījumā, kad:

a) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtinoša, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgo risku veidu, apmēru un sarežģītību;

b) šo informāciju sniedz vismaz reizi gadā.

Minēto regulārā pienākuma ziņot uzraudzības iestādei ierobežojumu piešķir tikai sabiedrībām, kuru kopējais īpatsvars nav lielāks par 20 % no dalībvalsts attiecīgā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas tirgus, ja dzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļas pamatā ir bruto tehniskās rezerves un nedzīvības apdrošināšanas tirgus daļas pamatā ir bruto parakstītās prēmijas.

Nosakot sabiedrību attiecināmību minētajiem ierobežojumiem vai atbrīvojumiem, uzraudzības iestādes dod priekšroku mazām un nesarežģītām sabiedrībām.

2. Attiecīgās uzraudzības iestādes var apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām piemērot ierobežojumu vai atbrīvojumu attiecībā uz regulāro pienākumu ziņot pa posteņiem uzraudzības iestādei, ja:

a) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtinoša, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgo risku veidu, apmēru un sarežģītību;

b) šīs informācijas sniegšana nav vajadzīga, lai nodrošinātu sabiedrības efektīvu uzraudzību;

c) atbrīvojums neapdraud Savienības attiecīgo finanšu sistēmu stabilitāti; un

d) sabiedrība spēj sniegt informāciju pēc pieprasījuma.

Atbrīvojumu no pienākuma ziņot pa posteņiem nosaka tikai attiecībā uz sabiedrībām, kuru kopējais īpatsvars nav lielāks par 20 % no dalībvalsts attiecīgā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas tirgus, ja dzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļas pamatā ir bruto tehniskās rezerves un nedzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus daļas pamatā ir bruto parakstītās prēmijas.

Nosakot sabiedrību attiecināmību minētajiem ierobežojumiem vai atbrīvojumiem, uzraudzības iestādes dod priekšroku mazām un nesarežģītām sabiedrībām.

3. Kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības un kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības atbrīvo no regulārā pienākumā sniegt pārskatu pa posteņiem uzraudzības iestādēm, ja 35. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie iepriekš noteiktie periodi ir īsāki par vienu gadu, ar noteikumu, ka tie atbilst abiem šādiem nosacījumiem:

a) apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir kāda no šādām personām:

i) ir tās grupas juridiskās personas, kurā ietilpst kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība;

ii) ir fiziskas personas, kas ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, ar noteikumu, ka uzņēmējdarbība, kas sedz minētās fiziskās personas, nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm;

b) apdrošināšanas saistībās un apdrošināšanas līgumos, kas ir kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības vai kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības pārapdrošināšanas saistību pamatā, nav ietverta nekāda civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana."

4. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos uzraudzības pārbaudes procesa ietvaros attiecībā uz sabiedrībām, kas klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, uzraudzības iestādes novērtē, vai informācijas iesniegšana būtu pārāk apgrūtinoša attiecībā uz sabiedrības risku veidu, apmēru un sarežģītību, ņemot vērā vismaz:

a) sabiedrības ieguldījumu radīto tirgus risku;

b) riska koncentrācijas līmeni;

c) sabiedrības aktīvu pārvaldības iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti;

d) sabiedrības sistēmas un struktūras, kas sniedz informāciju uzraudzības nolūkos, un 35. panta 5. punktā minēto rakstisko nostādni.

5. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos uzraudzības pārbaudes procesa ietvaros attiecībā uz sabiedrībām, kas nav klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, uzraudzības iestādes novērtē, vai informācijas iesniegšana būtu pārāk apgrūtinoša attiecībā uz sabiedrības risku veidu, apmēru un sarežģītību, ņemot vērā vismaz 4. punkta a)–d) apakšpunktus un šādus aspektus:

a) sabiedrības prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjomu;

b) sabiedrības segto prasību un labumu svārstīgumu;

c) to dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas veidu kopējo skaitu, kuriem ir piešķirta licence;

d) sabiedrības pārvaldes sistēmas piemērotību;

e) pašu kapitāla līmeni, ar ko sedz maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību;

f) to, vai sabiedrība ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība, kas sedz tikai ar tādām rūpnieciskām vai tirdzniecības grupām saistītus riskus, kuru daļa tā ir.

6. Lai nodrošinātu šā panta 1. līdz 5. punkta saskaņotu un konsekventu piemērošanu, EAAPI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu:

a) metodes šā panta 1. punkta otrajā daļā un 2. punkta otrajā daļā minēto tirgus daļu noteikšanai;

b) procesu, kas uzraudzības iestādēm jāizmanto, lai informētu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības par visiem šajā pantā minētajiem ierobežojumiem vai atbrīvojumiem.

35.b pants

Pārskatu sniegšanas termiņi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestādēm iesniedz 35. panta 1.–4. punktā minēto informāciju reizi gadā vai retāk 16 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestādēm iesniedz 35. panta 1.–4. punktā minēto informāciju reizi ceturksnī piecu nedēļu laikā pēc katra ceturkšņa beigām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestādēm iesniedz 35. panta 5.a punktā minēto regulāro uzraudzības pārskatu 18 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.";

17) direktīvas 36. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) pārvaldes sistēma, tostarp atbilstības un piemērotības prasības, kā noteikts 42. pantā, un pašu riska un maksātspējas novērtējums, kā izklāstīts IV nodaļas 2. iedaļā;";

18) direktīvas 37. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"e) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro vienu no 308.c un 308.d pantā minētajiem pārejas pasākumiem, un ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

i) sabiedrība, nepiemērojot pārejas pasākumu, nenodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai;

ii) sabiedrība nav iesniegusi uzraudzības iestādei ne sākotnējo pakāpeniskas ieviešanas plānu vajadzīgajā laikposmā, kas noteikts 308.e panta otrajā daļā, ne arī pieprasīto gada ziņojumu, kā noteikts minētā panta trešajā daļā.";

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā izklāstītajos apstākļos kapitāla palielinājums ir samērīgs ar būtiskajiem riskiem, kas attiecīgi izriet no novirzes un neatbilstības, kas minēta minētajos apakšpunktos.";

19) direktīvas 40. pantam pievieno šādas daļas:

"Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem vienmēr ir laba reputācija, un viņiem kopā ir pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, lai pildītu savus pienākumus.

Pārvaldes, vadības un uzraudzības struktūru locekļi vismaz desmit gadus pirms gada, kurā viņi veic vai veiks savus pienākumus sabiedrībā, nav bijuši notiesāti par smagiem vai atkārtotiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai citiem nodarījumiem, kas varētu likt apšaubīt viņu labo reputāciju.";

20) direktīvas 41. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Pārvaldes sistēmai veic regulāru iekšēju pārskatīšanu. Šādā iekšējā pārskatīšanā iekļauj novērtējumu par pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras sastāva, efektivitātes un iekšējās pārvaldes atbilstību, ņemot vērā sabiedrības uzņēmējdarbībai piemītošo risku veidu, apmēru un sarežģītību.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ievieš politiku, kas veicina pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras daudzveidību, tostarp nosakot individuālus kvantitatīvus mērķus, kas saistīti ar dzimumu līdzsvaru.

EAAPI izdod pamatnostādnes par daudzveidības jēdzienu, kas jāņem vērā, izraugoties pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļus.";

b) pantam pievieno šādu punktu:

"2.a Dalībvalstis pieprasa, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ieceļ dažādas personas riska vadības, aktuāra, atbilstības nodrošināšanas un iekšējās revīzijas pamatfunkciju veikšanai un ka katra šāda funkcija tiek veikta neatkarīgi no pārējām funkcijām, lai izvairītos no interešu konfliktiem.

Ja sabiedrība ir klasificēta kā maza un nesarežģīta sabiedrība, ievērojot 29.b pantu, un ja sabiedrība ir saņēmusi iepriekšēju uzraudzības iestāžu apstiprinājumu, ievērojot 29.d pantu, personas, kas atbild par riska vadības, aktuāra un atbilstības nodrošināšanas pamatfunkcijām, var veikt arī jebkuru citu pamatfunkciju, kas atšķiras no iekšējās revīzijas, jebkuru citu funkciju vai būt pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras loceklis, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) iespējamie interešu konflikti tiek pienācīgi pārvaldīti;

b) funkciju apvienošana vai kādas funkcijas apvienošana ar nosacījumu par dalību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrā neapdraud personas spēju pildīt savus pienākumus.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir rakstiskas nostādnes vismaz par riska vadību, iekšējo kontroli, iekšējo revīziju, atalgojumu un, attiecīgā gadījumā, ārpakalpojumiem. Tās nodrošina, ka minētās nostādnes tiek īstenotas.

Minētās rakstiskās nostādnes pārskata vismaz reizi gadā. Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra tās iepriekš apstiprina, un tās pielāgo, ņemot vērā jebkādas būtiskas pārmaiņas attiecīgajā sistēmā vai jomā. Mazas un nesarežģītas sabiedrības var veikt retāku pārskatīšanu vismaz reizi piecos gados, ja vien uzraudzības iestāde nesecina, ka, pamatojoties uz minētās sabiedrības konkrētajiem apstākļiem, pārskatīšana ir jāveic biežāk.";

21) direktīvas 42. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības paziņo uzraudzības iestādēm par jebkādām pārmaiņām to personu identitātes datos, kuras faktiski vada sabiedrību vai ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, kā arī pārmaiņu iemeslus un visu informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu jaunu sabiedrības vadībā ieceltu personu atbilstību un piemērotību.

3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības paziņo savai uzraudzības iestādei, ja kāda no 1. punktā minētajām personām vairs neatbilst 1. punktā minētajām prasībām vai ir aizstāta šā iemesla dēļ.

4. Ja persona, kas faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas, neatbilst 1. punktā izklāstītajām prasībām, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai atbrīvot šādu personu no šī amata.";

22) direktīvas 44. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) operacionālā riska vadība, tostarp kiberdrošība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/881 (*) 2. panta 1. punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/881 (2019. gada 17. aprīlis) par *ENISA* (Eiropas Savienības Kiberdrošības aģentūra) un par informācijas un komunikācijas tehnoloģiju kiberdrošības sertifikāciju, un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 526/2013 (Kiberdrošības akts) (OV L 151, 7.6.2019., 15. lpp.).";

ii) punktam pievieno šādas daļas:

"Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, to likviditātes plānos ņem vērā svārstīguma pielāgojuma izmantošanu un novērtē, vai var rasties likviditātes ierobežojumi, kas neatbilst svārstīguma pielāgojuma izmantošanai.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, novērtējot ilgtspējas riskus, nepārprotami ņem vērā īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvu.

Piektajā daļā minētā novērtējuma nolūkos uzraudzības iestādes nodrošina, ka sabiedrībām to riska vadības ietvaros ir stratēģijas, politika, procesi un sistēmas ilgtspējas risku identificēšanai, mērīšanai, pārvaldībai un uzraudzībai īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā.";

b) panta 2.a punktu groza šādi:

i) pirmo daļu groza šādi:

1) punkta b) apakšpunktu groza šādi:

— apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) savu tehnisko rezervju un atbilstīgo pašu līdzekļu jutīgumu pret pieņēmumiem, kas ir atbilstības pielāgojuma aprēķina pamatā, tostarp 77.c panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās pamata starpības aprēķināšanu;",

— apakšpunkta iii) punktu svītro;

2) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ja piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu – to tehnisko rezervju un atbilstīgo pašu līdzekļu jutīgumu pret ekonomisko apstākļu izmaiņām, kas ietekmētu 77.d panta 3. punktā minēto riska koriģēto starpību.";

ii) trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, 41. panta 3. punktā minētajās rakstiskajās nostādnēs par riska vadību ņem vērā svārstīguma pielāgojumu.";

c) iekļauj šādus punktus:

"2.b Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības izstrādā un uzrauga tādu konkrētu plānu īstenošanu, kuros ir iekļauti kvantificējami mērķrādītāji un procesi, lai varētu uzraudzīt un novērst finanšu riskus, kurus īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā rada ilgtspējas faktori, tostarp riskus, kas izriet no korekciju procesa un no pārejas tendencēm attiecīgo Savienības un dalībvalstu regulatīvo mērķu un tādu tiesību aktu kontekstā, kas attiecas uz ilgtspējas faktoriem, jo īpaši tiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1119 (*).

Šā punkta pirmajā daļā minētajos plānos iekļautajos kvantificējamos mērķrādītājos un procesos ilgtspējas risku novēršanai tiek ņemti vērā jaunākie ziņojumi un pasākumi, ko noteikusi Eiropas Zinātniskā konsultatīvā padome klimata pārmaiņu jautājumos, jo īpaši saistībā ar Savienības klimata mērķrādītāju sasniegšanu. Ja sabiedrība atklāj informāciju par ilgtspējas jautājumiem saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES, šā punkta pirmajā daļā minētie plāni atbilst minētās direktīvas 19.a vai 29.a pantā minētajiem plāniem un tie jo īpaši ietver darbības saistībā ar sabiedrības uzņēmējdarbības modeli un stratēģiju, kas ir atbilstoši attiecībā uz abiem plāniem. Attiecīgā gadījumā mērķrādītāju pamatā esošās metodoloģijas un pieņēmumi un sabiedrību publiskotās saistības un stratēģiskie lēmumi atbilst metodoloģijām un pieņēmumiem, kas iekļauti šā punkta pirmajā daļā minētajos plānos.

Šā punkta pirmajā daļā minētie mērķrādītāji, procesi un darbības, kuru mērķis ir novērst šajā punktā minētajos plānos iekļautos ilgtspējas riskus, saskaņā ar 29. panta 3. punktu ir proporcionāli ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības modeļa ilgtspējas risku veidu, apmēru un sarežģītību.

2.c Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu:

a) minimālos standartus un atsauces metodoloģijas ilgtspējas risku identificēšanai, mērīšanai, pārvaldībai un uzraudzībai;

b) saskaņā ar šā panta 2.b un 2.e punktu sagatavojamos plānos iekļaujamos elementus, kas ietver konkrētus termiņus un starpposma kvantificējamus mērķrādītājus un atskaites punktus, lai uzraudzītu un novērstu finanšu riskus, kas izriet no ilgtspējas faktoriem, kā arī savstarpējas saiknes ar 45. un 45.a pantā noteiktajām prasībām;

c) uzraudzības pieejas attiecībā uz 2.b un 2.e punktā minētajiem plāniem, kvantificējamiem mērķrādītājiem un procesiem;

d) šā panta 2.b un 2.e punktā minēto plānu elementus, ko paredzēts publiskot saskaņā ar 51. pantu, tostarp attiecīgos kvantificējamos mērķrādītājus.

EAAPI iesniedz pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2026. gada 29. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu papildināt šo direktīvu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

2.d Sabiedrība katru gadu publisko 2.b un 2.e punktā minētajos plānos iekļautos kvantificējamos mērķrādītājus.

2.e Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, ir prasīts grupas līmenī izstrādāt plānu saskaņā ar šā panta 2.b punktu, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas minētais plāns un kuriem saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu piemēro grupas uzraudzību, ir atbrīvoti no plāna izstrādes individuālā līmenī saskaņā ar šā panta 2.b punktu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”) (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).”;

23) direktīvas 45. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrajā daļā iekļauj šādus apakšpunktus:

“d) makroekonomiskās situācijas un iespējamās makroekonomikas un finanšu tirgus attīstības apsvēršana un analīze;

e) pēc uzraudzības iestādes pamatota pieprasījuma – šādu aspektu apsvēršana un analīze:

i) makroprudenciālās bažas, kas var ietekmēt konkrēto riska profilu, apstiprinātos riska pielaides ierobežojumus, uzņēmējdarbības stratēģiju, parakstīšanas darbības vai lēmumus par ieguldījumiem un a) apakšpunktā minētās sabiedrības vispārējās maksātspējas vajadzības;

ii) sabiedrības darbības, kas var ietekmēt makroekonomikas un finanšu tirgu attīstību un var kļūt par sistēmiska riska avotiem;

f) sabiedrības vispārējā spēja nokārtot savas finansiālās saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un citiem darījumu partneriem, kad pienāk minēto saistību termiņš, pat spriedzes apstākļos.”;

b) iekļauj šādus punktus:

"1.a Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunkta nolūkos makroekonomikas un finanšu tirgu attīstība ietver vismaz šādus aspektus:

a) procentu likmju un starpību līmenis;

b) finanšu tirgus indeksu līmenis;

c) inflācija;

d) savstarpējā saistība ar citiem finanšu tirgu dalībniekiem;

e) klimata pārmaiņas, pandēmijas, citi masveida notikumi un citas katastrofas, kas var ietekmēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības.

Šā panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkta nolūkos makroprudenciālās bažas ietver vismaz ticamus nelabvēlīgus nākotnes scenārijus un riskus, kas saistīti ar kredītciklu un ekonomikas lejupslīdi, rīcību vairākuma ietekmē vai pārmērīgu riska darījumu koncentrāciju nozares līmenī.

1.b Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 1. punkta d) apakšpunktā prasītā analīze ir samērīga ar risku būtību, kā arī ar sabiedrību darbības mērogu un sarežģītību. Dalībvalstis nodrošina, ka mazām un nesarežģītām sabiedrībām un sabiedrībām, kuras ir saņēmušas iepriekšēju uzraudzības iestādes apstiprinājumu, ievērojot 29.d pantu, nav pienākuma veikt šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto analīzi.";

c) panta 2.a punktu aizstāj ar šādu:

"2.a Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro 77.b pantā minēto atbilstības pielāgojumu, 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu vai 77.a panta 2. punktā, 308.c un 308.d pantā vai attiecīgā gadījumā 111. panta 1. punkta otrajā daļā un 2.a punktā minētos pārejas pasākumus, tā atbilstību šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām kapitāla prasībām novērtē kā ņemot, tā neņemot vērā šos pielāgojumus un pārejas pasākumus.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, novērtēšanas prasību attiecībā uz pakāpeniskas ieviešanas mehānismu, kas minēts 77.a pantā, nepiemēro valūtai, uz kuru attiecas kāds no šādiem nosacījumiem:

a) nākotnes naudas plūsmu daļa, kas saistīta ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām attiecīgajā valūtā, attiecībā pret visām nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām, nepārsniedz 5 %;

b) attiecībā uz nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām minētajā valūtā, nākotnes naudas plūsmu daļa, kas attiecas uz termiņiem, ja attiecīgā bezriska procentu likmju termiņstruktūra ir ekstrapolēta attiecībā pret visām nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām, nepārsniedz 10 %.

2.b Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā papildus iekļauj nozīmīgumu, ar kādu attiecīgās sabiedrības riska profils atšķiras no pieņēmumiem, kas ir svārstīguma pielāgojuma pamatā.";

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības veic 1. punktā minēto novērtējumu katru gadu un nekavējoties pēc jebkurām būtiskām pārmaiņām to riska profilā.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var veikt 1. punktā minēto novērtējumu vismaz reizi divos gados un bez kavēšanās pēc jebkādām būtiskām izmaiņām to riska profilā, ja vien uzraudzības iestāde, pamatojoties uz sabiedrības konkrētajiem apstākļiem, nesecina, ka novērtējums ir jāveic biežāk, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) sabiedrība ir klasificēta kā maza un nesarežģīta sabiedrība;

b) sabiedrība ir kaptīva apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīva pārapdrošināšanas sabiedrība, kas atbilst visiem šādiem kritērijiem:

i) visas apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir tās grupas juridiskās personas, kuras daļa ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība vai kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība, vai fiziskas personas, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, un uzņēmējdarbība, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar grupas apdrošināšanas polisēm, joprojām ir mazāka par 5 % no tehniskajām rezervēm;

ii) apdrošināšanas saistības un apdrošināšanas līgumus, kas ir kaptīvās apdrošināšanas vai kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības pārapdrošināšanas saistību pamatā, neveido nekāda obligātā trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

Atbrīvojums no ikgadējā novērtējuma neliedz sabiedrībai pastāvīgi identificēt, mērīt, pārvaldīt, uzraudzīt un ziņot par riskiem.";

e) pantā pievieno šādus punktus:

"8. Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunkta nolūkos, ja iestādēm, kas nav uzraudzības iestādes, ir uzticētas makroprudenciālas pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ar attiecīgajām valsts struktūrām un iestādēm, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, apmainās ar konstatējumiem, kas gūti to makroprudenciālajos novērtējumos par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību veiktajiem pašu riska un maksātspējas novērtējumiem, kā minēts šajā pantā.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes sadarbojas ar visām valsts struktūrām un iestādēm, kurām ir makroprudenciālas pilnvaras, lai analizētu rezultātus un attiecīgā gadījumā identificētu jebkādas makroprudenciālas bažas par to, kā sabiedrību darbības var ietekmēt makroekonomikas un finanšu tirgu attīstību.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes visas makroprudenciālās bažas un ievadparametrus, kas attiecas uz novērtējumu, dara zināmus attiecīgajai sabiedrībai.

9. Pieņemot lēmumu par to, vai pieprasīt kādu no šī panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajām analīzēm apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas ir meitasuzņēmums, kurš iekļauts grupas uzraudzības piemērošanas jomā saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, uzraudzības iestāde apsver, vai kādu no minētajām analīzēm grupas līmenī veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā un darbība aptver minētā meitasuzņēmuma specifiku.

Valstu uzraudzības iestādes ik gadu EAAPI un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (*), paziņo sarakstu ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un sarakstu ar grupām, attiecībā uz kurām tās pieprasa papildu makroprudenciālos pasākumus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).";

24) Direktīvā iekļauj šādu pantu:

"*45 a. pants*

Klimata pārmaiņu scenāriju analīze

1. Lai identificētu un novērtētu riskus, kas minēti 45. panta 2. punktā, attiecīgā sabiedrība novērtē arī to, vai tai ir būtiski riska darījumi saistībā ar klimata pārmaiņu riskiem. Attiecīgā sabiedrība 45. panta 1. punktā minētajā novērtējumā uzskatāmi parāda, cik būtiska ir tās riska darījumi saistībā ar klimata pārmaiņu riskiem.

2. Ja attiecīgajai sabiedrībai ir būtiski riska darījumi saistībā ar klimata pārmaiņu riskiem, sabiedrība precizē vismaz divus ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijus, tostarp šādus:

a) ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijs, kurā globālās temperatūras pieaugums nepārsniedz 2 °C;

b) ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijs, kurā globālās temperatūras pieaugums būtiski pārsniedz 2 °C.

3. Regulas 45. panta 1. punktā minētajā novērtējumā regulāri iekļauj analīzi par ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenāriju, kas noteikti saskaņā ar šā panta 2. punktu, ietekmi uz sabiedrības uzņēmējdarbību. Minētā regularitāte ir samērīga ar sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgo klimata pārmaiņu risku veidu, apmēru un sarežģītību, bet nepārsniedz trīs gadus.

4. Šā panta 2. punktā minētos ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijus pārskata vismaz reizi trijos gados un vajadzības gadījumā atjaunina. Pārskatot ilgtermiņa klimata pārmaiņu scenārijus, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ņem vērā iepriekšējos klimata pārmaiņu scenārijos izmantoto instrumentu un principu sniegumu tā, lai uzlabotu to efektivitāti.

5. Atkāpjoties no 2., 3. un 4. punkta, mazām un nesarežģītām sabiedrībām nav pienākuma nedz precizēt klimata pārmaiņu scenārijus, nedz novērtēt to ietekmi uz sabiedrības uzņēmējdarbību.";

25) direktīvas 51. pantu aizstāj ar šādu:

"*51. pants*

Ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli: saturs

1. Dalībvalstis, ņemot vērā informāciju, kas prasīta, ievērojot 35. panta 3. punktu, un minētā panta 4. punktā izklāstītos principus, pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ik gadu publiskot ziņojumu par to maksātspēju un finanšu stāvokli.

Ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli ir divas daļas, kas ir skaidri identificētas un tiek publiskotas kopīgi. Pirmo daļu veido informācija, kuras specifiskā mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, savukārt otrajā daļā ir informācija, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi.

1.a Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kas ietver informāciju, kuras mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, ir ietverta šāda informācija:

a) īss sabiedrības uzņēmējdarbības apraksts un sniegums;

b) īss apraksts par sabiedrības kapitāla pārvaldību un riska profilu, tostarp attiecībā uz ilgtspējas riskiem; un

c) paziņojums par to, vai sabiedrība publisko Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantā minētos plānus.

1.b Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kas ietver informāciju, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, vai nu pilnībā vai atsaucoties uz pēc būtības un darbības jomas līdzvērtīgu informāciju, kas publiskota saskaņā ar citām juridiskām vai regulatīvām prasībām, ietver šādu informāciju:

a) sabiedrības uzņēmējdarbības apraksts un sniegums;

b) pārvaldes sistēmas apraksts;

c) atsevišķi aktīviem, tehniskajām rezervēm un citiem pasīviem – apraksts par to novērtēšanai izmantotajām bāzēm un metodēm;

d) kapitāla pārvaldības un riska profila apraksts, tostarp vismaz šāda informācija:

i) pašu kapitāla struktūra un apjoms un to kvalitāte;

ii) maksātspējas kapitāla prasības apjoms un minimālā kapitāla prasības;

iii) attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ir būtiskas Savienības finanšu sistēmu stabilitātei, – informācija par riska jutīgumu;

iv) 304. pantā izklāstītā iespēja, kuru lieto maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;

v) informācija, kas ļauj pareizi saprast galvenās atšķirības starp standarta formulas pamatā esošajiem pieņēmumiem un tiem, kuri ir pamatā jebkuram iekšējam modelim, ko sabiedrība izmanto savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;

vi) jebkuras neatbilstības minimālā kapitāla prasībai vai jebkādas ievērojamas neatbilstības maksātspējas kapitāla prasībai apmērs pārskata sniegšanas laikposmā, pat ja tās pēc tam ir novērstas, izskaidrojot to izcelsmi un sekas, kā arī jebkurus veiktos novēršanas pasākumus;

e) norāde par to, vai sabiedrībai pēc 45.a panta 1. punktā minētā būtiskuma novērtējuma ir konstatēti būtiski riska darījumi saistībā ar klimata pārmaiņu riskiem un attiecīgā gadījumā vai tā ir ieviesusi jebkādas darbības;

f) paziņojums par to, vai sabiedrība publisko Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantā minētos plānus;

g) direktīvas 44. panta 2.c punkta d) apakšpunktā minētie elementi.

1.c Ja tiek piemērots 77.b pantā minētais atbilstības pielāgojums, šā panta 1.b punkta c) apakšpunkta un d) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajā aprakstā iekļauj arī aprakstu par atbilstības pielāgojumu un saistību un piešķirto līdzekļu portfeli, kam piemēro atbilstības pielāgojumu, kā arī kvantitatīvu aplēsi par to, kā atbilstības pielāgojuma izmaiņas līdz nullei ietekmē sabiedrības finanšu stāvokli.

Šā panta 1.b punkta c) apakšpunktā, un d) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajā aprakstā ietver arī paziņojumu par to, vai sabiedrība izmanto 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, un, ja sabiedrība izmanto svārstīguma pielāgojumu, tā atklāj šādu informāciju:

a) kvantitatīva aplēse par to, kā svārstīguma pielāgojuma izmaiņas līdz nullei ietekmē sabiedrības finanšu stāvokli;

b) katrai attiecīgajai valūtai vai attiecīgā gadījumā valstij svārstīguma pielāgojums, kas aprēķināts saskaņā ar 77. d pantu, un atbilstošās vislabākās aplēses apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām.

2. Panta 1.b punkta d) apakšpunkta i) punktā minētajā aprakstā ietver jebkuru būtisku pārmaiņu analīzi, salīdzinot ar iepriekšējo ziņojumu sniegšanas laikposmu, un jebkuru nozīmīgu atšķirību skaidrojumu saistībā ar šādu elementu vērtību finanšu pārskatos, kā arī kapitāla pārnesamības īsu aprakstu.

Atklājot informāciju par šā panta 1.b punkta d) apakšpunkta ii) punktā minēto maksātspējas kapitāla prasību, atsevišķi norāda saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu aprēķināto summu un jebkādu kapitāla palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar 37. pantu, vai to konkrēto parametru ietekmi, kuri apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāizmanto saskaņā ar 110. pantu, kā arī īsu informāciju par tā pamatojumu no attiecīgās uzraudzības iestādes.

Atklājot informāciju par maksātspējas kapitāla prasību, attiecīgajā gadījumā tai pievieno norādi, ka prasības galīgo apjomu vēl novērtēs uzraudzības iestāde.

3. Kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām nav pienākuma publiskot daļu, kuras mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, un tām ir tikai pienākums tajā daļā, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, iekļaut kvantitatīvus datus, kas prasīti 56. pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, ar noteikumu, ka šīs sabiedrības atbilst šādiem nosacījumiem:

a) apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir tās grupas juridiskās personas, kuras daļa ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība, vai fiziskas personas, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, un uzņēmējdarbība, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar grupas apdrošināšanas polisēm, joprojām nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm;

b) kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības apdrošināšanas saistības neietver nekādu obligātu trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

4. Kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām nav pienākuma publiskot daļu, kuras mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, un tām ir tikai pienākums tajā daļā, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, iekļaut kvantitatīvus datus, kas prasīti 56. pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, ar noteikumu, ka minētās sabiedrības atbilst šādiem nosacījumiem:

a) apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji ir tās grupas juridiskās personas, kuras daļa ir kaptīvā pārapdrošināšanas sabiedrība, vai fiziskas personas, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar minētās grupas apdrošināšanas polisēm, un uzņēmējdarbība, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras ir tiesīgas saņemt apdrošināšanu saskaņā ar grupas apdrošināšanas polisēm, joprojām nepārsniedz 5 % no tehniskajām rezervēm;

b) apdrošināšanas līgumi, kas ir kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības pārapdrošināšanas saistību pamatā, neattiecas uz kādu obligāto trešās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;

c) aizdevumi, kas izsniegti mātesuzņēmumam vai jebkuram grupas uzņēmumam, ieskaitot grupas līdzekļu kopfondus, nepārsniedz 20 % no kopējiem aktīviem, kas ir kaptīvā pārapdrošināšanas uzņēmuma turējumā; un

d) maksimālos zaudējumus, kas rodas no bruto tehniskajām rezervēm, deterministiski var novērtēt, neizmantojot stohastiskās metodes.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, pārapdrošināšanas sabiedrības var izvēlēties nepubliskot maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļu, kuras mērķauditorija ir apdrošinājuma ņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji.

6. Atkāpjoties no šā panta 1.b punkta, mazas un nesarežģītas sabiedrības var publiskot tikai kvantitatīvos datus, kas prasīti 56. pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kas ietver informāciju, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, ar noteikumu, ka tās ik pēc trim gadiem publisko pilnīgu ziņojumu, kurā ietverta visa šajā pantā prasītā informācija.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības šajā pantā minēto informāciju iesniedz reizi gadā vai retāk 18 nedēļu laikā no sabiedrības finanšu gada beigām.

8. Šā panta 1. punktā minētā ziņojuma ietvaros apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām izvirza prasību attiecīgās bezriska procentu likmju termiņstruktūras vietā publiskot informāciju par ietekmi, ko rada tas, ka nolūkā noteikt tehniskās rezerves saskaņā ar 77. pantu tiek lietota bezriska procentu likmju termiņstruktūra, kas noteikta, nepiemērojot 77.e panta 1. punkta aa) apakšpunktā minēto pakāpeniskās ieviešanas mehānismu attiecībā uz ekstrapolāciju.

Tomēr, atkāpjoties no pirmās daļas, informācijas publiskošanas prasību nepiemēro valūtai, uz kuru attiecas jebkurš no šādiem nosacījumiem:

a) nākotnes naudas plūsmu daļa, kas saistīta ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām attiecīgajā valūtā, attiecībā pret visām nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām, nepārsniedz 5 %;

b) attiecībā uz nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām minētajā valūtā, nākotnes naudas plūsmu daļa, kas attiecas uz termiņiem, ja attiecīgā bezriska procentu likmju termiņstruktūra ir ekstrapolēta attiecībā pret visām nākotnes naudas plūsmām, kas saistītas ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām, nepārsniedz 10 %.";

26) Direktīvā iekļauj šādu pantu:

"*51.a pants*

Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojums: revīzijas prasības

1. Attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas nav mazas un nesarežģītas sabiedrības un kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības un kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības, veic revīziju attiecībā uz bilanci, ko atklāj kā daļu no ziņojuma par maksātspēju un finanšu stāvokli saskaņā ar 51. panta 1. punktu vai attiecībā uz bilanci, ko atklāj kā daļu no vienotā ziņojuma par maksātspēju un finanšu stāvokli saskaņā ar 256. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

2. Atkāpjoties no 29.c panta, dalībvalstis šā panta 1. punktā noteikto prasību var attiecināt arī uz sabiedrībām, kas klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, kaptīvas apdrošināšanas sabiedrības un kaptīvas pārapdrošināšanas sabiedrības.

3. Dalībvalstis 1. punktā minētās revīzijas prasības darbības jomu var attiecināt arī uz citiem maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma elementiem.

4. Revīziju veic obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saskaņā ar revīzijas standartiem, kas piemērojami, ievērojot Direktīvas 2006/43/EK 26. pantu. Pildot šo uzdevumu, pilnvarotie revidenti un revīzijas uzņēmumi pilda šīs direktīvas 72. pantā noteiktos revidentu pienākumus.

5. Dalībvalstīs, kurās 2025. gada 28. janvārī reģistrētie aktuāri, ievērojot valsts tiesību aktus, ir pilnvaroti revidēt tehniskās rezerves, pārapdrošināšanas atgūstamās summas un saistītos posteņus, minētie reģistrētie aktuāri var turpināt veikt šādas revīzijas ar noteikumu, ka tie, veicot šādu revīziju un atbilstoši 72. pantā minētajiem pienākumiem, rīkojas saskaņā ar saistošiem standartiem, kas nodrošina augstas kvalitātes revīziju un aptver vismaz revīzijas prakses, neatkarības un iekšējās kvalitātes kontroles jomu.

6. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības kopā ar ziņojumu par maksātspēju un finanšu stāvokli uzraudzības iestādei iesniedz atsevišķu ziņojumu, tostarp aprakstu par revīzijas būtību un rezultātiem, ko sagatavojis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums.";

27) direktīvas 52. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

"e) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kopējais skaits, kas sadalīts pa mazām un nesarežģītām sabiedrībām un citām sabiedrībām, kuras izmanto vienkāršojumus vai proporcionalitātes pasākumus, un tādu sabiedrību skaits, kas izmanto specifiskus proporcionalitātes pasākumus;

f) grupu skaits, kas sadalīts pa mazām un nesarežģītām grupām un citām grupām, kuras izmanto vienkāršojumus vai proporcionalitātes pasākumus, un tādu grupu skaits, kas izmanto specifiskus proporcionalitātes pasākumus.";

b) panta 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"f) attiecībā uz katru dalībvalsti – apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību skaits un grupu skaits, kas attiecīgi sadalīts pa mazām un nesarežģītām sabiedrībām vai grupām un citām sabiedrībām un grupām, kuras izmanto vienkāršojumus vai proporcionalitātes pasākumus, un tādu sabiedrību vai grupu skaits, kas izmanto specifiskus vienkāršojumus un citus proporcionalitātes pasākumus.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. EAAPI sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai 2. punktā norādīto informāciju, kā arī ziņojumu, kurā aprakstīta uzraudzības konverģences pakāpe, ar kādu dažādu dalībvalstu uzraudzības iestādes izmanto kapitāla palielinājumus un proporcionalitātes pasākumus.

4. EAAPI novērtē ietekmi, ko vismaz attiecībā uz apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības, finanšu stabilitātes un vienlīdzīgu konkurences apstākļu mērķiem rada 29.a panta 1. punktā noteikto kritēriju piemērošana mazu un nesarežģītu sabiedrību identificēšanai un 213.a panta 1. punktā noteikto kritēriju piemērošana mazo un nesarežģīto grupu identificēšanai. EAAPI līdz 2030. gada 31. janvārim iesniedz Komisijai ziņojumu par saviem konstatējumiem. Attiecīgā gadījumā ziņojumā apsver iespēju grozīt minētos kritērijus.";

28) direktīvas 53. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro 51. panta 1.a punkta b) apakšpunktā un 51. panta 1.b punkta d) un e) apakšpunktā minētajai informācijai.";

29) direktīvas 56. pantam pievieno šādu daļu:

"EAAPI izstrādā IT risinājumus otrajā daļā minētajām procedūrām, formātiem un veidnēm, tostarp norādījumiem.";

30) direktīvas 58. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"a) atrodas vai tiek regulēts ārpus Savienības; vai

b) ir fiziska vai juridiska persona, uz kuru neattiecas uzraudzība saskaņā ar šo direktīvu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK (*), Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).";

31) Direktīvas 60. panta 1. punkta a) apakšpunktā vārdus "Direktīvas 85/611/EEK 1.a panta 2. punkta" aizstāj ar vārdiem "Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta";

32) ar šādu teikumu aizstāj 62. panta pirmās daļas pirmo teikumu:

"Ja 57. pantā minēto personu ietekme varētu kaitēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības stabilai un piesardzīgai vadībai, dalībvalstis pieprasa tādas minētās sabiedrības piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā tiek turēta, tiek mēģināta iegūt vai ir palielināta būtiskā līdzdalība, veikt atbilstīgus pasākumus, lai novērstu minēto situāciju.";

33) direktīvas 63. panta otrajā daļā vārdus "Direktīvas 2004/39/EK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvas 2014/65/ES";

34) direktīvas 64. pantam pievieno šādu daļu:

"Šā panta pirmā, otrā un trešā daļa neliedz uzraudzības iestādēm publicēt saskaņā ar šīs direktīvas 34. panta 4. punktu vai Regulas (ES) Nr. 1094/2010 32. pantu veikto stresa testu rezultātus vai pārsūtīt stresa testu rezultātus EAAPI, lai EAAPI publicētu Savienības mēroga stresa testu rezultātus.";

35) direktīvas 68. panta 1. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"direktīvas 64. panta pirmā daļa un 67. pants neliedz apmainīties ar informāciju starp uzraudzības iestādēm un nodokļu iestādēm tajā pašā dalībvalstī, ciktāl šāda apmaiņa ir atļauta ar valsts tiesību aktiem. Ja minētā informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, ar to apmainās tikai tad, ja tam skaidru piekrišanu ir devusi iestāde, kas šo informāciju ir sniegusi.";

36) 70. panta 1. punktu groza šādi:

"a) punkta a) apakšpunktā vārdus "Eiropas Centrālā banka (ECB)" aizstāj ar vārdu "ECB"";

b) punkta c) apakšpunktā vārdus "Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 ([1])" aizstāj ar vārdu "ESRK";

37) direktīvas 72. panta 1. punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis paredz vismaz to, ka personām, kuras ir pilnvarotas saskaņā ar Direktīvu 2006/43/EK un kuras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā veic likumā noteikto revīziju, kas paredzēta Direktīvas 2013/34/ES 34. vai 35. pantā vai Direktīvas 2009/65/EK 73. pantā, vai jebkuru citu likumā paredzētu uzdevumu, ir pienākums nekavējoties ziņot uzraudzības iestādēm par jebkuru tādu minētā uzdevuma izpildes gaitā atklājušos faktu vai lēmumu saistībā ar šo sabiedrību, kas var izraisīt kādu no šādiem faktoriem:";

38) direktīvas 77. pantu groza šādi:

a) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības visprecīzāko novērtējumu un riska rezervi vērtē atsevišķi, riska rezervi aprēķina, nosakot izmaksas, ar ko nodrošina izmantojamā pašu kapitāla apjomu, kas vienāds ar laikā koriģētu maksātspējas kapitāla prasību, kas vajadzīga, lai segtu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības to darbības laikā. Maksātspējas kapitāla prasības pielāgojums sastāv no eksponenciāla un laika ziņā atkarīga elementa.";

b) pantā pievieno šādus punktus:

"6. Tiek pieņemts, ka 5. punktā minētā kapitāla vērtības likme no 2027. gada 30. janvāra ir vienāda ar 4,75 %. Komisija 5. punkta otrajā daļā minēto periodisko pārskatīšanu veic ne agrāk kā 2032. gada 31. janvārī.

7. Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumos ir iekļauti finanšu iespēju līgumi un garantijas, vislabākās aplēses aprēķināšanai izmantotās metodes pienācīgi atspoguļo to, ka no šiem līgumiem izrietošo naudas plūsmu pašreizējā vērtība var būt atkarīga gan no nākotnes notikumu un attīstības sagaidāmā iznākuma, gan no iespējamām faktiskā rezultāta novirzēm no gaidāmajiem rezultātiem konkrētos scenārijos.

8. Neatkarīgi no 7. punkta apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas klasificētas kā mazas un nesarežģītas sabiedrības, un sabiedrības, kas ir saņēmušas iepriekšēju uzraudzības iestādes apstiprinājumu, var izmantot dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgu deterministisku novērtējumu ar iespēju līgumiem un garantijām, kas netiek uzskatītas par būtiskām.";

39) direktīvas 77.a pantu aizstāj ar šādu:

"*77 a. pants*

Attiecīgu bezriska procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācija

1. Nosakot attiecīgu bezriska procenta likmju termiņstruktūru, kas minēta 77. panta 2. punktā, izmanto un konsekventi ņem vērā informāciju, ko iegūst no attiecīgajiem finanšu instrumentiem. Minētajā noteikšanā ņem vērā attiecīgo finanšu instrumentu termiņus, ja šo finanšu instrumentu tirgus ir uzskatāms par apjomīgu, likvīdu un pārredzamu. Attiecībā uz termiņiem pēc pirmā izlīdzināšanas punkta attiecīgo bezriska procentu likmi ekstrapolē saskaņā ar trešo daļu. Pirmais valūtas izlīdzināšanas punkts ir ilgākais termiņš, attiecībā uz kuru ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) šā termiņa finanšu instrumentu tirgi ir apjomīgi, likvīdi un pārredzami;

b) šā vai ilgāka termiņa neatmaksāto obligāciju procentuālā attiecība starp visām šajā valūtā denominētajām neatmaksātajām obligācijām ir pietiekami augsta.

Attiecīgās bezriska procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolēto daļu pamato ar nākotnes kursu, kas pakāpeniski konverģē no piemērojamās nākotnes likmes pirmajā izlīdzināšanas punktā uz galīgo nākotnes likmi (*UFR*).

Ekstrapolētā nākotnes likme ir vienāda ar svērto vidējo vērtību likvīdai nākotnes likmei un *UFR*. Likvīdās nākotnes likmes pamatā ir viena nākotnes likme vai nākotnes likmju kopums attiecībā pret ilgākajiem termiņiem, kādi attiecīgajam finanšu instrumentam var tikt novēroti apjomīgā, likvīdā un pārredzamā tirgū. Termiņiem, kas ir vismaz 40 gadi pēc pirmā izlīdzināšanas punkta, *UFR* svērums ir vismaz 77,5 %.

Attiecīgo bezriska procentu likmju ekstrapolētajā daļā ņem vērā informāciju no finanšu instrumentiem, kas nav obligācijas, ja šo finanšu instrumentu tirgi ir apjomīgi, likvīdi un pārredzami.

2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, ja tās ir saņēmušas savas uzraudzības iestādes iepriekšēju apstiprinājumu, var piemērot otrajā daļā noteikto pakāpeniskās ieviešanas mehānismu.

Pirmajā daļā minēto pakāpeniskās ieviešanas mehānismu veido šādi elementi:

a) 2027. gada 30. janvārī parametri, kas nosaka ātrumu nākotnes likmju konverģencei virzībā uz ekstrapolācijas galīgo nākotnes likmi, tiek noteikti tā, lai bezriska procentu likmju termiņstruktūra būtu pietiekami līdzīga bezriska procentu likmju termiņstruktūrai minētajā datumā, kas noteikta atbilstoši ekstrapolācijas noteikumiem, kuri piemērojami 2027. gada 29. janvārī;

b) parametri, kas nosaka ātrumu nākotnes likmju konverģencei virzībā uz ekstrapolācijas galīgo nākotnes likmi, tiek lineāri samazināti katra kalendārā gada sākumā tā, lai ekstrapolācijas galīgie parametri tiktu piemēroti no 2032. gada 1. janvāra.

Šā punkta pirmajā daļā minētais pakāpeniskās ieviešanas mehānisms neietekmē finanšu tirgu apjomīguma, likviditātes un pārredzamības noteikšanu un 1. punktā minētā izlīdzināšanas punkta noteikšanu.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas piemēro šā punkta pirmo un otro daļu, sava maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kas ietver ir 51. panta 1.b punktā minēto informāciju, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, publisko šādu informāciju:

a) to, ka tās piemēro pakāpeniskās ieviešanas mehānismu attiecībā uz ekstrapolāciju; un

b) kvantitatīvu aplēsi par pakāpeniskās ieviešanas mehānisma nepiemērošanas ietekmi uz to finanšu stāvokli.

3. Neatkarīgi no 1. punkta 2025. gada 28. janvārī pirmais izlīdzināšanas punkts attiecībā uz euro ir ar 20 gadu termiņu.";

40) direktīvas 77.b panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Pirmās daļas i) apakšpunkta vajadzībām grupas dzīvības apdrošināšanas līgumu uzskata par vienu līgumu.";

41) direktīvas 77.d pantu groza šādi:

a) panta 1. līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība var piemērot svārstīguma pielāgojumu attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi, kas minēta 77. panta 2. punktā, ja ir saņemts uzraudzības iestāžu iepriekšējs apstiprinājums un ir izpildīti vismaz turpmāk minētie nosacījumi:

a) svārstīguma pielāgojumu konkrētai valūtai piemēro, aprēķinot visu šajā valūtā denominēto sabiedrības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, ja attiecīgā bezriska procentu likmju termiņstruktūra, ko izmanto, lai aprēķinātu minēto saistību vislabāko aplēsi, neietver atbilstības pielāgojumu, kā minēts 77.b pantā;

b) sabiedrība uzraudzības iestādei pārliecinoši pierāda, ka tā ir ieviesusi atbilstīgus procesus, lai aprēķinātu svārstīguma pielāgojumu, ievērojot šā panta 3. un 4. punktu.

1.a Neatkarīgi no šā panta 1. punkta apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai piemēroja svārstīguma pielāgojumu, lai aprēķinātu 77. panta 2. punktā minēto vislabāko aplēsi pirms 2026. gada 29. janvāra, bez uzraudzības iestādes iepriekšēja apstiprinājuma var turpināt piemērot svārstīguma pielāgojumu, ar noteikumu, ka tās no 2027. gada 30. janvāra atbilst šā panta 1. punktā paredzētajiem iepriekšējas apstiprināšanas nosacījumiem.

1.b Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai pārtraukt piemērot svārstīguma pielāgojumu attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu 77. panta 2. punktā minēto visprecīzāko aplēsi, ja sabiedrība vairs neatbilst iepriekšējas apstiprināšanas nosacījumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos saskaņā ar šā panta 1. punktu. Ja sabiedrība atjauno atbilstību minētajiem nosacījumiem, tā var pieprasīt uzraudzības iestādēm iepriekšēju apstiprinājumu piemērot svārstīguma pielāgojumu attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi, ievērojot šā panta 1. punktu.

1.c Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, ja tās saņēmušas uzraudzības iestādes iepriekšēju apstiprinājumu, var piemērot sabiedrībai specifisku pielāgojumu attiecībā uz 3. punktā minēto valūtas riska koriģēto starpību, ja:

a) riska koriģētā starpība pārsniedza riska koriģēto starpību, kas aprēķināta, pamatojoties uz sabiedrības portfeli ieguldījumiem parāda instrumentos četros ceturkšņa ziņojumu sniegšanas laikposmos pirms ziņojumu sniegšanas datuma; un

b) informācija, kas attiecas uz sabiedrības attiecīgajiem aktīviem un par ko sabiedrība ir ziņojusi saskaņā ar 35. panta 1. līdz 4. punktu, ir pietiekami kvalitatīva, lai varētu veikt minētā pielāgojuma stabilu un uzticamu aprēķinu.

Pielāgojums atbilst zemākajai no šādām vērtībām: 105 % vai attiecībai starp riska koriģēto starpību, kura aprēķināta, pamatojoties uz sabiedrības ieguldījumu portfeli parāda instrumentos, un riska koriģēto starpību, kura aprēķināta, pamatojoties uz attiecīgās valūtas atsauces portfeli. Riska koriģēto starpību, kuras pamatā ir sabiedrības ieguldījumu portfelis parāda instrumentos, aprēķina tādā pašā veidā kā riska koriģēto starpību, kuras pamatā ir attiecīgās valūtas atsauces portfelis, tomēr izmantojot sabiedrībai specifiskus datus par attiecīgo apakšklašu svērumu un vidējo ilgumu sabiedrības ieguldījumu portfelī parāda instrumentos attiecīgajā valūtā.

Ja piemēro pielāgojumu, svārstīguma pielāgojumu nepalielina ar 4. punktā minēto makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nekavējoties pārtrauc piemērot pielāgojumu, ja tas palielina 3. punktā minēto valūtas riska koriģēto starpību divos secīgos ceturkšņa ziņojumu sniegšanas laikposmos.

2. Katrai attiecīgajai valūtai svārstīguma pielāgojums attiecīgai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai pamatojas uz starpību starp procentu likmi, ko varētu gūt no atsauces portfelī iekļautiem ieguldījumiem parāda instrumentos šai valūtai un attiecīgā pamata bezriska procentu likmju termiņstruktūru šai valūtai.

Atsauces portfelis ieguldījumiem parāda instrumentos valūtai ir reprezentatīvs attiecībā uz aktīviem, kas ir izteikti šajā valūtā un kas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir ieguldīti, lai segtu visprecīzāko novērtējumu par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistībām, kas denominētas šajā valūtā.

3. Svārstīguma pielāgojuma summu bezriska procentu likmēm attiecībā uz valūtu aprēķina šādi:

$$VA_{cu} = 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu},$$

kur:

a) VA_{cu} ir svārstīguma pielāgojums valūtai ***cu***;

b) $CSSR_{cu}$ ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītriska starpības jutīguma rādītājs attiecīgajai valūtai ***cu***;

c) RCS_{cu} ir riska koriģētā starpība attiecīgajai valūtai ***cu***.

VA_{cu} piemēro attiecīgajām bezriska procentu likmēm termiņstruktūrā, kas nav iegūtas ekstrapolējot saskaņā ar 77. a pantu. Ja attiecīgo bezriska procentu likmju ekstrapolētajā daļā ņem vērā informāciju no finanšu instrumentiem, kas nav obligācijas, ievērojot 77.a panta 1. punktu, VA_{cu} piemēro arī bezriska procentu likmēm, kas iegūtas no minētajiem finanšu instrumentiem. Attiecīgo bezriska procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācija pamatojas uz minētajām pielāgotajām bezriska procentu likmēm.

$CSSR_{cu}$ nav negatīvs un nepārsniedz vienu. Tā izmanto vērtības, kas ir zemākas par vienu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvu jutīgums pret kredītriska starpību izmaiņām ir zemāks nekā šīs sabiedrības tehnisko rezervju jutīgums šajā valūtā pret procentu likmju izmaiņām.

RCS_{cu} aprēķina kā atšķirību starp 2. punktā minēto starpību un daļu no šīs starpības, kas ir saistāma ar reālu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem vai negaidītu kredītrisku, vai jebkuru citu risku saistībā ar aktīviem.

Daļu no starpības, kas ir saistāma ar reālu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem, negaidītu kredītrisku vai jebkādu citu risku, aprēķina kā starpību procentuālo daļu. Minētā procentuālā daļa samazinās, palielinoties starpībām, un nošķir vismaz šādus trīs gadījumus:

a) ja starpības nepārsniedz to ilgtermiņa vidējo rādītāju;

b) ja starpības pārsniedz ilgtermiņa vidējo rādītāju, bet nepārsniedz to divkāršu ilgtermiņa vidējo rādītāju;

c) ja starpības divreiz pārsniedz to ilgtermiņa vidējo rādītāju.

Riska korekcija nekad nepārsniedz atbilstīgu procentuālo daļu no ilgtermiņa vidējām starpībām.

Atkāpjoties no pirmās daļas, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kā galvenais birojs atrodas dalībvalstī, kuras valūta ir piesaistīta euro un kura ievēro detalizētos pielāgojumu kritērijus attiecībā uz valūtām, kas piesaistītas euro, lai atvieglotu valūtas riska apakšmoduļa aprēķināšanu, kā noteikts, ievērojot 111. panta 1. punkta p) apakšpunktu, ir atļauts, kad tās aprēķina svārstīguma pielāgojumu bezriska procentu likmēm attiecībā uz piesaistīto valūtu un svārstīguma pielāgojumu bezriska procentu likmēm attiecībā uz euro, aprēķināt vienotu $\boldsymbol{CSSR_{cu}}$ gan savai vietējai valūtai, gan euro, kopīgi ņemot vērā euro un to vietējā valūtā denominētos aktīvus un saistības.

4. Neskarot 1.c punktu, svārstīguma pielāgojumu attiecībā uz euro palielina ar makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu. Makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu aprēķina šādi:

$$\boldsymbol{VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co},}$$

kur:

a) $\boldsymbol{VA_{Euro,macro}}$ ir makroekonomikas svārstīguma pielāgojums valstij ***co***;

b) $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītriska starpības jutīguma rādītājs euro;

c) $\boldsymbol{RCS_{co}}$ ir riska koriģētā starpība valstij ***co***;

d) $\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ ir riska koriģētā starpība euro;

e) $\boldsymbol{\omega_{co}}$ ir valsts korekcijas koeficients valstij ***co***.

$\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ aprēķina kā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītriska starpības jutīguma rādītāju euro saskaņā ar 3. punktu.

$\boldsymbol{RCS_{co}}$ aprēķina tāpat kā riska koriģēto starpību euro saskaņā ar 3. punktu, bet pamatojoties uz atsauces portfeli, kas ir reprezentatīvs attiecībā uz aktīviem, kuros apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības iegulda, lai segtu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi par šīs valsts apdrošināšanas tirgū pārdotajiem produktiem, kas denominēti euro.

$\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ aprēķina kā riska koriģēto starpību euro saskaņā ar 3. punktu.

Valsts korekcijas koeficientu, kas minēts pirmās daļas e) apakšpunktā, aprēķina šādi:

$$\boldsymbol{\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\,\%)/0{,}3\,\%); 1); 0),}$$

kur $\boldsymbol{RCS_{co}^{*}}$ ir riska koriģētā starpība valstij ***co***, kā minēts pirmā punkta c) apakšpunktā, kas reizināta ar procentuālo daļu no ieguldījumiem parāda instrumentos attiecībā pret valstī ***co*** licencēto apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību turēto aktīvu kopapjomu.

4.a Lai aprēķinātu svārstīguma pielāgojuma pamatā esošo starpību katrai valūtai un katrai valstij, 2. un 4. punktā minētā starpība ir valsts obligāciju vidējās valūtas starpības un obligāciju, kas nav valsts obligācijas, aizdevumi un vērtspapīrošanas darījumi, vidējās valūtas starpības vērtības svērtā summa. Minētā aprēķina nolūkos attiecīgie svērumi ir attiecība starp attiecīgās valūtas vai valsts atsauces aktīvu portfelī iekļauto valsts obligāciju vērtību un visu minētajā atsauces portfelī iekļauto aktīvu vērtību un attiecība starp attiecīgās valūtas vai valsts atsauces aktīvu portfelī iekļauto obligāciju, kas nav valsts obligācijas, aizdevumi un vērtspapīrošanas darījumi, vērtību un visu minētajā atsauces portfelī iekļauto aktīvu vērtību.";

42) direktīvas 77.e pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ieļauj šādus apakšpunktus:

"aa) 51. panta 8. punktā minētās informācijas atklāšanas nolūkā – attiecīgu bezriska procentu likmju termiņstruktūru bez atbilstības pielāgojuma vai svārstīguma pielāgojuma un ko nosaka, nepiemērojot 77. a panta 2. punktā noteikto pakāpeniskās ieviešanas mehānismu ekstrapolācijai;

ab) scenāriju kopumu, ko paredzēts izmantot dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgā deterministiskā novērtējumā, ievērojot 77. panta 8. punktu;";

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) katrai attiecīgajai valūtai un valsts apdrošināšanas tirgum – riska koriģētu starpību, kā minēts attiecīgi 77. d panta 3. un 4. punktā;";

iii) pievieno šādu apakšpunktu:

"d) katrai attiecīgajai dalībvalstij – procentuālo daļu no ieguldījumiem parāda instrumentos attiecībā pret to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kopējiem aktīviem, kas licencētas attiecīgajā valstī, kā minēts 77.d panta 4. punktā.";

b) iekļauj šādu punktu:

"1.a Katrai attiecīgajai valūtai un katram termiņam, ja attiecīgo finanšu instrumentu vai obligāciju tirgi ir apjomīgi, likvīdi un pārredzami, EAAPI vismaz reizi gadā nosaka un publicē to obligāciju procentuālo daļu, kurām ir šāds vai ilgāks termiņš, starp visām obligācijām, kas denominētas minētajā valūtā, kā minēts 77.a panta 1. punktā.";

c) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus tehnisko rezervju un pamata pašu kapitāla aprēķināšanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros attiecībā uz katru attiecīgo valūtu nosaka šā panta 1. punktā minēto tehnisko informāciju un pirmo izlīdzināšanas punktu, ievērojot 77.a panta 1. punktu. Minētajos īstenošanas aktos var izmantot informāciju, ko EAAPI publicējusi saskaņā ar šā panta 1. punktu.";

d) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Attiecībā uz valūtām, kurās 1. punkta c) apakšpunktā minētā riska koriģētā starpība nav noteikta 2. punktā minētajos īstenošanas aktos, svārstīguma pielāgojumu nepiemēro attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru valūta ir euro un kurās 1. punkta c) apakšpunktā minētā riska koriģētā starpība un 1. punkta d) apakšpunktā minētā procentuālā daļa nav noteikta 2. punktā minētajos īstenošanas aktos, svārstīguma pielāgojumam nepieskaita nekādu makroekonomikas svārstīguma pielāgojumu.";

e) pievieno šādu punktu:

"4. Šā panta 2. punkta nolūkos pirmo izlīdzināšanas punktu attiecībā uz valūtu, kas noteikta īstenošanas aktā, nemaina, ja vien novērtējums par to obligāciju procentuālo daļu, kuru termiņš ir lielāks par vai vienāds ar attiecīgo termiņu starp visām attiecīgajā valūtā denominētajām obligācijām, norāda uz atšķirīgu pirmo izlīdzināšanas punktu, ievērojot 77.a panta 1. punktu, un 86. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minētajos deleģētajos aktos noteikto procentuālo daļu vismaz divus gadus pēc kārtas.";

43) direktīvas 86. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) iekļauj šādu apakšpunktu:

"aa) 77. panta 8. punktā minēto piesardzīgo deterministisko vērtēšanu, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem šo vērtējumu var izmantot, lai novērtētu tehnisko rezervju vislabāko aplēsi ar iespēju līgumiem un garantijām;";

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) metodiku, principus un paņēmienus, lai noteiktu bezriska procentu likmes termiņstruktūru, ko izmanto, lai aprēķinātu visprecīzāko novērtējumu, kas minēts 77. panta 2. punktā, jo īpaši:

i) ekstrapolācijas formulu, kas minēta 77.a panta 1. punktā, tostarp parametrus, kas nosaka ekstrapolācijas konverģences ātrumu;

ii) metodi 77.a panta 1. punktā minēto finanšu instrumentu tirgu apjomīguma, likviditātes un pārredzamības noteikšanai;

iii) ar valūtu saistītās procentuālās daļas, zem kurām to obligāciju īpatsvaru, kuru termiņš ir ilgāks par attiecīgo termiņu vai vienāds ar to, 77.a panta 1. punkta nolūkā uzskata par zemu;

iv) 77.a panta 2. punktā minēto pakāpeniskās ieviešanas mehānismu;";

iii) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) 77.d pantā minētā svārstīguma pielāgojuma aprēķina metodes un pieņēmumi, tostarp šādi:

i) 77.d panta 3. un 4. punktā minētās kredītriska starpības jutīguma koeficienta aprēķināšanas formula;

ii) katrai attiecīgajai aktīvu klasei starpības procentuālā daļa, kas atspoguļo to starpības daļu, kura ir attiecināma uz paredzamo zaudējumu, negaidīta kredītriska vai jebkāda cita riska, kas jāaprēķina, reālu novērtējumu, kā minēts 77.d panta 3. punktā; šāda procentuālā daļa samazinās, kad palielinās starpības, ņemot vērā vismaz trīs šādus gadījumus:

1) ja starpības nepārsniedz to ilgtermiņa vidējo rādītāju;

2) ja starpības pārsniedz ilgtermiņa vidējo rādītāju, bet nepārsniedz to divkāršu ilgtermiņa vidējo rādītāju;

3) ja starpības divreiz pārsniedz to ilgtermiņa vidējo rādītāju.

Riska korekcija nekad nepārsniedz atbilstīgu procentuālo daļu no ilgtermiņa vidējām starpībām.";

b) iekļauj šādus punktus:

"1.a Komisija var papildināt šo direktīvu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, nosakot kritērijus aktīvu iekļaušanai 77.b panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā aktīvu portfelī.

1.b Ja 77. panta 5. punktā minētajā kapitāla vērtības likmes periodiskajā pārskatīšanā tiek secināts, ka pieņemtā vērtība vairs nav piemērota, Komisija var pieņemt deleģēto aktu, ar ko groza 77. panta 6. punktā noteikto kapitāla vērtības likmes pieņemto vērtību. Komisija var noteikt kapitāla vērtības likmes pieņemto vērtību tikai tādā līmenī, kas nav zemāks par 4 % un nav augstāks par 5 %.";

c) iekļauj šādu punktu:

"2.a Lai nodrošinātu 77. panta 8. punkta vienādus piemērošanas nosacījumus, EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot metodoloģiju, ar ko nosaka scenāriju kopumu, kas jāizmanto minētajā punktā minēto dzīvības apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses piesardzīgai deterministiskai novērtēšanai. EAAPI līdz 2026. gada 29. janvārim iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.";

44) direktīvas 92. panta 1.a un 2. punktu aizstāj ar šādu:

"1.a Komisija papildina šo direktīvu, pieņemot saskaņā ar 301.a pantu deleģētos aktus, ar ko precizē pieeju līdzdalībai 212. panta 2. punkta trešās daļas nozīmē finanšu iestādēs un kredītiestādēs attiecībā uz pašu kapitāla noteikšanu, tostarp pieejas attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pamata pašu kapitāla atskaitījumiem no būtiskas līdzdalības kredītiestādēs un finanšu iestādēs.

Neatkarīgi no atskaitījumiem no pašu kapitāla, kas izmantojams, lai segtu maksātspējas kapitāla prasību, kā noteikts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, lai noteiktu 88. pantā minēto pamata pašu kapitālu, uzraudzības iestādes var atļaut apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai neatskaitīt tās līdzdalības vērtību kredītiestādē vai finanšu iestādē, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir kādā no šādiem apstākļiem:

i) kredītiestāde vai finanšu iestāde un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība pieder tai pašai grupai, kā definēts 212. pantā, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, un uz saistīto kredītiestādi vai finanšu iestādi neattiecas 228. panta 5. punktā minētais atskaitījums; vai

ii) uzraudzības iestādes pieprasa vai atļauj apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām piemērot tehniskas aprēķina metodes saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK I pielikuma II daļu, un kredītiestāde vai finanšu iestāde ir iekļauta tajā pašā papildu uzraudzībā saskaņā ar minēto direktīvu, kas attiecas uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību;

b) uzraudzības iestādes ir pārliecinātas par integrētās pārvaldības, riska vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz sabiedrībām, uz kurām attiecas grupas uzraudzība, kas minēta a) apakšpunkta i) punktā, vai papildu uzraudzība, kas minēta a) apakšpunkta ii) punktā;

c) līdzdalība kredītiestādē vai finanšu iestādē ir stratēģisks ieguldījums kapitāla vērtspapīros, kā norādīts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 111. panta 1. punkta m) apakšpunktu.

2. Līdzdalība finanšu iestādēs un kredītiestādēs, kas minēta 1.a punktā, ietver turpmāk minēto:

a) līdzdalība, kas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir:

i) kredītiestādēs un finanšu iestādēs Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta attiecīgi 1) un 26) apakšpunkta nozīmē;

ii) ieguldījumu sabiedrībās Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta nozīmē;

b) pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 52. pantā, un otrā līmeņa kapitāla instrumenti, kas minēti minētās regulas 63. pantā, kā arī pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2033 (*) 9. panta nozīmē, kurus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības tur attiecībā uz šā punkta a) apakšpunktā minētajām sabiedrībām, kurās tām ir līdzdalība.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenciālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1.lpp.).";

45) direktīvas 95. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Šajā nolūkā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības vajadzības gadījumā atsaucas uz pašu kapitāla posteņiem, kā norādīts 97. panta 1. punktā.";

46) direktīvas 96. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Neskarot 95. pantu un 97. panta 1. punktu, šajā direktīvā piemēro šādu klasifikāciju:

1) rezerves kapitālu, uz kuru attiecas 91. panta 2. punkts, klasificē 1. līmenī;

2) akreditīvus un garantijas, ko apdrošināšanas kreditoru interesēs neatkarīgi trasta uzņēmumi uzglabā trasta kontos un ko saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES ir izsniegušas licencētas kredītiestādes, klasificē 2. līmenī;

3) jebkādas turpmākās prasības, kas kuģu īpašnieku savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienībām ar mainīgu ieguldījumu, apdrošinot tikai I pielikuma A daļas 6., 12. un 17. klasē uzskaitīto risku, var būt pret saviem dalībniekiem, pieprasot papildu ieguldījumus nākamo 12 mēnešu laikā, klasificē 2. līmenī.";

47) direktīvas 105. pantam pievieno šādu punktu:

"7. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 301.a pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem papildina šo direktīvu, lai atspoguļotu risku, ko rada kriptoaktīvi šā panta 5. punktā minētajā tirgus riska modulī un šā panta 6. punktā minētajā darījumu partneru saistību nepildīšanas riska modulī.";

48) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"*105.a pants*

Ilgtermiņa ieguldījumi kapitāla vērtspapīros

1. Atkāpjoties no 101. panta 3. punkta un 105. panta 5. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētā kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa ietvaros, dalībvalstis ļauj apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas atbilst šā punkta otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem, konkrētai ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupai, kas tiek turēta ilgtermiņa perspektīvā, piemērot kapitāla prasību saskaņā ar šā panta 4. punktu.

Pirmās daļas nolūkos ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupu var uzskatīt par ilgtermiņa ieguldījumi kapitāla vērtspapīros, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība uzraudzības iestādei pierāda, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupa ir skaidri identificēta un pārvaldīta atsevišķi no citām sabiedrības darbībām;

b) katram ilgtermiņa kapitāla vērtspapīru portfelim ir izstrādāta ilgtermiņa ieguldījumu pārvaldības politika, kas atspoguļo sabiedrības apņemšanos turēt kopējās riska pozīcijas kapitāla vērtspapīros ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupā laikposmā, kas vidēji pārsniedz piecus gadus. Sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra skaidri apstiprina ieguldījumu pārvaldības politiku, un minēto politiku regulāri pārskata, ņemot vērā portfeļu faktisko pārvaldību, un par to ziņo 45. pantā minētajā sabiedrības pašu riska un maksātspējas novērtējumā;

c) ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupa sastāv tikai no kapitāla vērtspapīriem, kas ir kotēti valstīs, kuras ir EEZ vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) dalībvalstis, vai no tādu uzņēmumu nekotētiem kapitāla vērtspapīriem, kuru galvenais birojs atrodas valstīs, kas ir EEZ vai ESAO dalībvalstis;

d) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība pastāvīgi un spriedzes apstākļos spēj izvairīties no ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupā piespiedu pārdošanas piecus gadus;

e) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības riska vadības, aktīvu un saistību pārvaldības un ieguldījumu politika atspoguļo sabiedrības nodomu turēt ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupu uz laiku, kas ir saderīgs ar b) apakšpunkta noteikto prasību, un sabiedrības spēju izpildīt d) apakšpunktā noteikto prasību;

f) ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupa ir pienācīgi diversificēta tā, lai novērstu pārmērīgu paļaušanos uz kādu konkrētu emitentu vai sabiedrību grupu un pārmērīgu riska uzkrāšanos ilgtermiņa ieguldījumu kapitāla vērtspapīros portfelī kopumā ar tādu pašu riska profilu;

g) ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupa neietver līdzdalību.

2. Ja kapitāla vērtspapīri tiek turēti Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondos (ELTIF) vai konkrēta veida kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, tostarp alternatīvo ieguldījumu fondos (AIF), kas saskaņā ar šo direktīvu pieņemtajos deleģētajos aktos ir identificēti kā tādi, kuriem ir zemāks riska profils, 1. punktā paredzētos nosacījumus var novērtēt fondu līmenī, nevis minētajos fondos turēto pakārtoto aktīvu līmenī.

3. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupu uzskata par ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros saskaņā ar 1. punktu, neatgriežas atpakaļ pie pieejas, kas neietver ilgtermiņa ieguldījumus kapitāla vērtspapīros.

Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupu uzskata par ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros, vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, tā nekavējoties informē uzraudzības iestādi un veic vajadzīgos pasākumus, lai atjaunotu atbilstību.

Viena mēneša laikā no dienas, kad pirmo reizi konstatēta neatbilstība 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība sniedz uzraudzības iestādei nepieciešamo informāciju un informē par pasākumiem, kas sabiedrībai jāveic, lai sešu mēnešu laikā no dienas, kad pirmo reizi konstatēta neatbilstība, atjaunotu atbilstību minētajiem nosacījumiem.

Ja sabiedrība nespēj atjaunot atbilstību sešu mēnešu laikā no dienas, kad pirmo reizi konstatēta neatbilstība, tā jebkādus ieguldījumus kapitāla vērtspapīros pārtrauc klasificēt kā ilgtermiņa ieguldījumus kapitāla vērtspapīros saskaņā ar šo pantu uz divarpus gadiem vai tik ilgi, kamēr atbilstība 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem nav atjaunota, atkarībā no tā, kurš laikposms ir ilgāks.

4. Kapitāla prasība ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros ir vienāda ar pamata pašu kapitāla zaudējumiem, ko radītu ieguldījumu, ko uzskata par ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros, vērtības tūlītējs samazinājums par 22 %.

5. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija šīs direktīvas papildināšanas nolūkā pieņem deleģētos aktus, kuros sīkāk precizē:

a) nosacījumus, kas izklāstīti šā panta 1. punkta otrajā daļā;

b) šā panta 2. punktā minēto kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu veidus;

c) informāciju, kas jāiekļauj 51. panta 1. punktā minētajā ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli un 35. panta 5.a punktā periodiskajā uzraudzības pārskatā.";

49) direktīvas 106. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Standarta kapitāla prasības, kas sedz akciju cenu līmeņa izmaiņu risku, simetriska pielāgojuma rezultātā nav pieļaujams noteikt kapitāla prasību, kas būtu vairāk nekā 13 procentu punktus zemāka vai augstāka nekā standarta kapitāla prasība.";

50) direktīvas 109. pantu aizstāj ar šādu:

"*109. pants*

Standarta formulas vienkāršošana

1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var izmantot vienkāršotu aprēķinu specifiskā riska modulim vai riska apakšmodulim, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) to risku veids, apmērs un sarežģītība, ar kuriem tās saskaras, attaisno vienkāršota aprēķina izmantošanu;

b) būtu nesamērīgi pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai piemērot standartizēto aprēķinu;

c) kļūda salīdzinājumā ar standartizēto aprēķinu nerada būtiski nepareizu informāciju par maksātspējas kapitāla prasību, izņemot gadījumos, kad vienkāršotā aprēķina rezultātā tiek iegūta maksātspējas kapitāla prasība, kas pārsniedz standartizētā aprēķina rezultātā iegūto maksātspējas kapitāla prasību.

Neatkarīgi no pirmās daļas mazas un nesarežģītas sabiedrības var izmantot vienkāršotu aprēķinu specifiskā riska modulim vai riska apakšmodulim, ja tās uzraudzības iestādei var pārliecinoši un vismaz reizi piecos gados pierādīt, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) katrs atsevišķais riska modulis vai riska apakšmodulis, kuriem paredzēts izmantot vienkāršotu aprēķinu, bez vienkāršošanas piemērošanas veido mazāk nekā 2 % no pamata maksātspējas kapitāla prasības;

b) visu to riska moduļu vai riska apakšmoduļu summa, kuriem paredzēts izmantot vienkāršotu aprēķinu, bez vienkāršošanas piemērošanas veido mazāk nekā 10 % no pamata maksātspējas kapitāla prasības.

Šā punkta vajadzībām vienkāršotos aprēķinus kalibrē saskaņā ar 101. panta 3. punktu.

2. Neskarot šā panta 1. punktu un 102. panta 1. punktu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība aprēķina maksātspējas kapitāla prasību un riska modulis vai riska apakšmodulis neveido vairāk kā 5 % no 103. panta a) punktā minētās pamata maksātspējas kapitāla prasības, sabiedrība minētajam riska modulim vai riska apakšmodulim var izmantot vienkāršotu aprēķinu laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus pēc maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas.

3. Šā panta 2. punkta nolūkos katra riska moduļa vai riska apakšmoduļa daļu summa attiecībā pret pamata maksātspējas kapitāla prasību, ja piemēro vienkāršotos aprēķinus, ievērojot minēto punktu, nepārsniedz 10 %.

Riska moduļa vai riska apakšmoduļa daļa attiecībā pret šā punkta pirmajā daļā minēto pamata maksātspējas kapitāla prasību ir tā daļa, kas aprēķināta pēdējā reizē, kad riska modulis vai riska apakšmodulis tika aprēķināts bez vienkāršota aprēķina, ievērojot 2. punktu.";

51) direktīvas 111. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta l) un m) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

"l) vienkāršotos aprēķinus, kas paredzēti 109. panta 1. punktā minētajiem specifiskā riska moduļiem un riska apakšmoduļiem un 109. panta 2. punktā minētajiem nebūtiska riska moduļiem un riska apakšmoduļiem, kā arī kritērijus, kas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, tostarp kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvām pārapdrošināšanas sabiedrībām, ir jāizpilda, lai tās būtu tiesīgas izmantot vienkāršojumus, kā noteikts 109. panta 1. punktā;

m) pieeju, kas jāizmanto attiecībā uz būtiskām līdzdalībām 13. panta 21. punkta nozīmē maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā, jo īpaši aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kas minēts 105. panta 5. punktā, ņemot vērā varbūtējo samazinājumu šo būtisko līdzdalību vērtības svārstīgumā, kas rodas no šo ieguldījumu stratēģiskā rakstura, kā arī ietekmi, kāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir uz šiem ieguldījumu saņēmējiem;";

ii) punktam pievieno šādas daļas:

"Piemērojot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, 105. panta 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā minētā procentu likmju riska apakšmoduļa metodes, pieņēmumi un standarta parametri atspoguļo risku, ka procentu likmes var vēl vairāk samazināties pat tad, ja tās ir zemas vai negatīvas, un procentu likmju riska apakšmoduļa aprēķins atbilst procentu likmju ekstrapolācijai saskaņā ar 77.a pantu. Neatkarīgi no šīs daļas pirmā teikuma procentu likmju riska apakšmoduļa aprēķinā nav jāņem vērā risks, ka procentu likmes varētu pazemināties zem minimālās negatīvās vērtības, ja minimālo negatīvo vērtību nosaka tā, lai iespējamība, ka visās attiecīgajās valūtās un termiņos procentu likmes vienmēr nepārsniegs minimālo negatīvo vērtību, būtu pietiekami maza.

Šā punkta pirmās daļas h) apakšpunkta nolūkos metodes un korekcijas, kas jāizmanto, lai atspoguļotu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību riska diversifikācijas ierobežoto tvērumu attiecībā uz norobežotiem fondiem, nepiemēro to aktīvu portfeļiem, kuri nav norobežotie fondi un kuri ir piešķirti, lai segtu atbilstīgu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, kā minēts 77.b panta 1. punkta a) apakšpunktā.";

b) iekļauj šādu punktu:

"2.a Ja Komisija, ievērojot šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, pieņem deleģētos aktus šīs direktīvas papildināšanas nolūkā, precizējot metodes, pieņēmumus un standarta parametrus, ko paredzēts izmantot, lai aprēķinātu 105. panta 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā minēto procentu likmju riska apakšmoduli ar mērķi

uzlabot kapitāla prasību jutīgumu atbilstīgi procentu likmju attīstībai, procentu likmju riska apakšmoduļa izmaiņas var pakāpeniski ieviest pārejas laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus. Šāda pakāpeniska ieviešana ir obligāta un attiecas uz visām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Līdz 2030. gada 29. janvārim un pēc tam reizi piecos gados EAAPI veic to metožu, pieņēmumu un standarta parametru piemērotības novērtējumu, ko izmantoto maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, pamatojoties uz standarta formulu. Tā jo īpaši ņem vērā visu aktīvu veidu un finanšu instrumentu darbību, to ieguldītāju rīcību, kuri iegulda minētajos aktīvos un finanšu instrumentos, kā arī tendences starptautisku standartu noteikšanā finanšu pakalpojumu jomā. Dažu risku un dažu aktīvu klašu pārskatīšanu var noteikt par prioritāti. Pamatojoties uz EAAPI novērtējumu, Komisija attiecīgā gadījumā nāk klajā ar priekšlikumiem šīs direktīvas vai saskaņā ar to pieņemto deleģēto vai īstenošanas aktu grozīšanai.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas piemēro šā panta 2.a punktā minēto pakāpenisko ieviešanu, ziņojuma daļā par savas maksātspējas finansiālo stāvokli, kas sastāv no 51. panta 1.b punktā minētās informācijas, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, publisko šādu informāciju:

i) to, ka tās piemēro šā panta 2.a punktā minēto pakāpenisko ieviešanu; un

ii) kvantitatīvu aplēsi par ietekmi, ko uz to finanšu stāvokli atstāj šā panta 2.a punktā minētās pakāpeniskās ieviešanas nepiemērošana.";

52) direktīvas 112. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Pēc tam, kad saņemts uzraudzības iestāžu apstiprinājums par iekšējā modeļa izmantošanu, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības reizi divos gados uzraudzības iestādēm iesniedz novērtējumu maksātspējas kapitāla prasībai, kas noteikta saskaņā ar 2. apakšiedaļā norādīto standarta formulu. Uzraudzības iestādes ar lēmumu, kurā norāda iemeslus, var pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai biežākus ziņojumus.";

53) direktīvas 122. pantam pievieno šādu punktu:

"5. Dalībvalstis var atļaut apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām savā iekšējā modelī ņemt vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu, kas aprēķināts saskaņā ar 77.d pantu, tikai tad, ja:

a) metodē, ar kuru ņem vērā kredītriska starpības izmaiņu ietekmi uz svārstīguma pielāgojumu valūtai, neņem vērā nedz sabiedrībai specifiskas riska koriģētās starpības pielāgojumu, ievērojot 77.d panta 1.c) punktu, nedz – euro gadījumā – svārstīguma pielāgojuma iespējamo palielinājumu, ko rada makroekonomikas svārstīguma pielāgojums, ievērojot 77.d panta 4. punktu;

b) maksātspējas kapitāla prasība nav zemāka par kādu no turpmāk minētajām:

i) nosacītā maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina kā maksātspējas kapitāla prasību, izņemot to, ka kredītriska starpības izmaiņu ietekme uz svārstīguma pielāgojumu tiek ņemta vērā saskaņā ar EAAPI izmantoto metodoloģiju, lai publicētu tehnisko informāciju, ievērojot 77.e panta 1. punkta c) apakšpunktu;

ii) nosacītā maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina saskaņā ar šā punkta i) apakšpunktu, izņemot to, ka 77. d panta 2. punkta otrajā daļā minētās valūtas reprezentatīvais portfelis tiek noteikts, pamatojoties uz aktīviem, kuros apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iegulda, nevis uz to apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību visiem aktīviem, kuru apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības ir denominētas šajā valūtā.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos reprezentatīvais portfelis konkrētai valūtai tiek noteikts, pamatojoties uz sabiedrības aktīviem, kuri denominēti minētajā valūtā, un ko izmanto, lai segtu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību vislabāko aplēsi, kas denominēta minētajā valūtā.";

54) direktīvas 132. pantu groza šādi:

a) 3. punkta otrajā daļā vārdus "Direktīvā 85/611/EEK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvā 2009/65/EK";

b) pievieno šādus punktus:

"5. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, lemjot par savu ieguldījumu stratēģiju, ņem vērā iespējamās norises makroekonomikā un finanšu tirgos.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, lemjot par savu ieguldījumu stratēģiju, ņem vērā arī ilgtspējas risku ietekmi uz saviem ieguldījumiem un savu ieguldījumu lēmumu iespējamo ilgtermiņa ietekmi uz ilgtspējas faktoriem.

6. Pēc uzraudzības iestādes pieprasījuma apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, lemjot par savu ieguldījumu stratēģiju, ņem vērā makroprudenciālus apsvērumus un novērtē, cik lielā mērā to ieguldījumu stratēģija var ietekmēt makroekonomikas un finanšu tirgu attīstību un kā tās var pārvērsties sistēmiskā riska avotos, un iekļauj šādus apsvērumus kā daļu no saviem ieguldījumu lēmumiem.

7. Šā panta 5. un 6. punktā makroekonomikas un finanšu tirgus norisēm, kā arī makrouzraudzības apsvērumiem ir tāda pati nozīme kā 45. pantā.

8. Pieņemot lēmumu par to, vai nākt klajā ar šā panta 6. punktā minēto pieprasījumu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas ir meitasuzņēmums, kurš iekļauts grupas uzraudzības piemērošanas jomā saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, uzraudzības iestāde apsver, vai šā panta 6. punktā minēto novērtējumu grupas līmenī veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā un darbība aptver minētā meitasuzņēmuma specifiku.";

55) direktīvas 133. panta 3. punktā vārdus "Direktīvā 85/611/EEK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvā 2009/65/EK";

56) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"*136.a pants*

Maksātspējas stāvokļa pasliktināšanās

1. Pēc paziņojuma saskaņā ar 136. pantu vai pēc tam, kad konstatēta finanšu stāvokļa pasliktināšanās saskaņā ar 36. panta 3. punktu, ja sabiedrības maksātspējas stāvoklis pasliktinās, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt vajadzīgos pasākumus, lai novērstu šo pasliktināšanos.

2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi ir samērīgi ar risku un atbilstīgi tam, cik būtiska ir stāvokļa pasliktināšanās. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt vismaz šādus pasākumus:

a) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra atjauninātu preventīvo atveseļošanas plānu, kas izstrādāts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (*) 5. pantu, ja apstākļi atšķiras no pieņēmumiem, kas izklāstīti minētajā plānā;

b) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra veiktu pasākumus, kas izklāstīti preventīvajā atveseļošanas plānā, kas izstrādāts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2025/1 5. pantu; ja plāns ir atjaunināts, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, veiktajos pasākumos ir ietverti visi atjauninātie pasākumi;

c) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kura nav ieviesusi Direktīvas (ES) 2025/1 5. pantā minēto preventīvo atveseļošanas plānu, noteiktu neatbilstības vai iespējamās neatbilstības regulatīvajām prasībām cēloņus un noteiktu piemērotus pasākumus un grafiku minēto regulatīvo prasību īstenošanai;

d) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra apturētu vai ierobežotu mainīgo atalgojumu un gratifikācijas, ienākumu sadali par pašu kapitāla instrumentiem vai pašu kapitāla posteņu atmaksāšanu vai atpirkšanu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).";

57) direktīvas 138. panta 4. punktu groza šādi:

a) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Tādu ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu gadījumā, par kuriem ir paziņojusi EAAPI un kuri skar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas pārstāv nozīmīgu tirgus daļu vai skartos uzņēmējdarbības veidus, uzraudzības iestāde var attiecīgajām sabiedrībām pagarināt 3. punkta otrajā daļā noteikto laikposmu, nosakot maksimāli septiņu gadu laikposmu, ņemot vērā visus būtiskos faktorus, tostarp tehnisko rezervju vidējo termiņu.";

b) punkta otrās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Neskarot EAAPI pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 18. pantu, piemērojot šo punktu, EAAPI pēc attiecīgās uzraudzības iestādes pieprasījuma un vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar ESRK paziņo, ka pastāv ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi.";

58) direktīvas 139. pantu aizstāj ar šādu:

"*139. pants*

Neatbilstība minimālā kapitāla prasībai

1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nekavējoties informē uzraudzības iestādi, ja tās konstatē, ka vairs nav ievērota atbilstība minimālā kapitāla prasībai, vai pastāv risks, ka turpmākajos trīs mēnešos sagaidāma neatbilstība.

Šā punkta pirmās daļas nolūkos prasību informēt uzraudzības iestādi piemēro neatkarīgi no tā, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība minimālā kapitāla prasības aprēķināšanā saskaņā ar 129. panta 4. punktu vai minimālā kapitāla prasības aprēķinā starp diviem datumiem, kad šādu aprēķinu iesniedz uzraudzības iestādei saskaņā ar 129. panta 4. punktu, konstatē neatbilstību minimālā kapitāla prasībai vai neatbilstības risku.

2. Viena mēneša laikā pēc tam, kad novērota neatbilstība minimālā kapitāla prasībai vai konstatēts neatbilstības risks, attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība uzraudzības iestādēm apstiprinājuma saņemšanai iesniedz reālistisku īstermiņa finanšu shēmu, ar ko trīs mēnešu laikā pēc minētās neatbilstības novērošanas atjaunot izmantojamo pamata pašu kapitālu vismaz minimālā kapitāla prasības līmenī vai samazināt riska profilu, nodrošinot atbilstību minimālā kapitāla prasībai.

3. Ja likvidācijas procedūru nesāk divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde apsver iespēju ierobežot vai aizliegt brīvi rīkoties ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīviem. Tā attiecīgi informē uzņēmēju dalībvalstu uzraudzības iestādes. Pēc piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes lūguma šīs iestādes veic tādus pašus pasākumus. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecas.

4. EAAPI var izstrādāt pamatnostādnes par darbībām, kas uzraudzības iestādēm būtu jāveic, ja tās konstatē minimālā kapitāla prasības neizpildi vai 1. punktā minēto neatbilstības risku.";

59) direktīvas 141. pantu aizstāj ar šādu:

"*141. pants*

Uzraudzības pilnvaras finanšu stāvokļa pasliktināšanās gadījumā

1. Ja uzraudzības iestādes uzskata, ka kāds no 136.a, 138. un 139. pantā minētajiem pasākumiem ir neefektīvs vai nepietiekams, lai novērstu sabiedrības maksātspējas stāvokļa pasliktināšanos, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu apdrošinājuma ņēmēju intereses apdrošināšanas līgumu gadījumā vai saistības, kas izriet no pārapdrošināšanas līgumiem.

2. Minētie pasākumi ir proporcionāli un tādējādi atspoguļo attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas stāvokļa pasliktināšanās līmeni un ilgumu.";

60) direktīvas 144. pantam pievieno šādu punktu:

"4. Licences anulēšanas gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām turpina piemērot apdrošināšanas uzraudzības vispārīgos noteikumus un mērķus, kas izklāstīti I sadaļas III nodaļā, līdz vismaz tiek sāktas likvidācijas procedūras.";

61) I sadaļā iekļauj šādu nodaļu:

"VIIA NODAĻA

Makroprudenciālie instrumenti

144.a pants

Likviditātes riska vadība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 44. panta 2. punkta otrās daļas d) apakšpunktā minētā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību likviditātes riska vadība nodrošina, ka tām ir pietiekama likviditāte, lai nokārtotu savas finansiālās saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un citiem darījumu partneriem, kad pienāk termiņš, pat saspringtos apstākļos.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības izstrādā un pastāvīgi atjaunina likviditātes riska vadības plānu, kurš aptver īstermiņa likviditātes analīzi un kurā paredz ienākošās un izejošās naudas plūsmas attiecībā uz to aktīviem un pasīviem. Pēc uzraudzības iestāžu pieprasījuma apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības paplašina likviditātes riska vadības plānu, lai aptvertu arī vidējā termiņa un ilgtermiņa likviditātes analīzi. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības izstrādā un pastāvīgi atjaunina likviditātes riska rādītāju kopumu, lai identificētu, uzraudzītu un novērstu iespējamo likviditātes spriedzi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības iesniedz uzraudzības iestādēm likviditātes riska vadības plānu kā daļu no 35. panta 1. punktā minētās informācijas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka mazām un nesarežģītām sabiedrībām un sabiedrībām, kas, ievērojot 29.d pantu, iepriekš saņēmušas uzraudzības iestādes apstiprinājumu, nav pienākuma izstrādāt likviditātes riska vadības plānu, kā minēts šā panta 2. punktā.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības piemēro 77.b pantā minēto atbilstības pielāgojumu vai 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, tās var apvienot šā panta 2. punktā minēto likviditātes riska vadības plānu ar plānu, kas prasīts saskaņā ar 44. panta 2. punkta ceturto daļu.

144.b pants

Uzraudzības pilnvaras, lai novērstu likviditātes nepilnības ārkārtas apstākļos

1. Uzraudzības iestādes regulārās uzraudzības pārbaudes procesā uzrauga apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību likviditātes stāvokli. Ja tās konstatē būtiskus likviditātes riskus, tās informē attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību par to. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība paskaidro, kā tā plāno novērst minētos likviditātes riskus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras pieprasīt sabiedrībām nostiprināt savu likviditātes stāvokli, ja tiek konstatēti būtiski likviditātes riski vai trūkumi. Šādas pilnvaras piemēro, ja ir pietiekami pierādījumi par būtisku likviditātes risku pastāvēšanu un to, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nav pieņēmusi efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Uzraudzības iestāde vismaz reizi sešos mēnešos pārskata pasākumus, ko tā veikusi, pamatojoties uz šo punktu, un tos pārtrauc, kad sabiedrība ir izmantojusi efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Attiecīgā gadījumā uzraudzības iestāde pierādījumus par neaizsargātību likviditātes risku ziņā dara zināmus EAAPI.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz atsevišķām sabiedrībām, kuras saskaras ar būtiskiem likviditātes riskiem, kas var tieši apdraudēt apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību vai finanšu sistēmas stabilitāti, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas uz laiku:

a) ierobežot vai apturēt dividenžu izmaksāšanu akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem;

b) ierobežot vai apturēt citus maksājumus akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem;

c) ierobežot vai apturēt akciju atpirkšanu un pašu kapitāla posteņu atmaksu vai dzēšanu;

d) ierobežot vai apturēt gratifikācijas vai citu mainīgo atalgojumu;

e) apturēt dzīvības apdrošināšanas apdrošinājuma ņēmēju izpirkšanas tiesības ("izpirkšanas tiesības").

Pilnvaras apturēt izpirkšanas tiesības izmanto tikai ārkārtas apstākļos, kas ietekmē sabiedrību, kā galējo līdzekli un ja tas ir sabiedrības apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju kopējās interesēs. Pirms minēto pilnvaru īstenošanas uzraudzības iestāde ņem vērā iespējamo neparedzēto ietekmi uz finanšu tirgiem un sabiedrības apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju tiesībām, tostarp pārrobežu kontekstā. Uzraudzības iestādes publisko savus iemeslus minēto pilnvaru piemērošanai.

Jebkāda pirmajā daļā minētā pasākuma piemērošana ilgst ne vairāk kā trīs mēnešus. Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumu var atjaunot, ja iemesli, kas to pamato, joprojām pastāv un to vairs nepiemēro, ja minētie iemesli vairs nepastāv.

Neskarot 144.c panta 6. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka līdz brīdim, kad uzraudzības iestādes atceļ izpirkšanas tiesību apturēšanu, attiecīgās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības:

a) neveic nekādu peļņas sadali vai citus maksājumus akcionāriem vai citiem subordinētajiem kreditoriem;

b) neveic akciju atpirkšanu vai nekādu pašu kapitāla posteņu atmaksāšanu vai izpirkšanu; vai

c) nemaksā gratifikācijas vai citu mainīgo atalgojumu pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem, personām, kas pilda pamatfunkcijas, vai augstākajai vadībai.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras, lai nodrošinātu ceturtajā daļā minēto prasību izpildi.

Dalībvalstis nodrošina, ka struktūras un iestādes ar makroprudenciālām pilnvarām, ja tās nav uzraudzības iestādes, laikus tiek pienācīgi informētas par uzraudzības iestādes nodomu izmantot šajā punktā minētās pilnvaras un ir iesaistītas otrajā daļā minētās iespējamās neparedzētās ietekmes novērtēšanā.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes informē EAAPI un ESRK ikreiz, kad tiek īstenotas šajā punktā minētās pilnvaras, lai novērstu risku finanšu sistēmas stabilitātei.

4. Īstenojot šā panta 3. punktā minētās pilnvaras, uzraudzības iestādes pienācīgi ņem vērā 29. panta 3. punktā minētos proporcionalitātes kritērijus.

Ja pēc apspriešanās ar ESRK EAAPI uzskata, ka kompetentās iestādes pārsniedz 3. punktā minētās pilnvaras, tā attiecīgajai uzraudzības iestādei sniedz atzinumu par to, ka minētās uzraudzības iestādes lēmums būtu jāpārskata. Minēto atzinumu nepublisko.

5. Īstenojot šā panta 3. punktā minētās pilnvaras, uzraudzības iestādes ņem vērā uzraudzības pārbaudes procesā gūtos pierādījumus un uz nākotni vērstu novērtējumu par attiecīgo sabiedrību maksātspēju un finansiālo stāvokli saskaņā ar 45. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā minēto novērtējumu.

6. Šā panta 3. punktā minētās pilnvaras var īstenot attiecībā uz attiecīgajām sabiedrībām, kas darbojas minētajā dalībvalstī, ja 3. punktā minētie ārkārtas apstākļi ietekmē visu apdrošināšanas tirgu vai tā būtisku daļu.

Dalībvalstis ieceļ iestādi, kas īsteno pirmajā daļā minētās pilnvaras.

Ja ieceltā iestāde nav uzraudzības iestāde, dalībvalsts nodrošina pienācīgu koordināciju un informācijas apmaiņu starp dažādām iestādēm. Konkrēti, visām iestādēm izvirza prasību cieši sadarboties un apmainīties ar visu informāciju, kas var būt nepieciešama, lai pienācīgi veiktu pienākumus, kas uzticēti iestādei, kura iecelta, ievērojot šo punktu.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka 6. punkta otrajā daļā minētā iestāde laikus informē EAAPI un, ja pasākums tiek veikts, lai novērstu risku finanšu sistēmas stabilitātei, – ESRK par 6. punktā minēto pilnvaru izmantošanu.

Paziņojumā iekļauj piemērotā pasākuma aprakstu, tā ilgumu un pilnvaru izmantošanas iemeslus, tostarp iemeslus, kāpēc pasākums tika uzskatīts par efektīvu un samērīgu attiecībā uz tā negatīvo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem.

8. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EAAPI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā pamatnostādnes, sīkāk precizējot:

a) pasākumus likviditātes riska vadības nepilnību novēršanai un to pilnvaru formu, aktivizēšanu un kalibrēšanu, ko uzraudzības iestādes var izmantot, lai stiprinātu sabiedrību likviditātes stāvokli, ja ir konstatēti likviditātes riski un minētās sabiedrības tos pienācīgi nenovērš;

b) tādu ārkārtas apstākļu esamību, kas attaisno izpirkšanas tiesību pagaidu apturēšanu;

c) nosacījumus, lai nodrošinātu izpirkšanas tiesību pagaidu apturēšanas kā galējā līdzekļa konsekventu piemērošanu visā Savienībā, un aspektus, kas jāapsver, lai vienlīdzīgi un pienācīgi aizsargātu apdrošinājuma ņēmējus visās piederības un uzņēmējās jurisdikcijās.

144.c pants

Uzraudzības pasākumi, lai saglabātu sabiedrību finansiālo stāvokli ārkārtēju nozares mēroga satricinājumu gadījumā

1. Neskarot 141. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt pasākumus, lai saglabātu atsevišķu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību finansiālo stāvokli tādu ārkārtēju nozares mēroga satricinājumu laikposmos, kas var apdraudēt attiecīgās sabiedrības finansiālo stāvokli vai finanšu sistēmas stabilitāti.

2. Nozares mēroga ārkārtas satricinājumu laikposmos uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt sabiedrībām ar īpaši neaizsargātu riska profilu veikt vismaz šādus pasākumus:

a) ierobežot vai apturēt dividenžu izmaksāšanu akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem;

b) ierobežot vai apturēt citus maksājumus akcionāriem un citiem subordinētajiem kreditoriem;

c) ierobežot vai apturēt akciju atpirkšanu un pašu kapitāla posteņu atmaksu vai dzēšanu;

d) ierobežot vai apturēt gratifikācijas vai citu mainīgo atalgojumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgās valsts iestādes un iestādes, kurām ir makroprudenciālas pilnvaras, tiek pienācīgi informētas par valsts uzraudzības iestādes nodomu izmantot šajā pantā paredzētās pilnvaras un ir pienācīgi iesaistītas nozares mēroga ārkārtas satricinājumu novērtēšanā saskaņā ar šo punktu.

3. Īstenojot šā panta 2. punktā minētās pilnvaras, uzraudzības iestādes pienācīgi ņem vērā 29. panta 3. punktā minētos proporcionalitātes kritērijus un sabiedrības apstiprinātus riska pielaides ierobežojumus un tā riska vadības sistēmas sliekšņus.

4. Īstenojot šā panta 2. punktā minētās pilnvaras, uzraudzības iestādes ņem vērā uzraudzības pārbaudes procesā gūtos pierādījumus un uz nākotni vērstu novērtējumu par attiecīgo sabiedrību maksātspēju un finansiālo stāvokli saskaņā ar 45. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā minēto novērtējumu.

5. Šā panta 2. punktā minētos pasākumus piemēro tik ilgi, kamēr pastāv iemesli, kas pamato pasākumus. Minētos pasākumus pārskata vismaz reizi trijos mēnešos, un tos atceļ, tiklīdz ir beiguši pastāvēt iemesli, kas pamato pasākumus.

6. Šā panta nolūkos nozīmīgus 245. panta 2. punktā minētos grupas iekšējos darījumus, tostarp dividenžu sadali grupas iekšienē, aptur vai ierobežo tikai tad, ja tie apdraud grupas vai vismaz vienas no grupā esošo sabiedrību maksātspējas vai likviditātes stāvokli. Pirms darījumu apturēšanas vai ierobežošanas ar pārējo grupu saistīto sabiedrību uzraudzības iestādes apspriežas ar grupas uzraudzības iestādi.

7. Lai nodrošinātu konsekventu šā panta piemērošanu, EAAPI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu kritērijus nozares mēroga ārkārtas satricinājumu konstatēšanai. EAAPI līdz 2026. gada 29. janvārim iesniedz pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

144.d pants

Papildu makroprudenciālo instrumentu piemērošana

1. Lai nodrošinātu 45. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 132. panta 6. punktā un 144.a panta 2. punktā minēto makroprudenciālo instrumentu konsekventu piemērošanu, EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu par kritērijiem, kas jāņem vērā uzraudzības iestādēm, nosakot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības un grupas, kurām pieprasa:

a) veikt 45. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto papildu makroprudenciālo analīzi, ņemot vērā minētā panta 9. punktā minētos apstākļus;

b) iekļaut makroprudenciālus apsvērumus kā daļu no 132. panta 6. punktā minētā piesardzības principa, ņemot vērā minētā panta 8. punktā minētos apstākļus;

c) saskaņā ar 144.a panta 2. punktu izstrādāt un uzturēt likviditātes riska vadības plānu, kas aptver likviditātes analīzi vidējā termiņā un ilgtermiņā.

EAAPI iesniedz pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2026. gada 29. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

2. Lai nodrošinātu 144.a panta 2. punktā minēto makroprudenciālo instrumentu konsekventu piemērošanu, EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, kurā precizē likviditātes riska vadības plānu saturu un atjaunināšanas biežumu, ņemot vērā plānu iespējamo kombināciju, kā minēts minētā panta 5. punktā. EAAPI līdz 2026. gada 29. janvārim iesniedz pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

3. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta nolūkos kritēriji, kuri jāņem vērā, ir proporcionāli risku veidam, apmēram un sarežģītībai un jo īpaši savstarpējās saistības ar finanšu tirgiem apmēram, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbību pārrobežu raksturam un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību ieguldījumiem.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkos kritēriji, kas jāņem vērā, ir proporcionāli risku veidam, apmēram un sarežģītībai un jo īpaši aktīvu un saistību portfeļu sastāvam, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību raksturam un mainīgumam un aktīvu paredzamo naudas plūsmu pakļautībai tirgus svārstībām.";

62) direktīvas 145. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) tās personas vārds un uzvārds, kurai ir pietiekamas pilnvaras uzņemties saistības attiecībā pret trešām personām apdrošināšanas sabiedrībā;";

b) punkta otro daļu svītro;

63) direktīvas 149. pantu aizstāj ar šādu:

"*149. pants*

Riska vai saistību rakstura izmaiņas

1. Procedūru, kas paredzēta 147. un 148. pantā, piemēro visām izmaiņām, ko apdrošināšanas sabiedrība plāno izdarīt 147. pantā minētajā informācijā.

2. Ja mainās apdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbība saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas būtiski ietekmē tās riska profilu vai būtiski ietekmē apdrošināšanas darbības vienā vai vairākās uzņēmējās dalībvalstīs, apdrošināšanas sabiedrība tūlīt informē piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nekavējoties informē attiecīgo uzņēmēju dalībvalstu uzraudzības iestādes.";

64) direktīvas VIII nodaļas 2.A iedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

"**Paziņošana, nozīmīgas pārrobežu darbības un sadarbības platformas**";

65) direktīvas 152.a. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde EAAPI un attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei paziņo, ja tā konstatē finanšu stāvokļa pasliktināšanos vai citus jaunus riskus, tostarp tos, kuri attiecas uz patērētāju aizsardzību, ko rada apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kura veic darbības, kuru pamatā ir brīvība sniegt pakalpojumus vai tiesības veikt uzņēmējdarbību, un kurām var būt pārrobežu ietekme. Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var arī paziņot EAAPI un attiecīgās piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei gadījumā, ja tai ir nopietnas un pamatotas bažas par patērētāju aizsardzību. Uzraudzības iestādes var vērsties ar lietu EAAPI un lūgt tās palīdzību, ja nav izdevies rast divpusēju risinājumu.";

66) iekļauj šādus pantus:

"*152.aa pants*

Nozīmīgas pārrobežu darbības

1. Šajā iedaļā "nozīmīgas pārrobežu darbības" ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbības, ko konkrētā uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nav klasificēta kā maza un nesarežģīta sabiedrība un kas atbilst jebkurai no šādām prasībām:

a) kopējie gada bruto ieņēmumi no parakstītajām prēmijām, kas atbilst sabiedrības minētajā uzņēmējā dalībvalstī veiktajām darbībām saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, pārsniedz 15 000 000 EUR;

b) darbības, ko veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde uzskata par nozīmīgām attiecībā uz uzņēmējas dalībvalsts tirgu.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkos EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu nosacījumus un kritērijus, kas jāizmanto, nosakot, kuras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ir nozīmīgas attiecībā uz uzņēmējas dalībvalsts tirgu.

EAAPI līdz 2026. gada 29. janvārim iesniedz pirmajās daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkos, ja uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde uzskata, ka darbības, ko veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, ir nozīmīgas attiecībā uz uzņēmējas dalībvalsts tirgu, tā paziņo piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei, norādot iemeslus minētajam.

4. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nepiekrīt, ka darbības, ko veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, ir nozīmīgas, tā viena mēneša laikā paziņo uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei, norādot iemeslus minētajam. Ja pastāv nevienprātība par to, vai darbības, ko veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, ir nozīmīgas, uzraudzības iestādes ar šo jautājumu var vērsties EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAAPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

152.ab pants

Pastiprināta uzraudzības sadarbība un informācijas apmaiņa starp piederības un uzņēmējas valsts uzraudzības iestādēm saistībā ar nozīmīgām pārrobežu darbībām

1. Nozīmīgu pārrobežu darbību gadījumā piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde savstarpēji sadarbojas, lai novērtētu, vai sabiedrībai ir skaidra izpratne par riskiem, ar kuriem tā saskaras vai var saskarties uzņēmējā dalībvalstī, un pareiza šo risku pārvaldība.

Sadarbība ir atbilstoša riskiem, kas izriet no nozīmīgajām pārrobežu darbībām, un aptver vismaz šādus aspektus:

a) pārvaldes sistēma, tostarp pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras spēja izprast pārrobežu tirgus īpatnības, riska vadības instrumenti, ieviestās iekšējās kontroles un atbilstības procedūras pārrobežu uzņēmējdarbībai;

b) ārpakalpojumu un izplatīšanas partnerības;

c) uzņēmējdarbības stratēģija un prasību apstrāde;

d) patērētāju aizsardzība.

2. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde laikus informē uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādi par tās uzraudzības pārbaudes procesa rezultātiem saistībā ar nozīmīgām pārrobežu darbībām, ja ir konstatētas iespējamas problēmas saistībā ar atbilstību leģislatīvajiem un administratīvajiem noteikumiem, kas piemērojami uzņēmējā vai piederības dalībvalstī, vai būtiskas problēmas saistībā ar 1. punkta otrajā daļā minētajiem aspektiem un šādas problēmas ietekmē vai, iespējams, ietekmēs darbību veikšanu uzņēmējā dalībvalstī.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde tās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, vismaz reizi gadā vai biežāk, ja to pieprasa attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde, sniedz šādu informāciju:

a) maksātspējas kapitāla prasība un minimālā kapitāla prasība, kā to ziņojusi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība;

b) atbilstīgā pašu kapitāla summa attiecīgi maksātspējas kapitāla prasības un minimālā kapitāla prasības segšanai, kā to ziņojusi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība;

c) norāde par piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes iespējamām bažām attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veikto tehnisko rezervju aprēķināšanu, kā arī attiecībā uz a) un b) apakšpunktā minētajiem posteņiem.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nekavējoties informē tās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādi, kurā sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, ja tā konstatē finanšu stāvokļa pasliktināšanos vai neatbilstības maksātspējas kapitāla prasībai vai minimālā kapitāla prasībai risku nākamo trīs mēnešu laikā.

Tās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, var adresēt pienācīgi pamatotu pieprasījumu minētās sabiedrības piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei, lai saņemtu informāciju, kas nav minēta pirmajā, otrajā un trešajā daļā, ar noteikumu, ka tā ir saistīta ar minētās sabiedrības maksātspēju, pārvaldes sistēmu vai uzņēmējdarbības modeli. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde šādu informāciju sniedz savlaicīgi.

3. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde laikus nesniedz šā panta 2. punktā minēto informāciju, attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var vērsties ar šo jautājumu EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu.

4. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas veic nozīmīgas pārrobežu darbības, turpmākajos trīs mēnešos neievēro vai, iespējams, neievēros maksātspējas kapitāla prasību vai minimālā kapitāla prasību, tās uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā minētajai sabiedrībai ir nozīmīgas pārrobežu darbības, var pieprasīt piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei kopīgi veikt šādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārbaudes uz vietas, paskaidrojot šāda pieprasījuma iemeslus.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde pieņem vai noraida pirmajā daļā minēto pieprasījumu viena mēneša laikā pēc tā saņemšanas.

5. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde piekrīt veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, tā aicina EAAPI piedalīties minētajā pārbaudē.

Pēc kopīgās pārbaudes uz vietas pabeigšanas attiecīgās uzraudzības iestādes divu mēnešu laikā vienojas par kopīgiem secinājumiem, tostarp par vispiemērotākajām uzraudzības darbībām. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde minētos kopīgos secinājumus ņem vērā, lemjot par atbilstošām uzraudzības darbībām.

Ja uzraudzības iestādes nevar vienoties par kopīgiem secinājumiem attiecībā uz kopīgo pārbaudi uz vietas, katra no tām divu mēnešu laikā pēc šā punkta otrajā daļā minētā laikposma beigām un neskarot uzraudzības darbības un pilnvaras, kas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei jāīsteno, lai novērstu neatbilstību maksātspējas kapitāla prasībai vai neatbilstību vai varbūtēju neatbilstību minimālā kapitāla prasībai, var vērsties ar šo jautājumu EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Jautājumu nenodod EAAPI pēc šajā daļā minētā divu mēnešu laikposma beigām vai pēc tam, kad uzraudzības iestādes saskaņā ar šā punkta otro daļu ir panākušas vienošanos par kopīgiem secinājumiem.

Ja šā punkta trešajā daļā minētajā divu mēnešu laikposmā kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir vērsusies ar šo jautājumu EAAPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde atliek kopīgās pārbaudes uz vietas galīgo secinājumu pieņemšanu un gaida lēmumu, ko EAAPI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem secinājumus saskaņā ar EAAPI lēmumu. Visas attiecīgās uzraudzības iestādes atzīst šos secinājumus par noteicošiem.

6. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde atsakās veikt kopīgu pārbaudi uz vietas, tā rakstiski paskaidro uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei šāda atteikuma iemeslus.

Ja uzraudzības iestādes nepiekrīt atteikuma iemesliem, tās var vērsties EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu viena mēneša laikā pēc tam, kad piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde ir paziņojusi lēmumu. Šādā gadījumā EAAPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.";

67) direktīvas 152.b pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Neskarot Regulas (ES) Nr. 1094/2010 35. pantu, attiecīgās kompetentās iestādes pēc EAAPI vai jebkuras uzraudzības iestādes pieprasījuma laikus sniedz visu nepieciešamo informāciju, lai sadarbības platforma varētu pienācīgi darboties.";

b) pievieno šādus punktus:

"5. Prasības par pastiprinātu uzraudzības sadarbību un informācijas apmaiņu starp piederības un uzņēmējas valsts uzraudzības iestādēm saskaņā ar 152.ab pantu attiecas arī uz uzraudzības iestādēm, kas piedalās sadarbības platformā no šādas sadarbības platformas izveides brīža, ievērojot šā panta 1. vai 2. punktu un neatkarīgi no tā, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības. Šādu informāciju dara zināmu arī EAAPI, kad tiek izveidotas sadarbības platformas, ievērojot šā panta 1. punktu.

6. Ja divas vai vairākas attiecīgās sadarbības platformas iestādes nevar vienoties par tādas darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu, kas veicama attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, un ja pastāv nopietnas bažas par negatīvu ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, EAAPI pēc jebkuras attiecīgās iestādes pieprasījuma var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. panta 1. punktu.

Ja ir nopietnas bažas par negatīvu ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalsts, un ja ir norādes par nopietniem trūkumiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā, attiecībā uz kuru kompetentā uzraudzības iestāde nav veikusi novēršanas darbības vai tās ir bijušas nepietiekamas, EAAPI var pieprasīt piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei veikt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārbaudi uz vietas. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nekavējoties sāk pārbaudi uz vietas un aicina EAAPI un citas attiecīgās uzraudzības iestādes piedalīties tajā. Piemēro 152.ab panta 5. punkta otro, trešo un ceturto daļu.

7. Ja divas vai vairākas sadarbības platformas attiecīgās iestādes saskaras ar domstarpībām par informācijas apmaiņu, ievērojot šā panta 4. vai 5. punktu, EAAPI pēc jebkuras attiecīgās iestādes pieprasījuma var tām palīdzēt panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. panta 1. punktu.

8. Ja EAAPI to uzskata par lietderīgu, ņemot vērā apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības intereses vai finanšu stabilitātes nolūkos, tā var publicēt informāciju par konstatējumiem, ieteikumiem vai pasākumiem, kas izriet no uzraudzības darba sadarbības platformas kontekstā.

Ja EAAPI plāno publicēt attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības nosaukumu, tā nekavējoties paziņo minētajai sabiedrībai par savu nodomu publicēt un dod šai sabiedrībai pietiekami daudz laika, lai tā varētu sniegt rakstiskas piezīmes un iesniegt jebkādu būtisku informāciju vai argumentus EAAPI un citām sadarbības platformas uzraudzības iestādēm. EAAPI pienācīgi novērtē attiecīgās sabiedrības stāvokli un to pienācīgi ņem vērā,

pieņemot lēmumu par sabiedrības nosaukuma publicēšanu. EAAPI nepublicē attiecīgās sabiedrības nosaukumu, ja šāda publicēšana apdraudētu notiekošu izmeklēšanu vai, ciktāl to var noteikt, tai radītu nesamērīgu kaitējumu.";

68) direktīvas 153. pantu aizstāj ar šādu:

"*153. pants*

Informācijas pieprasījumu termiņš un valoda

1. Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var pieprasīt informāciju, ko tai ir tiesības pieprasīt attiecībā uz tādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbību, kura darbojas minētās dalībvalsts teritorijā, no minētās sabiedrības piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes. Minēto informāciju 20 darbdienu laikā no pieprasījuma saņemšanas datuma sniedz uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, vai citā valodā, kas ir pieņemama uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādei.

Atkāpjoties no pirmās daļas, pienācīgi pamatotos gadījumos, ja pieprasītā informācija piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei nav viegli pieejama un to ir grūti savākt, minētajā daļā minēto termiņu var pagarināt par 20 darbdienām.

2. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde nesniedz informāciju 1. punktā minētajā attiecīgajā laikā, uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var adresēt pieprasījumu tieši apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai. Minētajā gadījumā uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde – pirms pieprasījuma nosūtīšanas sabiedrībai – informē piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi par informācijas pieprasījumu. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai minētā informācija ir jāsniedz nekavējoties.";

69) direktīvas 212. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktā vārdus "Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā" aizstāj ar vārdiem "Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā";

ii) punkta b) apakšpunktā vārdus "Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā" aizstāj ar vārdiem "Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā";

iii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) "grupa" ir sabiedrību grupa,

i) kas sastāv no dalības sabiedrības, tās meitasuzņēmumiem, struktūrvienībām, kurās dalības sabiedrībai vai tā meitasuzņēmumiem ir līdzdalība, un sabiedrībām, kurus pārvalda dalības sabiedrība vai tā meitasuzņēmumi kopīgi ar vienu vai vairākām sabiedrībām, kas nav daļa no grupas, kā arī sabiedrībām, kas ar citām sabiedrībām ir saistītas attiecībās, kā noteikts Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā, un to saistītajām sabiedrībām;

ii) kas pamatojas uz stingru un ilgtspējīgu līgumisku vai cita veida finansiālu attiecību izveidi starp šiem uzņēmumiem un kurā var būt iekļautas savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienības, ja:

— viena no šīm sabiedrībām, izmantojot centralizētu koordināciju, dominējoši ietekmē citu grupā apvienoto sabiedrību lēmumus, tostarp finansiālus lēmumus; un

— šādu attiecību nodibināšanu vai pārtraukšanu šīs sadaļas nolūkā iepriekš apstiprina grupas uzraudzības iestāde;

sabiedrību, kas nodarbojas ar šādu centralizētu koordināciju, uzskata par mātesuzņēmumu, bet pārējās sabiedrības – par meitasuzņēmumiem; vai

iii) ko veido i) un ii) punktā minētās kombinācijas;";

iv) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) "apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība" ir sabiedrība, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) sabiedrība ir mātesuzņēmums;

ii) sabiedrība nav kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība, ieguldījumu sabiedrība vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija;

iii) sabiedrība nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai finanšu pārvaldītājsabiedrība Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 20. punkta nozīmē;

iv) vismaz viens no tās meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība;

v) neatkarīgi no sabiedrības pašas norādītā korporatīvā mērķa tās pamatdarbība ir jebkura no šādām darbībām:

1) iegūt un turēt līdzdalību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās;

2) sniegt palīgpakalpojumus vienas vai vairāku saistītu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību pamatdarbībai;

3) veikt vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 2.–12. punktā un 15. punktā uzskaitītajām darbībām vai veikt vienu vai vairākus pakalpojumus vai darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma B iedaļā saistībā ar Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļā uzskaitītajiem finanšu instrumentiem;

vi) vairāk nekā 50 % no vismaz viena no turpmāk uzskaitītajiem rādītājiem pastāvīgi ir saistīti ar meitasuzņēmumiem, kas ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai sabiedrības, kas sniedz palīgpakalpojumus vienas vai vairāku grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību pamatdarbībai, kā arī ar pašas sabiedrības veiktām darbībām, kas nav saistītas ar līdzdalības iegūšanu vai turēšanu meitasuzņēmumos, kuri ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, ja minēto darbību raksturs ir tāds pats kā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veikto darbību raksturs:

1) sabiedrības pašu kapitāls, pamatojoties uz tās konsolidēto pozīciju;

2) sabiedrības aktīvi, pamatojoties uz tās konsolidēto pozīciju;

3) sabiedrības ieņēmumi, pamatojoties uz tās konsolidēto pozīciju;

4) sabiedrības personāls, pamatojoties uz tās konsolidēto pozīciju;

5) jebkādi citi rādītāji, ko valsts uzraudzības iestāde uzskata par būtiskiem;";

v) iekļauj šādu apakšpunktu:

"fa) "trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrība" ir mātesuzņēmums, kurš nav apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15) punkta nozīmē un kura galvenā darbības joma ir iegūt un turēt līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības;";

b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Šajā sadaļā uzraudzības iestādes par mātesuzņēmumu uzskata arī jebkuru sabiedrību, kurai, pēc uzraudzības iestāžu uzskata, faktiski ir dominējoša ietekme uz citu sabiedrību, tostarp, ja šo ietekmi īsteno, izmantojot centralizētu koordināciju, attiecībā uz otras sabiedrības lēmumiem.";

c) pievieno šādus punktus:

"3. Šīs sadaļas nolūkos uzraudzības iestādes divas vai vairākas sabiedrības, kuras uzraudzības iestāžu ieskatā tiek pārvaldītas vienotā veidā, arī uzskata par grupu 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

Ja visu šā punkta pirmajā daļā minēto sabiedrību galvenais birojs neatrodas tajā pašā dalībvalstī, dalībvalstis nodrošina, ka tikai uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var secināt, ka šādas sabiedrības veido grupu, ja tā uzskata, ka minētās sabiedrības tiek pārvaldītas vienotā veidā.

4. Nosakot attiecības starp vismaz divām sabiedrībām, kas minētas 2. un 3. punktā, uzraudzības iestādes ņem vērā visus šādus faktorus:

a) fiziskas personas vai sabiedrības kontrole vai spēja ietekmēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības lēmumus, tostarp finanšu lēmumus, jo īpaši saistībā ar kapitāla vai balsstiesību turēšanu, pārstāvību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrā vai personas, kas faktiski vada sabiedrību vai pilda citas būtiskas, kritiskas vai svarīgas funkcijas;

b) sabiedrības liela paļaušanās uz citu sabiedrību vai juridisku vai fizisku personu, jo pastāv būtiski finanšu vai nefinanšu darījumi vai operācijas, tostarp tiek izmantoti ārpakalpojumi un starp sabiedrībām kopīgi tiek izmantots personāls;

c) pierādījumi par divu vai vairāku sabiedrību koordināciju attiecībā uz finanšu vai ieguldījumu lēmumiem, tostarp kopīgiem ieguldījumiem saistītās sabiedrībās;

d) pierādījumi par saskaņotām un konsekventām stratēģijām, operācijām vai procesiem starp divām vai vairākām sabiedrībām, tostarp attiecībā uz apdrošināšanas izplatīšanas kanāliem, apdrošināšanas produktiem vai zīmoliem, saziņu vai tirgvedību.

5. Ja grupa ir identificēta, pamatojoties uz šā panta 2. vai 3. punktu, uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, sabiedrībai, kas saskaņā ar 214. panta 5. vai 6. punktu izraudzīta par mātesuzņēmumu, un attiecīgajām uzraudzības iestādēm sniedz detalizētu skaidrojumu par faktoriem, uz kuru pamata veikta šāda identifikācija.

Šā panta konsekventas piemērošanas nodrošināšanas nolūkā EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai papildinātu vai sīkāk precizētu faktorus, kuri uzraudzības iestādēm ir jāņem vērā, lai noteiktu attiecības starp vismaz divām 2. un 3. punktā minētajām sabiedrībām. EAAPI līdz 2026. gada 29. janvārim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.";

70) direktīvas 213. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas uzraudzību piemēro, ja grupa ietver jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem:

a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas ir dalības sabiedrības vismaz vienā apdrošināšanas sabiedrībā, pārapdrošināšanas sabiedrībā, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrībā vai trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrībā, – saskaņā ar 218. līdz 258. pantu;

b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ar galveno biroju Savienībā, – saskaņā ar 218. līdz 258. pantu;

c) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs ir trešā valstī, vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, – saskaņā ar 260. līdz 263. pantu;

d) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kuru mātesuzņēmums ir jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, – saskaņā ar 265. pantu.";

b) panta 5. punktā vārdus "Direktīvā 2006/48/EK" aizstāj ar vārdiem "Direktīvā 2013/36/ES";

71) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"*213.a pants*

Proporcionalitātes pasākumu izmantošana grupas līmenī

1. Grupas 212. panta nozīmē, uz kurām attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde klasificē kā mazas un nesarežģītas grupas saskaņā ar šā panta 2. punktā noteikto procedūru, ja tās grupas līmenī atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem pēdējos divos finanšu gados tieši pirms šādas klasificēšanas:

a) ja vismaz viena apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība grupas darbības jomā nav nedzīvības sabiedrība, ir jāizpilda visi turpmāk minētie kritēriji:

i) procentu likmju riska apakšmodulis, kas minēts 105. panta 5. punkta otrās daļas a) apakšpunktā un aprēķināts, pamatojoties uz konsolidētiem datiem, nepārsniedz 5 % no grupas konsolidētajām tehniskajām rezervēm, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kā minēts 76. pantā, izņemot sabiedrības, kurām piemēro 233. pantā paredzēto 2. metodi;

ii) grupas veikto dzīvības apdrošināšanas darbību konsolidēto tehnisko rezervju kopsumma, ieskaitot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, nepārsniedz 1 000 000 000 EUR;

b) ja vismaz viena grupas tvērumā esošā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nav dzīvības sabiedrība, ir jāizpilda visi turpmāk minētie kritēriji:

i) vidējais apvienotais nedzīvības apdrošināšanas darbību rādītājs, atskaitot pārapdrošināšanu pēdējos trijos finanšu gados, ir mazāks par 100 %;

ii) grupas gada bruto parakstītās prēmijas ienākums nepārsniedz 100 000 000 EUR;

iii) gada bruto parakstīto prēmiju summa I pielikuma A daļas 5. līdz 7., 11., 12., 14. un 15. apdrošināšanas veidā nepārsniedz 30 % no kopējām gada parakstītajām prēmijām par nedzīvības apdrošināšanas darbībām grupā;

c) gada bruto ieņēmumi no parakstītām prēmijām, kuri gūti no darījumiem, ko noslēgušas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras ietilpst grupas darbības jomā un kuru galvenie biroji atrodas dalībvalstīs, kas nav grupas uzraudzības iestādes dalībvalsts, ir zemāki par kādu no šiem sliekšņiem:

i) 20 000 000 EUR;

ii) 10 % no grupas kopējiem gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumiem;

d) gada bruto ieņēmumi no parakstītām prēmijām, kas gūti no darījumiem, kurus noslēgusi grupa dalībvalstīs, kas nav grupas uzraudzības iestādes dalībvalsts, ir zemāki par kādu no šiem sliekšņiem:

i) 20 000 000 EUR;

ii) 10 % no grupas kopējiem gada bruto parakstīto prēmiju ieņēmumiem;

e) turpmāk minēto elementu summa nepārsniedz 20 % no kopējiem ieguldījumiem, kas aprēķināti, pamatojoties uz konsolidētiem datiem:

i) direktīvas 105. panta 5. punktā minētais tirgus riska modulis;

ii) direktīvas 105. panta 6. punktā minētā darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļa daļa, kas atbilst riska darījumiem attiecībā uz vērtspapīrošanu, atvasinātajiem instrumentiem, debitoru parādiem no starpniekiem un citiem ieguldījumu aktīviem, uz kuriem neattiecas likmju starpības riska apakšmodulis;

iii) jebkura kapitāla prasība, kas ir piemērojama ieguldījumiem nemateriālajos aktīvos, kurus nesedz tirgus risks, un darījumu partnera saistību nepildīšanas riska moduļi;

f) grupas sabiedrību akceptēto pārapdrošināšanas darījumu apjoms nepārsniedz 50 % no grupas kopējiem gada bruto ieņēmumiem no parakstītajām prēmijām;

g) starpība, kas minēta 230. panta 1. punktā, ja izmanto 1. metodi, 233. panta 1. punktā, ja izmanto 2. metodi, vai 233.a panta 1. punktā, ja izmanto metožu kombināciju, ir pozitīva;

h) ja izmanto 2. metodi vai 1. un 2. metodes kombināciju, katra sabiedrība, kurai piemēro 2. metodi, ir maza un nesarežģīta sabiedrība.

Kritērijus, kas noteikti pirmās daļas a) apakšpunkta i) punktā un e) apakšpunktā, nepiemēro grupām, ja izmanto tikai 2. metodi.

2. Direktīvas 29.b pantu *mutatis mutandis* piemēro galējā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas mātesuzņēmuma, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības līmenī.

3. Grupas, kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, mazāk nekā divus gadus, novērtējot, vai tās atbilst šā panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, ņem vērā tikai pēdējo finanšu gadu.

4. Turpmāk minētās grupas nekad neklasificē kā mazas un nesarežģītas grupas:

a) grupas, kas ir finanšu konglomerāti Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punkta nozīmē;

b) grupas, kurās vismaz viens meitasuzņēmums ir 228. panta 1. punktā minēta sabiedrība;

c) grupas, kas izmanto apstiprinātu daļēju vai pilnīgu iekšējo modeli, lai aprēķinātu savu grupas maksātspējas kapitāla prasību.

5. *Mutatis mutandis* piemēro 29.c, 29.d un 29.e pantu.

6. Komisija papildina šo direktīvu, saskaņā ar 301.a pantu pieņemot deleģētos aktus, kuros precizē:

a) kritērijus, kas noteikti 1. punktā, tostarp pieeju minētā punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētās summas aprēķināšanai;

b) metodoloģiju, ko paredzēts izmantot, klasificējot grupas kā mazas un nesarežģītas grupas; kā arī

c) nosacījumus, ar kādiem piešķir vai atsauc uzraudzības iestāžu apstiprinājumu attiecībā uz proporcionalitātes pasākumiem, kas jāveic grupām, kuras nav klasificētas kā mazas un nesarežģītas grupas.

213.b pants

Šķēršļi grupas uzraudzībai

1. Direktīvas 213. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība nodrošina, ka:

a) iekšējie pasākumi un uzdevumu sadalījums grupā ir piemēroti, lai izpildītu šīs sadaļas prasības, un jo īpaši tie ir efektīvi, lai:

i) koordinētu visus apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumus, tostarp vajadzības gadījumā piemēroti sadalot uzdevumus starp minētajiem meitasuzņēmumiem;

ii) novērstu vai pārvaldītu konfliktus grupas iekšienē; un

iii) īstenotu grupas mēroga politiku, ko visai grupai noteikusi apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

b) tās grupas strukturālā organizācija, kurā ietilpst apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, netraucē vai citādi nekavē grupas un tās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu efektīvu uzraudzību, jo īpaši ņemot vērā:

i) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības stāvokli daudzlīmeņu grupā;

ii) līdzdalības struktūru; un

iii) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības lomu grupā.

2. Ja 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, grupas uzraudzības iestāde ir pilnvarota pieprasīt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām mainīt iekšējo kārtību un uzdevumu sadali grupas iekšienē.

Ja nav izpildīti šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumi, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemēro atbilstīgus uzraudzības pasākumus, ko veic grupas uzraudzības iestāde, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu vai atjaunotu grupas uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un atbilstību šajā sadaļā noteiktajām prasībām. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes, kad tās saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestādes, ir pilnvarotas pieprasīt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai strukturēt grupu tā, lai attiecīgā uzraudzības iestāde varētu efektīvi īstenot grupas uzraudzību. Uzraudzības iestādes minētās pilnvaras īsteno tikai ārkārtas apstākļos pēc apspriešanās ar EAAPI un attiecīgā gadījumā ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un sniedz to pamatojumu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai.

3. Gadījumos, kas minēti šīs direktīvas 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ja tādas grupas strukturālā organizācija, ko veido sabiedrības, kuras savstarpēji saista attiecības, kā noteikts Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punktā, un ar tām saistītās sabiedrības, vai kura ir identificēta, pamatojoties uz šīs direktīvas 212. panta 3. punktu, ir tāda, ka tā traucē vai kavē minētās grupas efektīvu uzraudzību vai liedz minētajai grupai ievērot šo sadaļu, grupai piemēro pienācīgus uzraudzības pasākumus, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu vai atjaunotu grupas uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un atbilstību šai sadaļai. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes, kad tās saskaņā ar šīs direktīvas 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestādes, ir pilnvarotas pieprasīt tādas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības izveidi, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai tādas sabiedrības izveidi Savienībā, kurai centralizētas koordinācijas ceļā faktiski ir dominējoša ietekme uz grupā ietilpstošo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību lēmumiem, tostarp finanšu lēmumiem. Tādā gadījumā tā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai sabiedrība, kas faktiski īsteno centralizētu koordināciju, ir atbildīga par šīs sadaļas ievērošanu.";

72) direktīvas 214. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Grupas uzraudzības veikšana saskaņā ar 213. pantu nenozīmē, ka uzraudzības iestādēm ir jāveic trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības, trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrības vai jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības uzraudzība, vērtējot tās katru atsevišķi.

Vienīgi nolūkā nodrošināt atbilstību šai sadaļai grupas uzraudzība var nozīmēt uzraudzības iestāžu veiktu tiešu uzraudzību un uzraudzības pilnvaru īstenošanu attiecībā uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām.";

b) panta 2. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Novērtējot, vai sabiedrība ir nenozīmīga attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem, ievērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde nodrošina, ka ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a) sabiedrības lielums kopējo aktīvu un tehnisko rezervju izteiksmē ir neliels salīdzinājumā ar citām grupas un visas grupas sabiedrībām;

b) sabiedrības izslēgšana no grupas uzraudzības piemērošanas jomas būtiski neietekmētu grupas maksātspēju;

c) kvalitatīvie un kvantitatīvie riski, tostarp riski, kas izriet no grupas iekšējiem darījumiem, kurus sabiedrība rada vai var radīt visai grupai, nav būtiski.";

c) pievieno šādus punktus:

"3. Ja vienas vai vairāku sabiedrību izslēgšana no grupas uzraudzības piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta 2. punktu izraisītu gadījumu, kad nebūtu jāpiemēro grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde pirms lēmuma pieņemšanas par izslēgšanu apspriežas ar EAAPI un attiecīgā gadījumā ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Šādu lēmumu pieņem tikai ārkārtas apstākļos, un to pienācīgi pamato EAAPI un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Grupas uzraudzības iestāde vismaz reizi gadā atkārtoti izvērtē, vai tās lēmums joprojām ir atbilstīgs. Ja tas tā vairs nav, grupas uzraudzības iestāde paziņo EAAPI un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, ka tā sāks īstenot grupas uzraudzību.

Pirms galējā mātesuzņēmuma izslēgšanas no grupas uzraudzības, ievērojot 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu, grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar EAAPI un attiecīgā gadījumā ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un novērtē grupas uzraudzības īstenošanas ietekmi uz grupas maksātspējas stāvokli dalības starpnieksabiedrības līmenī. Jo īpaši šāda izslēgšana nav iespējama, ja tās rezultātā būtiski uzlabotos grupas maksātspēja.

Lai nodrošinātu šā punkta saskaņotu un konsekventu piemērošanu, EAAPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu ārkārtas apstākļus, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, vai gadījumus, kad var būt pamats no grupas uzraudzības piemērošanas jomas izslēgt galējo mātesuzņēmumu, tostarp apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības.

4. Neskarot šā panta 2. un 3. punktu, tās grupas darbības jomu, kurai, ievērojot 213. panta 2. punktu, piemēro grupas uzraudzību, nosaka saskaņā ar 212. pantu.

Ja grupa, kurai piemēro grupas uzraudzību, ievērojot 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, ir identificēta saskaņā ar 212. panta 2. un 3. punktu un ja mātesuzņēmums vai šīs grupas meitasuzņēmums ir arī citas grupas galējā dalības sabiedrība 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, šo citu grupu uzskata par iekļautu saskaņā ar 212. panta 2. un 3. punktu identificētās grupas tvērumā.

Uzraudzības iestādes var piemērot 212. panta 2. un 3. punktu, lai paplašinātu grupas darbības jomu 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

5. Ja grupai, kas ir identificēta saskaņā ar 212. panta 3. punktu, piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, grupa izraugās vienu no šīm sabiedrībām, kas tiek pārvaldītas vienotā veidā, par mātesuzņēmumu, kurš ir atbildīgs par šīs sadaļas ievērošanu. Pārējās 212. panta 3. punkta pirmajā daļā minētās sabiedrības uzskata par meitasuzņēmumiem.

6. Ja mātesuzņēmuma izraudzīšanās saskaņā ar šā panta 5. punktu radītu būtiskus šķēršļus grupas uzraudzības veikšanai, jo īpaši gadījumos, kad sabiedrības galvenais birojs nav reģistrēts tās dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, vai ja izraudzīšanās

izraisītu grupas nespēju efektīvi izpildīt šīs sadaļas prasības, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādei, kas darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, ir pilnvaras pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm pieprasīt cita mātesuzņēmuma izraudzīšanu. Uzraudzības iestāde, kas darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, grupai un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm sniedz pienācīgu pamatojumu par lēmumu izraudzīties citu mātesuzņēmumu.

Ja grupa, kura identificēta saskaņā ar 212. panta 3. punktu un kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, neizraugās mātesuzņēmumu saskaņā ar šā panta 5. punktu, uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm izraugās mātesuzņēmumu, kas būs atbildīgs par šīs sadaļas ievērošanu. Pārējās šādas grupas sabiedrības uzskata par meitasuzņēmumiem.

Izraugoties mātesuzņēmumu saskaņā ar šā punkta pirmo vai otro daļu, uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, ņem vērā šādus faktorus:

a) katras sabiedrības tehnisko rezervju summa;

b) katras sabiedrības gada bruto parakstītās prēmijas;

c) katras sabiedrības saistīto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību skaits.

Uzraudzības iestādes vismaz reizi gadā novērtē, vai izraudzīšana joprojām ir atbilstīga. Pretējā gadījumā uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar 247. pantu darbojas kā grupas uzraudzības iestāde, ieceļ citu mātesuzņēmumu pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Šis cits mātesuzņēmums ir atbildīgs par šīs sadaļas ievērošanu.";

73) direktīvas 220. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā vārdus "norādītas 221. līdz 233. pantā" aizstāj ar vārdiem "norādītas 221. līdz 233.a pantā";

b) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Tomēr dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm, ja tās attiecībā uz konkrētu grupu uzņemas grupas uzraudzības iestādes pienākumus, pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un pašu grupu lemt par 233. un 234. pantā noteiktās 2. metodes piemērošanu minētajai grupai vai 1. un 2. metodes kombinācijas piemērošanu saskaņā ar 233.a un 234. pantu, ja vienīgi 1. metodes izmantošana nebūtu piemērota.";

c) pievieno šādu punktu:

"3. Neskarot režīmu, kas piemērojams sabiedrībām, kas minētas 228. panta 1. punktā, uzraudzības iestādes var nolemt 2. metodi, ievērojot 2. punkta otro daļu, piemērot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrībām.";

74) direktīvas 221. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"1.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, vienīgi 228. panta nolūkā neatkarīgi no tā, vai tiek izmantota 1. vai 2. metode, "proporcionālā daļa" ir parakstītā kapitāla daļa, ko tieši vai netieši tur dalības sabiedrība saistītajā sabiedrībā.";

b) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"d) ja uzraudzības iestāde ir konstatējusi, ka divas vai vairākas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veido grupu, ievērojot 212. panta 3. punktu, jo tās tiek pārvaldītas vienotā veidā.";

75) direktīvas 222. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Šā panta 2. un 3. punktā minētā pašu kapitāla summa nepārsniedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistītās sabiedrības ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībā.";

b) pievieno šādu punktu:

"6. Direktīvas 230. panta 1. punkta, 233. panta 2. punkta un 233.a panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalības sabiedrības emitētu pašu kapitāla posteni neuzskata par apgrūtinājumu 93. panta 2. punkta otrās daļas c) apakšpunkta nozīmē, ja šā posteņa atmaksu tā turētājam nevar atteikt, kad tiek likvidēta saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kura ir meitasuzņēmums.";

76) direktīvas 226. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Pastarpinātas pārvaldītājsabiedrības";

b) pievieno šādu punktu:

"3. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pārvaldītājsabiedrības arī uzskata par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām.";

77) 227. panta 1. punkta pirmajā daļā pēc vārdiem "233. pantu" iekļauj vārdus "un 233.a pantu";

78) direktīvas 228. pantu aizstāj ar šādu:

"*228. pants*

Režīms īpašām saistītām sabiedrībām no citiem finanšu sektoriem

1. Neatkarīgi no metodes, kas izmantota saskaņā ar šīs direktīvas 220. pantu, lai aprēķinātu grupas maksātspēju, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība ņem vērā šādu sabiedrību ieguldījumu grupas izmantojamajā pašu kapitālā un grupas maksātspējas kapitāla prasībā:

a) kredītiestādes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1)apakšpunkta nozīmē vai ieguldījumu sabiedrības minētās regulas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta nozīmē;

b) PVKIU pārvaldības sabiedrības Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē un ieguldījumu sabiedrības, kas saņēmušas atļauju, ievērojot minētās direktīvas 27. pantu, ja tās nav izraudzījušās pārvaldības sabiedrību, ievērojot minēto direktīvu;

c) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES (*) 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē;

d) sabiedrības, kas nav regulētas sabiedrības un kas veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā minētajām darbībām, ja minētās darbības veido būtisku daļu no to vispārējās darbības;

e) arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas Direktīvas (ES) 2016/2341 6. panta 1. punkta nozīmē.

2. Šā panta 1. punktā minēto sabiedrību ieguldījumu grupas izmantojamajā pašu kapitālā aprēķina kā katras sabiedrības pašu kapitāla proporcionālās daļas summu, ja minēto pašu kapitālu aprēķina šādi:

a) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar attiecīgajiem nozaru noteikumiem, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 7. punktā;

b) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta l) apakšpunktu;

c) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta ad) apakšpunktu;

d) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā, saskaņā ar attiecīgajiem nozaru noteikumiem, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 7) punktā, ja tās ir regulētas vienības minētās direktīvas 2. panta 4) punkta nozīmē;

e) katrai šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajai saistītajai sabiedrībai – pieejamo maksātspējas normu, kas aprēķināta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 16. pantu.

Piemērojot šā punkta pirmo daļu, neņem vērā katras saistītās sabiedrības pašu kapitāla summu, kas atbilst nedalāmajām rezervēm un citiem posteņiem, kurus grupas uzraudzības iestāde identificējusi kā tādu, kam ir samazināta zaudējumu absorbcijas spēja, kā arī priekšrocību akcijas, subordinētos savstarpējo apdrošināšanas dalībnieku kontus, subordinētos pasīvus un atliktā nodokļa aktīvus, kas iekļauti pašu kapitālā, kas pārsniedz kapitāla prasības, kuras aprēķinātas saskaņā ar 3. punktu, izņemot, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība spēj pārliecināt grupas uzraudzības iestādi par to, ka grupas maksātspējas kapitāla prasības var apmierināt. Nosakot pārsniegtā pašu kapitāla sastāvu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība ņem vērā, ka dažu saistīto sabiedrību konkrētas prasības ir jāizpilda tikai ar pirmā līmeņa pamata kapitālu vai pirmā līmeņa papildu kapitālu Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē.

3. Šā panta 1. punktā minēto ieguldījumu saistīto sabiedrību grupas maksātspējas kapitāla prasībā aprēķina kā katras saistītās sabiedrības kapitāla prasības vai nosacītā kapitāla prasības proporcionālās daļas summu. Minēto kapitāla prasību vai nosacīto kapitāla prasību aprēķina šādi:

a) saistītajām sabiedrībām, kas minētas šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar turpmāk minēto:

i) katrai ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kurai piemēro pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2033, minētās regulas 11. pantā noteiktās prasības, konkrēto pašu kapitāla prasību, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/2034 (**) 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai vietējo pašu kapitāla prasību summu trešās valstīs;

ii) katrai kredītiestādei – augstāko no turpmāk minētajiem:

1) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktās prasības summa, tostarp minētās regulas 458. un 459. pantā minētie pasākumi, īpašās pašu kapitāla prasības, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, kā minēts Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā, apvienoto rezervju prasība, kas definēta minētās direktīvas 128. panta 6. punktā, vai vietējās pašu kapitāla prasības trešās valstīs;

2) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktās prasības summa, tostarp minētās regulas 458. un 459. pantā minētie pasākumi, īpašās pašu kapitāla prasības, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, kas minēts Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā, sviras rādītāja rezervju prasība, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1.a punktā, vai vietējās pašu kapitāla prasības trešās valstīs, ciktāl pirmā līmeņa kapitālam ir jāatbilst minētajām prasībām;

b) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

c) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 9. pantu;

d) katrai saistītajai sabiedrībai, kas minēta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā, – kapitāla prasība, kas saistītajai sabiedrībai būtu jāievēro saskaņā ar attiecīgajiem nozaru noteikumiem, kā noteikts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 7. punktā, ja tā būtu regulēta vienība minētās direktīvas 2. panta 4) punkta nozīmē;

e) katrai šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajai saistītajai sabiedrībai – augstākā pieprasītā maksātspējas norma, kas aprēķināta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 17. pantu, un kopējās kapitāla prasības, kas noteiktas saskaņā ar to dalībvalstu tiesību aktiem, kur saistītā sabiedrība ir reģistrēta vai saņēmusi atļauju.

4. Ja vairākas šā panta 1. punktā minētās saistītās sabiedrības veido apakšgrupu, kurai konsolidēti piemēro kapitāla prasību saskaņā ar vienu no šā panta 3. punktā minētajām direktīvām vai regulām, tostarp, ja finanšu pārvaldītājsabiedrība Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 20) apakšpunkta nozīmē vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ir grupas meitasuzņēmums, grupas uzraudzības iestāde var pieprasīt aprēķināt minēto saistīto sabiedrību ieguldījumu grupas izmantojamajā pašu kapitālā kā proporcionālo daļu no minētās apakšgrupas pašu kapitāla, nevis piemērot šā panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunktu katrai atsevišķai sabiedrībai, kas pieder pie minētās apakšgrupas. Šādā gadījumā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība aprēķina arī minēto saistīto sabiedrību ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībā kā proporcionālo daļu no minētās apakšgrupas kapitāla prasības, nevis piemēro šā panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunktu katrai atsevišķai sabiedrībai, kas pieder pie minētās apakšgrupas. Apakšgrupas pašu kapitāla un kapitāla prasības aprēķinā iekļauj visas finanšu iestādes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 26) apakšpunkta nozīmē, kā arī palīgpakalpojumu uzņēmumus minētā punkta 18) apakšpunkta nozīmē, kuri atbilst apakšgrupas tvērumam.

Šā punkta pirmās daļas nolūkos šā panta 2. un 3. punktu piemēro konkrētajai apakšgrupai, pamatojoties attiecīgi uz tās konsolidēto finanšu stāvokli Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 47) apakšpunkta vai Regulas (ES) 2019/2033 4. panta 1. punkta 11) apakšpunkta nozīmē, vai pamatojoties uz tās konsolidēto pozīciju.

5. Neskarot 1. līdz 4. punktu, dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm, ja tās attiecībā uz konkrētu grupu uzņemas grupas uzraudzības iestādes pienākumus, pēc dalības sabiedrības lūguma vai pēc savas iniciatīvas lemt par to, vai atskaitīt katru 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto līdzdalību no pašu kapitāla, kuru var izmantot dalības sabiedrības grupas maksātspējai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).";

79) direktīvas 229. pantam pievieno šādu punktu:

"Ja pirmajā daļā minētais atskaitījums uzlabo grupas maksātspējas stāvokli salīdzinājumā ar stāvokli, kurā sabiedrība tiek saglabāta grupas maksātspējas aprēķina tvērumā, atskaitījumu nepiemēro.";

80) III sadaļas II nodaļas 1. iedaļas 3. apakšiedaļā pievieno šādu pantu:

"*229.a pants*

Vienkāršoti aprēķini

1. Piemērojot 230. pantu, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var atļaut apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai piemērot vienkāršotu pieeju līdzdalībai saistītās sabiedrībās, kas nav būtiskas.

Dalības sabiedrība grupas uzraudzības iestādei pienācīgi pamato pirmajā daļā minētās vienkāršotās pieejas piemērošanu vienai vai vairākām saistītām sabiedrībām, ņemot vērā saistītās sabiedrības vai sabiedrību risku veidu, apmēru un sarežģītību.

Dalībvalstis pieprasa, lai dalības sabiedrība katru gadu novērtētu, vai vienkāršotās pieejas izmantošana joprojām ir pamatota, un savā ziņojumā par maksātspēju un finansiālo stāvokli grupas līmenī kā minēts 256. panta 1. punktā publiskotu to saistīto sabiedrību sarakstu un lielumu, kurām piemēro minēto vienkāršoto pieeju.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrība pierāda grupas uzraudzības iestādei, ka vienkāršotās pieejas piemērošana dalībai vienā vai vairākās saistītās sabiedrībās ir pietiekami piesardzīga, lai, aprēķinot grupas maksātspēju, novērstu to risku pārāk zemu novērtēšanu, kas izriet no minētās sabiedrības vai minētajām sabiedrībām.

Ja to piemēro trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas valstī, kas nav līdzvērtīga vai provizoriski līdzvērtīga 227. panta nozīmē, vienkāršotā pieeja nerada saistītās sabiedrības ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībā, kas ir zemāka par minētās saistītās sabiedrības kapitāla prasību, kā noteikusi attiecīgā trešā valsts.

Vienkāršoto pieeju nepiemēro saistītai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai nav ticamas informācijas par kapitāla prasību, kā noteikts minētajā trešā valstī.

3. Šā panta 1. punkta nolūkos saistītās sabiedrības uzskata par nebūtiskām, ja katras no tām bilances vērtība veido mazāk nekā 0,2 % no grupas aktīviem, kas aprēķināti, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un visu šādu sabiedrību uzskaites vērtību summa ir mazāka par 0,5 % no grupas aktīviem, kas aprēķināti, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem.";

81) direktīvas 230. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspējas aprēķinu veic, izmantojot konsolidētos finanšu pārskatus.

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspēja ir starpība starp:

a) maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojamā pašu kapitāla summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un ieguldījumu saistīto sabiedrību grupas izmantojamajā pašu kapitālā, kas minēts 228. panta 1. punktā, ja minēto ieguldījumu aprēķina saskaņā ar 228. panta 2. vai 4. punktu;

b) maksātspējas kapitāla prasības summu grupas līmenī, kas aprēķināta, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un ieguldījumu 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību grupas maksātspējas kapitāla prasībā, ja minēto iemaksu aprēķina saskaņā ar 228. panta 3. vai 4. punktu.

Šā punkta otrās daļas nolūkos konsolidētajos datos neiekļauj līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā.

Direktīvas I sadaļas VI nodaļas 3. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļu un I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļu piemēro, lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu un maksātspējas kapitāla prasību grupas līmenī, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem.";

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) otrajā daļā pievieno šādu apakšpunktu:

"c) to vietējo kapitāla prasību proporcionālā daļa, ar kurām licence tiktu atsaukta, attiecībā uz saistītām trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām.";

ii) punktam pievieno šādu daļu:

"Ja maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojamais pašu kapitāls, kas aprēķināts, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, pārsniedz maksātspējas kapitāla prasību grupas līmenī, kas aprēķināta, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un nav ievērota minimālā konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība, 138. panta 1. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*, savukārt 139. panta 1. un 2. punktu nepiemēro. Šīs daļas nolūkos atsauci uz "maksātspējas kapitāla prasību" 138. pantā lasa kā atsauci uz "minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību".";

82) Direktīvas 232. panta pirmās daļas ievadfrāzē vārdus "kas minēti 37. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā" aizstāj ar vārdiem "kas minēti 37. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā";

83) direktīvas 233. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) šīs direktīvas 220. panta 3. punktā un 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību vērtība apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībā un apkopotā grupas maksātspējas kapitāla prasība, kā paredzēts šā panta 3. punktā.";

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības proporcionālā daļa katras atsevišķas saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantotajā pašu kapitālā.";

ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"c) šīs direktīvas 228. panta 1. punktā minētais ieguldījums saistīto sabiedrību grupas izmantojamajā pašu kapitālā, ja minētais ieguldījums ir aprēķināts saskaņā ar 228. panta 2. punktu vai 228. panta 4. punktu.";

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) katras atsevišķas saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības proporcionālā daļa.";

ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"c) šīs direktīvas 228. panta 1. punktā minētais ieguldījums saistīto sabiedrību grupas maksātspējas kapitāla prasībā, ja minēto iemaksu aprēķina saskaņā ar 228. panta 3. punktu vai 228. panta 4. punktu.";

84) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"*233.a pants*

1. un 2. metodes kombinācija

1. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspēja ir starpība starp:

a) summu, ko veido šādi elementi:

i) sabiedrībām, kurām piemēro 1. metodi, – izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt maksātspējas kapitāla prasību, ko aprēķina, pamatojoties uz konsolidētā pārskata datiem;

ii) katrai saistītajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kurai piemēro 2. metodi, – apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības proporcionālā daļa saistītās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamajā pašu kapitālā;

iii) šīs regulas 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību ieguldījums, kas aprēķināts saskaņā ar 228. panta 2. punktu vai 228. panta 4. punktu; kā arī

b) summu, ko veido šādi elementi:

i) sabiedrībām, kurām piemēro 1. metodi, – konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina saskaņā ar 230. panta 2. punktu, pamatojoties uz konsolidētā pārskata datiem;

ii) katrai saistītajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kurai piemēro 2. metodi, – tās maksātspējas kapitāla prasības proporcionālā daļa;

iii) šīs regulas 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību ieguldījums, kas aprēķināts saskaņā ar 228. panta 3. punktu vai 228. panta 4. punktu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta un 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta nolūkos līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā, konsolidētajos datos neiekļauj.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta un 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta nolūkos līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 220. panta 3. punktā un kam piemēro 2. metodi, neiekļauj konsolidētajos datos.

Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta nolūkos 220. panta 3. punktā minētajās sabiedrībās, kurām piemēro 2. metodi, līdzdalības vērtību, kas pārsniedz pašu maksātspējas kapitāla prasības proporcionālo daļu, iekļauj konsolidētajos datos, aprēķinot aktīvu un pasīvu jutīgumu pret valūtas maiņas kursa līmeņa vai svārstīguma izmaiņām ("valūtas risks"). Tomēr nevar pieņemt, ka minētās līdzdalības vērtība ir jutīga pret kapitāla vērtspapīru tirgus cenu līmeņa vai svārstīguma izmaiņām ("kapitāla vērtspapīru risks").

4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunkta ii) punkta nolūkos 233. panta 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

5. Direktīvas 231. pantu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība un tās saistītās sabiedrības vai kopīgi apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības saistītās sabiedrības iesniedz pieteikumu atļaujai aprēķināt konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kā arī grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli.

6. Minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar 230. panta 2. punktu.

Minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību sedz izmantojamais pamata pašu kapitāls, kas noteikts saskaņā ar 98. panta 4. punktu un ko aprēķina, pamatojoties uz konsolidētiem datiem. Minētā aprēķina nolūkos līdzdalību saistītajās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā, konsolidētajos datos neiekļauj.

Lai noteiktu, vai šāds izmantojamais pašu kapitāls atbilst tam, lai segtu minimālo konsolidēto grupas maksātspējas prasību, 221. līdz 229.a pantā noteiktos principus piemēro *mutatis mutandis*. Direktīvas 139. panta 1. un 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Ja maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojamais pašu kapitāls, kas aprēķināts, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, pārsniedz maksātspējas kapitāla prasību grupas līmenī, kas aprēķināta, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem, un nav ievērota minimālā konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība, 138. panta 1. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*, savukārt 139. panta 1. un 2. punktu nepiemēro. Šīs daļas nolūkos atsauci uz "maksātspējas kapitāla prasību" 138. pantā lasa kā atsauci uz "minimālo konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību".

7. Nosakot, vai šā panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā aprēķinātā summa pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu attiecībā uz 220. panta 3. punktā minētajām sabiedrībām, kurām piemēro 2. metodi, attiecīgās uzraudzības iestādes īpašu uzmanību pievērš jebkādiem konkrētiem riskiem grupas līmenī, kas nebūtu pietiekami segti, jo tos ir grūti kvanitificēt.

Ja grupas riska profils attiecībā uz 220. panta 3. punktā minētajām sabiedrībām, kurām piemēro 2. metodi, ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas ir 233. panta 3. punktā minētās summētās grupas maksātspējas kapitāla prasības pamatā, var noteikt kapitāla palielinājumu šā panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā aprēķinātajai summai.

Direktīvas 37. panta 1. līdz 5. punktu, kā arī deleģētos aktus un īstenošanas tehniskos standartus, kas pieņemti saskaņā ar 37. panta 6., 7. un 8. punktu, piemēro *mutatis mutandis*.

233.b pants

Ilgtermiņa kapitāla vērtspapīri grupas līmenī

Ja izmanto 1. metodi vai metožu kombināciju, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ir atļauts ieguldījumu kapitāla vērtspapīros apakšgrupai piemērot 105.a pantu.

Komisija papildina šo direktīvu, saskaņā ar 301.a pantu pieņemot deleģētos aktus, kuros precizē:

a) pieeju, kas jāizmanto, novērtējot atbilstību 105.a panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem un aprēķinot tādu kapitāla vērtspapīru summu, ko uzskata par ilgtermiņa ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros, ja izmanto 1. metodi vai metožu kombināciju;

b) informāciju, kas jāiekļauj ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli grupas līmenī, kas minēts 256. panta 1. punktā, vai vienotajā ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli, kas minēts 256. panta 2. punktā, un periodiskajā uzraudzības pārskatā grupas līmenī, kas minēts 256.b panta 1. punktā, vai vienotajā regulārajā uzraudzības pārskatā, kas minēts 256.b panta 2. punktā.";

85) direktīvas 234. pantu aizstāj ar šādu:

"*234. pants*

Deleģētie akti attiecībā uz 220. līdz 229. pantā noteiktajiem tehniskajiem principiem un metodēm, 229. a pantā noteikto vienkāršoto pieeju un 230. līdz 233.a panta piemērošanu

Komisija papildina šo direktīvu, saskaņā ar 301.a pantu pieņemot deleģētos aktus, kuros precizē:

a) tehniskos principus un metodes, kas izklāstītas 220. līdz 229. pantā;

b) tehniskos datus attiecībā uz 229.a panta 1. punktā izklāstīto vienkāršoto pieeju, kā arī kritērijus, uz kuru pamata uzraudzības iestādes var apstiprināt vienkāršotās pieejas izmantošanu;

c) 230. līdz 233.a panta piemērošanu, atspoguļojot konkrētu juridisko struktūru ekonomisko būtību.

Komisija var papildināt šo direktīvu, saskaņā ar 301.a pantu pieņemot deleģētos aktus, kuros precizē kritērijus, uz kuru pamata grupas uzraudzības iestāde var apstiprināt 229.a panta 2. punktā izklāstītās vienkāršotās pieejas piemērošanu.";

86) direktīvas 244. panta 3. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Lai noteiktu nozīmīgu riska koncentrāciju, par kuru jāziņo, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu nosaka atbilstošas robežvērtības, pamatojoties uz maksātspējas kapitāla prasībām, tehniskajām rezervēm, izmantojamo pašu kapitālu, citiem kvantitatīviem vai kvalitatīviem uz risku balstītiem kritērijiem, ko uzskata par piemērotiem, vai to kombināciju.";

87) direktīvas 245. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā vārdus "2 un 3. punktu" aizstāj ar vārdiem "2., 3. un 3.a punktu";

b) pantā iekļauj šādu punktu:

"3.a Papildus grupas iekšējiem darījumiem 13. panta 19. punkta nozīmē šā panta 2. un 3. punkta nolūkos, ja tas ir pamatoti, uzraudzības iestādes var pieprasīt grupām ziņot arī par grupas iekšējiem darījumiem, kuros iesaistītas sabiedrības, kas nav apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības.";

88) direktīvas 246. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Direktīvas I sadaļas IV nodaļas 2. iedaļas prasības *mutatis mutandis* piemēro grupas līmenī. Grupas pārvaldes sistēma aptver apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrību, mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kā arī visas saistītās sabiedrības grupas darbības jomā 212. panta nozīmē, uz kurām attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu. Grupas pārvaldes sistēma attiecas arī uz visām sabiedrībām, kuras pārvalda dalības sabiedrība vai tās meitasuzņēmumi kopā ar vienu vai vairākām sabiedrībām, kas neietilpst vienā grupā.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, riska vadības un iekšējās kontroles sistēmas un ziņošanas procedūras īsteno konsekventi visās sabiedrībās, kas iekļautas grupas uzraudzības piemērošanas jomā, ievērojot 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, lai šīs sistēmas un ziņošanas procedūras varētu kontrolēt grupas līmenī.

Dalībvalstis nodrošina, ka galējā mātesuzņēmuma apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai saskaņā ar 214. panta 5. vai 6. punktu izraudzītā mātesuzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai ir galīgā atbildība par to, lai grupa, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, ievērotu normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Katras grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra joprojām ir atbildīga par savu atbilstību visām prasībām, kā noteikts 40. pantā un 213. panta 1. punkta otrajā daļā.

Riska vadības sistēma aptver vismaz visas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbības, ko veic grupā, kā arī būtiskas ar apdrošināšanu nesaistītas darbības. Tā aptver arī riskus, kas izriet no darbībām, kurām grupa ir vai varētu tikt pakļauta, un to savstarpējo atkarību.";

b) panta 2. punktā pievieno šādas daļas:

"Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība regulāri uzrauga savu saistīto sabiedrību, tostarp 228. panta 1. punktā minēto saistīto sabiedrību un neregulēto sabiedrību, darbības. Minētā uzraudzība ir samērīga ar to risku veidu, apmēru un sarežģītību, ko saistītās sabiedrības rada vai varētu radīt grupas līmenī.

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir rakstiskas nostādnes grupas līmenī, un tā nodrošina visu grupas tvērumā esošo regulēto sabiedrību rakstisko nostādņu atbilstību grupas politikām. Tā arī nodrošina, ka visas regulētās sabiedrības grupas ietvaros konsekventi īsteno grupas politiku.";

c) panta 4. punkta pirmajā daļā otro teikumu aizstāj ar šādu:

"Pašu riska un maksātspējas novērtējums, ko veic grupas līmenī, aptver vismaz visas grupas ietvaros veiktās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbības, kā arī būtiskas ar apdrošināšanu nesaistītas darbības. Tas aptver arī riskus, kas izriet no darbībām, kurām grupa ir vai varētu tikt pakļauta, un to savstarpējo atkarību. Uz to attiecas uzraudzības pārbaude, ko veic grupas uzraudzības iestāde saskaņā ar III nodaļu.";

d) pantam pievieno šādu punktu:

"5. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai nodrošināt, ka grupai ir stabila pārvaldes kārtība, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru ar skaidri definētiem, pārredzamiem un konsekventiem atbildības virzieniem un pienākumu nošķiršanu grupas ietvaros. Grupas pārvaldes sistēma cenšas novērst interešu konfliktus vai, ja tas nav iespējams, tos pārvalda.

Personas, kas faktiski vada apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupu, uzskata par personām, kuras faktiski vada mātesuzņēmumu, kas minēts 1. punkta trešajā daļā.

Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai identificēt personas, kas ir atbildīgas par citām galvenajām funkcijām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupā, uz kuru attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu. Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kas minēta šā panta 1. punkta trešajā daļā, ir atbildīga par šo personu veiktajām darbībām.

Ja personas, kas faktiski vada apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupu vai ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, ir arī personas, kuras faktiski vada vienu vai vairākas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai citas saistītas sabiedrības, vai ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām kādā no šīm sabiedrībām, dalības sabiedrība nodrošina, ka uzdevumi un pienākumi grupas līmenī ir skaidri nošķirti no tiem pienākumiem, kas piemērojami katras atsevišķās sabiedrības līmenī.";

89) III sadaļā iekļauj šādu nodaļu:

*"**IIa NODAĻA***

Makroprudenciālie noteikumi grupas līmenī

246.a pants

Likviditātes riska vadība grupas līmenī

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām izstrādāt un regulāri atjaunināt likviditātes riska vadības plānu grupas līmenī, kas aptver likviditātes analīzi īstermiņā un pēc grupas uzraudzības iestādes pieprasījuma aptver arī likviditātes analīzi vidējā termiņā un ilgtermiņā. Direktīvas 144.a pantu piemēro *mutatis mutandis*.

2. Atkāpjoties no 144.a panta, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, ir atbrīvoti no likviditātes riska vadības plāna izstrādes un regulāras atjaunināšanas individuālā līmenī, ja likviditātes riska vadības plāns, ievērojot šā panta 1. punktu, aptver attiecīgo meitasuzņēmumu likviditātes pārvaldības un likviditātes vajadzības.

Dalībvalstis pieprasa katrai atsevišķai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kura izmanto atbrīvojumu, ievērojot pirmo daļu, iesniegt tās uzraudzības iestādei likviditātes riska vadības plāna daļas, kas attiecas uz visas grupas situāciju un savu situāciju.

3. Neatkarīgi no 2. punkta uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumam izstrādāt un regulāri atjaunināt likviditātes riska vadības plānu individuālā līmenī, ja tās konstatē likviditātes riskus vai likviditātes pārvaldības plānā grupas līmenī nav iekļauta atbilstoša informācija, kuru uzraudzības iestāde, kas licencējusi meitasuzņēmumu, pieprasa salīdzināmām sabiedrībām sniegt to likviditātes stāvokļa uzraudzības nolūkā.

4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu likviditātes riska vadības plāna atjaunināšanas saturu un biežumu grupas līmenī. EAAPI līdz 2026. gada 29. janvārim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

246.b pants

Citi makroprudenciālie noteikumi

Direktīvas 144.b un 144.c pantu *mutatis mutandis* piemēro apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības līmenī.";

90) Direktīvas 252. panta pirmajā daļā vārdus "kredītiestāde, kā definēts Direktīvā 2006/48/EK, vai ieguldījumu sabiedrība, kā definēts Direktīvā 2004/39/EK" aizstāj ar vārdiem "kredītiestāde, kā definēts Regulā (ES) Nr. 575/2013, vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Direktīvā 2014/65/ES";

91) direktīvas 254. pantam pievieno šādu punktu:

"3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība katru gadu iesniedz grupas uzraudzības iestādei šajā pantā minēto informāciju 22 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām un, ja šajā pantā minētā informācija tiek prasīta reizi ceturksnī, 11 nedēļu laikā pēc katra ceturkšņa beigām.";

92) direktīvas 256. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ik gadu publiskot ziņojumu par maksātspēju un finanšu stāvokli grupas līmenī. Minētajā ziņojumā iekļauj informāciju par grupu, kas adresēta citiem tirgus profesionāļiem, kā minēts 51. panta 1.b punktā. Direktīvas 51., 53., 54. un 55. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība atklāj šajā pantā minēto informāciju 24 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.";

b) panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) informāciju, kas attiecas uz jebkuru grupas meitasuzņēmumu un kurai jābūt atsevišķi identificējamai, tostarp abām maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļām, un kas jāatklāj saskaņā ar 51., 53., 54. un 55. pantu.";

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Komisija papildina šo direktīvu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot informāciju, kas jāatklāj šā panta 2. punktā minētajā vienotajā ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli un ziņojumā par maksātspēju un finanšu stāvokli šā panta 1. punktā minētās grupas līmenī.";

93) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"*256.b pants*

Grupas periodisks uzraudzības pārskats

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ik gadu grupas uzraudzības iestādei iesniegt grupas līmeņa periodisku uzraudzības pārskatu. Direktīvas 35. panta 5.a punkta pirmo un otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības šajā pantā minēto informāciju iesniedz reizi gadā vai retāk 24 nedēļu laikā pēc sabiedrības finanšu gada beigām.

2. Ja ir panākta vienošanās ar grupas uzraudzības iestādi, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība sniedz vienu periodisku uzraudzības pārskatu, kurā ietver:

a) informāciju grupas līmenī, kas jāatklāj saskaņā ar 1. punktu;

b) informāciju, kas attiecas uz jebkuru grupas meitasuzņēmumu un ir atsevišķi identificējama, sniedz saskaņā ar 35. panta 5.a punktu, un tā rezultātā netiek iegūts mazāk informācijas par to, kādu informāciju sniegtu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas iesniedz periodisku uzraudzības pārskatu saskaņā ar 35. panta 5.a punktu.

Pirms vienošanās saskaņā ar šā punkta pirmo daļu grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar uzraudzītāju kolēģijas locekļiem un pienācīgi ņem vērā viņu uzskatus un iebildumus. Tas, ka attiecīgās valsts uzraudzības iestādes nav devušas piekrišanu, ir pienācīgi jāpamato. Ja uzraudzības iestāžu kolēģija apstiprina vienoto periodisko uzraudzības pārskatu saskaņā ar šo punktu, katra atsevišķā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz uzraudzības

iestādei vienoto periodisko uzraudzības pārskatu. Katrai uzraudzības iestādei ir pilnvaras uzraudzīt to konkrēto vienotā periodiskā uzraudzības pārskata daļu, kas ir specifiska attiecīgajam meitasuzņēmumam.

3. Ja iesniegtais vienotais periodiskais uzraudzības pārskats valsts uzraudzības iestādēm nav apmierinošs, 2. punktā minēto piekrišanu var atsaukt.

4. Ja 2. punktā minētajā ziņojumā nav ietverta informācija, ko uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi grupas meitasuzņēmumu, pieprasa sniegt līdzīgām sabiedrībām, un ja neietvertā informācija ir būtiska, attiecīgā uzraudzības iestāde ir pilnvarota pieprasīt attiecīgajam meitasuzņēmumam sniegt vajadzīgo papildinformāciju.

5. Ja uzraudzības iestāde, kas licencējusi grupas meitasuzņēmumu, konstatē neatbilstību 35. panta 5.a punktam vai pieprasa jebkādus grozījumus vai precizējumus attiecībā uz vienoto periodisko uzraudzības pārskatu, tā informē arī uzraudzības iestāžu kolēģiju, un grupas uzraudzības iestāde iesniedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai tādu pašu pieprasījumu.

6. Komisija papildina šo direktīvu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot šajā pantā minēto informāciju, kas jāziņo.

256.c pants

Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojums: revīzijas prasība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrībai, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai grupas finanšu pārvaldītājsabiedrībai tiek piemērota revīzijas prasība attiecībā uz grupas bilanci, kas atklāta kā daļa no ziņojuma par grupas maksātspēju un finanšu stāvokli grupas līmenī, kas minēts 256. panta 1. punktā, vai kā daļa no vienotā ziņojuma par maksātspēju un finanšu stāvokli, kas minēts 256. panta 2. punktā.

2. Grupas uzraudzības iestādei kopā ar maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu grupas līmenī, kas minēts 256. panta 1. punktā, vai vienoto maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu, kas minēts 256. panta 2. punktā, ko iesniedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, iesniedz atsevišķu revīzijas uzņēmuma sagatavotu ziņojumu, tostarp apliecinājuma veidu, kā arī revīzijas rezultātus.

3. Ja ir vienots ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli, kā minēts 256. panta 2. punktā, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ievēro revīzijas prasības, kas noteiktas saistītajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un 51.a panta 6. punktā minēto ziņojumu iesniedz minētās sabiedrības uzraudzības iestādei.

4. Direktīvas 51.a pantu piemēro *mutatis mutandis*.";

94) direktīvas 257. pantu aizstāj ar šādu:

"*257. pants*

Atbilstības un piemērotības prasības personām, kuras faktiski vada apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai veic citas pamatfunkcijas

Dalībvalstis pieprasa, lai personas, kuras faktiski vada apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, un attiecīgā gadījumā personas, kuras ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, būtu atbilstīgas un piemērotas savu pienākumu veikšanai.

Direktīvas 42. pantu piemēro *mutatis mutandis*.";

95) direktīvas 258. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Uzraudzības iestādēm piešķir visas uzraudzības pilnvaras, kas vajadzīgas, lai veiktu tos pasākumus saistībā ar apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka grupas, kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, atbilst visām šajā sadaļā noteiktajām prasībām. Šīs pilnvaras ietver 34. pantā minētās vispārīgās uzraudzības pilnvaras.

Neskarot valsts krimināltiesību aktus, dalībvalstis nosaka sankcijas vai pieņem pasākumus attiecībā uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kuras pārkāpj normatīvos vai administratīvos aktus, kas ir stājušies spēkā šīs sadaļas transponēšanai, vai personām, kuras faktiski vada minētās sabiedrības. Uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka šādas sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, jo īpaši, ja apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības centrālā administrācija vai galvenais uzņēmums neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā ir tās galvenais birojs.";

b) pantā iekļauj šādus punktus:

"2.a Ja grupas uzraudzības iestāde ir konstatējusi, ka 213.b panta 1. punktā minētie nosacījumi netiek pildīti vai vairs netiek pildīti, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemēro piemērotus uzraudzības pasākumus nolūkā nodrošināt vai atjaunot – atkarībā no gadījuma – grupas uzraudzības nepārtrauktību un integritāti un nodrošināt atbilstību prasībām, kas ir izklāstītas šajā sadaļā. Jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības gadījumā uzraudzības pasākumos jo īpaši ņem vērā ietekmi uz finanšu konglomerātu kopumā, kā arī uz tā saistītajām regulētām sabiedrībām.

2.b Šā panta 1. un 2.a punkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības pasākumi, ko var piemērot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ietver vismaz šādus elementus:

a) to balsstiesību īstenošanas apturēšana, kuras ir saistītas ar meitasuzņēmuma apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcijām, ko tur apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

b) rīkojumu, sankciju vai sodu izdošana pret apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai šo sabiedrību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem;

c) instrukciju vai norādījumu sniegšana apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai par to, kā saviem akcionāriem pārvest dalības savās meitasuzņēmumu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībās;

d) pagaidu kārtā norīkot citu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību grupā par atbildīgo par šajā sadaļā izklāstīto prasību ievērošanu;

e) ierobežojumi vai aizliegums sadalīt peļņu vai maksāt procentus akcionāriem;

f) pieprasīt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām atsavināt vai samazināt līdzdalību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās vai citās saistītās sabiedrībās, kas minētas 228. panta 1. punktā;

g) prasība apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām iesniegt plānu, kas paredz bez kavēšanās panākt atbilstību.

Grupas uzraudzības iestāde, pirms veic kādu no pirmajā daļā minētajiem pasākumiem, apspriežas ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un EAAPI, ja minētie pasākumi skar sabiedrības, kuru galvenais birojs atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī.";

96) direktīvas 262. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Ja 260. pantā minētās līdzvērtīgās uzraudzības nav vai ja dalībvalsts saskaņā ar 260. panta 7. punktu nepiemēro 261. pantu gadījumos, kad atzīta pagaidu līdzvērtība, minētā dalībvalsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras ietilpst grupā 212. panta nozīmē un kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta c) apakšpunktu, piemēro kādu no turpmāk minētajiem:

a) *mutatis mutandis* – 218. līdz 235. pantu un 244. līdz 258. pantu;

b) vienu no metodēm, kas norādītas šā panta 3. punktā.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm piemērot citas metodes, kas nodrošina tādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību pienācīgu uzraudzību, kuras ietilpst grupā 212. panta nozīmē un kurām piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta c) apakšpunktu. Par šīm metodēm vienojas grupas uzraudzības iestāde, kas noteikta saskaņā ar 247. pantu, pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

Pirmajā daļā minētās metodes ļauj sasniegt šajā sadaļā noteiktos grupas uzraudzības mērķus. Minētie mērķi ir šādi:

a) saglabāt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kapitāla sadali un pašu kapitāla sastāvu un novērst būtisku kapitāla radīšanu grupas iekšienē, ja šādu kapitāla radīšanu grupas iekšienē finansē no ieņēmumiem no parādiem vai citiem finanšu instrumentiem, ko mātesuzņēmums nekvalificē kā pašu kapitāla posteņus;

b) novērtēt un uzraudzīt riskus, ko rada sabiedrības gan Savienībā, gan ārpus tās, un ierobežot kaitīgās ietekmes izplatīšanās risku, ko minētās sabiedrības un citas neregulētas sabiedrības rada apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām grupas ietvaros, un apakšgrupai, kuras galējais mātesuzņēmums ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, kā minēts 215. pantā, ja šāda apakšgrupa pastāv.

Pirmajā daļā minētās metodes ir pienācīgi pamatotas, dokumentētas un paziņotas pārējām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, EAAPI un Komisijai.";

c) pantam pievieno šādu punktu:

"3. Šā panta 2. punkta nolūkos, attiecīgās uzraudzības iestādes var jo īpaši piemērot vienu vai vairākas turpmāk minētās metodes apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas ietilpst grupā, kurai piemēro grupas uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2. punkta c) apakšpunktu:

a) norīkot vienu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kas ir atbildīga par atbilstību šajā sadaļā izklāstītajām prasībām, ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ietilpst grupā, nav kopīga mātesuzņēmuma Savienībā;

b) pieprasīt izveidot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ietilpst grupā, nav kopīga mātesuzņēmuma Savienībā, un piemērot šo sadaļu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām grupā, kuru vada minētā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

c) ja vairākas grupā ietilpstošas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības veido apakšgrupu, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas Savienībā, papildus šīs sadaļas piemērošanai šai apakšgrupai, veikt papildu pasākumus vai noteikt papildu prasības, tostarp prasības, kas minētas šīs daļas d), e) un f) apakšpunktā, un pastiprināti uzraudzīt riska koncentrāciju 244. panta nozīmē un grupas iekšējos darījumus 245. panta nozīmē, lai sasniegtu šā panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minēto mērķi;

d) pieprasīt, lai galvenā mātesuzņēmuma Savienībā pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļi būtu neatkarīgi no galējā mātesuzņēmuma ārpus Savienības;

e) aizliegt, limitēt, ierobežot, uzraudzīt vai pieprasīt iepriekšēju paziņošanu par darījumiem, tostarp dividenžu sadali un kupona maksājumiem par subordinēto parādu, ja šādi darījumi apdraud vai varētu apdraudēt grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību finanšu vai maksātspējas stāvokli un kurā ir iesaistīta, no vienas puses, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Savienībā, un, no otras puses, sabiedrība, kas pieder pie grupas un kuras galvenais birojs atrodas ārpus Savienības; ja grupas uzraudzības iestāde nav viena no tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā ir

apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības galvenais birojs, grupas uzraudzības iestāde Savienībā paziņo minētajām uzraudzības iestādēm savus konstatējumus, lai tās varētu veikt vajadzīgos pasākumus;

f) pieprasīt informāciju par to mātesuzņēmumu maksātspēju un finanšu stāvokli, riska profilu un riska pielaides ierobežojumiem, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, tostarp attiecīgā gadījumā ziņojumus par minētajiem tematiem, ko iesniedz minēto trešo valstu pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai vai uzraudzības iestādēm.";

97) direktīvas 265. pantā iekļauj šādu punktu:

"1.a Kā daļu no pienākuma saskaņā ar 1. punktu dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka tad, ja vienas vai vairāku apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību mātesuzņēmums ir kredītiestāde, ieguldījumu brokeru sabiedrība, finanšu iestāde, PVKIU pārvaldības sabiedrība, AIFP, papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija vai neregulēta sabiedrība, kas veic vienu vai vairākas no darbībām, kuras minētas Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā, ja minētās darbības veido būtisku daļu no tās vispārējās darbības, uzraudzības iestādes, kas atbild par minēto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, veic vispārējo uzraudzību pār darījumiem starp šīm apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām un mātesuzņēmumu un saistītajām sabiedrībām.";

98) direktīvas 267. pantam pievieno šādas daļas:

"Direktīvas (ES) 2025/1 nolūkos, ja piemēro minētās direktīvas 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īsteno minētās direktīvas III sadaļas IV nodaļā minētās noregulējuma pilnvaras, pārapdrošināšanas sabiedrībām un vienībām, kas minētas minētās direktīvas 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, piemēro šīs sadaļas I, II un IV nodaļas noteikumus.

Šīs direktīvas 270. un 272. pantu nepiemēro, ja ir piemērojams Direktīvas (ES) 2025/1 63. pants.";

99) direktīvas 268. panta 1. punkta pirmo daļu groza šādi:

a) daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) "kompetentās iestādes" ir dalībvalstu administratīvās vai tiesu iestādes, kuras ir kompetentas sanācijas pasākumos vai likvidācijas procesos, vai arī noregulējuma iestāde, kas definēta Direktīvas (ES) 2025/1 2. panta 12) punktā, attiecībā uz sanācijas pasākumiem, kas veikti, ievērojot minēto direktīvu;";

b) daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) "sanācijas pasākumi" ir pasākumi, kas ietver kompetento iestāžu jebkāda veida iejaukšanos un kuri ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokli, un kuri ietekmē tādu pušu iepriekšpastāvošas tiesības, kas nav pati apdrošināšanas sabiedrība, tostarp maksājumu apturēšanas vai izpildes pasākumi vai prasību samazināšana, Direktīvas (ES) 2025/1 26. panta 3. punktā minēto noregulējuma instrumentu piemērošana un minētās direktīvas III sadaļas IV nodaļā minēto noregulējuma pilnvaru īstenošana;";

100) direktīvas 301.a pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Pilnvaru deleģējumu, kas minēts 29., 105., 105.a, 213.a, 233.b, 256.b un 304.e pantā, Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2025. gada 28. janvāra.";

ii) punktam pievieno šādas daļas:

"Pirmajā un otrajā daļā minētā pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām sešus mēnešus pirms katra četru gadu laikposma beigām.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 17., 29., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 105., 105.a, 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 213.a, 216., 217., 227., 233.b, 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260., 304.e un 308.b pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot 17., 29., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 105., 105.a, 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 213.a, 216., 217., 227., 233.b, 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260. vai 308.b pantu, stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

5.a Deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot 304.e pantu, stājas spēkā tikai tad, ja viena mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.";

101) direktīvas 304. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. No 2027. gada 30. janvāra dzīvības apdrošināšanas sabiedrības var turpināt piemērot 1. punktā minēto pieeju tikai attiecībā uz aktīviem un pasīviem, kuriem uzraudzības iestādes apstiprināja uz ilgumu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa piemērošanu pirms 2027. gada 30. janvāra.";

102) direktīvā iekļauj šādus pantus:

"*304.c pants*

Pārskati attiecībā uz ilgtspējas risku

1. EAAPI pēc apspriešanās ar ESRK, pamatojoties uz pieejamajiem datiem un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852 (*) 20. pantā minētās Ilgtspējīga finansējuma platformas konstatējumiem, un EBI saistībā ar tās darbu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 501.c panta 1. punkta c) apakšpunktā izklāstītajām pilnvarām novērtē, vai būtu pamatoti piemērot īpašu prudenciālo režīmu riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem vai darbībām, kuras būtiski saistītas ar vides vai sociālajiem mērķiem. EAAPI jo īpaši novērtē, kāda ietekme uz apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību un finanšu stabilitāti Savienībā ir īpaša prudenciāla režīma piemērošanai attiecībā uz riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem un darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides un/vai sociālajiem mērķiem vai ir būtiski saistītas ar kaitējumu šādiem mērķiem, tostarp ar aktīviem, kas saistīti ar fosilajām degvielām.

EAAPI līdz 2025. gada 1. martam iesniedz Komisijai ziņojumu par saviem konstatējumiem. Attiecīgā gadījumā ziņojumā apsver iespējamo uz risku balstīto prudenciālo režīmu riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem un darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides vai sociālajiem mērķiem vai ir būtiski saistītas ar kaitējumu šādiem mērķiem. Ziņojumam pievieno novērtējumu par minētā iespējamā uz risku balstītā prudenciālā režīma riska darījumiem ietekmi uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām.

2. Attiecībā uz dabas katastrofu risku EAAPI vismaz reizi piecos gados pārskata 105. panta 2. punkta trešās daļas b) apakšpunktā minētās maksātspējas kapitāla prasības nedzīvības apdrošināšanas katastrofu riska apakšmoduļa standarta parametru tvērumu un kalibrēšanu. Minēto pārskatu nolūkos EAAPI ņem vērā jaunākos pieejamos attiecīgos pierādījumus par klimata zinātni un risku nozīmīgumu attiecībā uz riskiem, ko rada apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras izmanto standarta formulu maksātspējas kapitāla prasības nedzīvības apdrošināšanas katastrofas riska apakšmoduļa aprēķināšanai.

Pirmo pārskatīšanu, ievērojot pirmo daļu, pabeidz līdz 2027. gada 29. janvārim.

Ja EAAPI, veicot pārskatīšanu saskaņā ar pirmo daļu, konstatē, ka nedzīvības apdrošināšanas katastrofu riska apakšmoduļa standarta parametru apjoma vai kalibrēšanas dēļ pastāv būtiska neatbilstība starp maksātspējas kapitāla prasības daļu, kas attiecas uz dabas katastrofām, un faktisko dabas katastrofu risku, ar ko saskaras apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, EAAPI iesniedz Komisijai atzinumu par dabas katastrofu risku.

Atzinumā par dabas katastrofu risku, ko iesniedz Komisijai saskaņā ar trešo daļu, ņem vērā maksātspējas kapitāla prasības nedzīvības apdrošināšanas katastrofas riska apakšmoduļa standarta parametru tvērumu vai kalibrēšanu, lai novērstu konstatēto neatbilstību, un tam pievieno novērtējumu par ierosināto grozījumu ietekmi uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām.

3. EAAPI 45. panta 1. punktā minētā novērtējuma ietvaros novērtē, vai un kādā mērā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības novērtē savu būtisko pakļautību riskam, kas saistīts ar biodaudzveidības zudumu. EAAPI pēc tam novērtē, kādi pasākumi jāveic, lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pienācīgi ņem vērā minētos riskus. EAAPI līdz 2025. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumu par saviem konstatējumiem.

EBI, EAAPI un EVTI ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 54. pantā minētās Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka vides, sociālo un pārvaldības risku stresa testēšanā tiek integrēta konsekvence, ilgtermiņa apsvērumi un kopīgi standarti attiecībā uz novērtēšanas metodēm. Apvienotā komiteja publicē minētās pamatnostādnes līdz 2026. gada 10. janvārim. EBI, EAAPI un EVTI ar minētās Apvienotās komitejas starpniecību pēta, kā sociālos un ar pārvaldību saistītos riskus var integrēt stresa testos.

304.d pants

Pārskatīšana attiecībā uz dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbību un kapitāla rezervju nodalīšanu

1. EAAPI novērtē, vai 73. panta 1. punktā minētā prasība par dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darījumu nodalīšanu joprojām ir pamatota. EAAPI jo īpaši novērtē apvienošanas aizlieguma saglabāšanas ietekmi un tā atcelšanas iespējamo ietekmi vismaz attiecībā uz apdrošinājuma ņēmēja aizsardzību, iespējamo šķērssubsidēšanu starp dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbībām, tirgus efektivitāti un konkurētspēju. Lai veiktu novērtēšanu, EAAPI ņem vērā uzraudzības pieredzi, kas gūta ar jauktām sabiedrībām. EAAPI līdz 2028. gada 31. janvārim iesniedz Komisijai ziņojumu par saviem konstatējumiem.

2. EAAPI līdz 2032. gada 31. janvārim uzrauga saistīto kredītiestāžu apvienoto rezervju prasības, kā definēts Direktīvas Nr. 2013/36/ES 128. panta 6. punktā, ieguldījumu grupas maksātspējas kapitāla prasībās, kas minētas šīs direktīvas 228. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) punktā. Minētajā nolūkā EAAPI sadarbojas ar EBI un ziņo Komisijai par visiem konstatējumiem.

304.e pants

Termiņu pagarināšana ārkārtas apstākļos

1. Ārkārtējas veselības ārkārtas situācijas, dabas katastrofas vai cita ārkārtēja notikuma gadījumā EAAPI pēc savas iniciatīvas vai pēc vienas vai vairāku uzraudzības iestāžu vai Komisijas pieprasījuma novērtē, vai šāda ārkārtēja veselības ārkārtas situācija, dabas katastrofa vai cits ārkārtējs notikums būtiski ietekmē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību darbības spējas, liedzot tām iesniegt informāciju termiņos, kas noteikti 35.b panta 1., 2. un 3. punktā, 51. panta 7. punktā, 254. panta 3. punktā, 256. panta 1. punktā un 256.b panta 1. punktā. Veicot minēto novērtējumu, EAAPI cieši sadarbojas ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, lai noteiktu ārkārtējā notikuma ietekmi uz spēju iesniegt informāciju termiņos, kas noteikti minētajos noteikumos.

EAAPI savu novērtējumu iesniedz Komisijai bez liekas kavēšanās un ne vēlāk kā vienu nedēļu pēc pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas.

Ja EAAPI uzskata, ka ārkārtēja veselības ārkārtas situācija, dabas katastrofa vai cits ārkārtējs notikums būtiski ietekmē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību darbības spējas, liedzot tām ievērot termiņus, kas noteikti 35.b panta 1., 2. un 3. punktā, 51. panta 7. punktā, 254. panta 3. punktā, 256. panta 1. punktā un 256.b panta 1. punktā. EAAPI un arī attiecīgās uzraudzības iestādes publicē minēto informāciju savās attiecīgajās tīmekļa vietnēs.

Komisija var pagarināt minētos termiņus ar deleģēto aktu, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu.

2. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus saistībā ar 1. punkta piemērošanu, Komisija attiecībā uz atsevišķiem ārkārtējiem notikumiem var papildināt šo direktīvu, saskaņā ar 301.a pantu pieņemot deleģētos aktus, kuros:

a) nosaka termiņu pagarinājuma piemērošanas jomu, ņemot vērā notikuma skartās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības;

b) nosaka izņēmuma kārtā pagarinātus ziņošanas termiņus, kas var būt līdz 10 nedēļām ilgāki par 35.b panta 1., 2. un 3. punktā, 51. panta 7. punktā, 254. panta 3. punktā, 256. panta 1. punktā un 256.b panta 1. punktā paredzētajiem termiņiem; un

c) precizē, kura 35.b panta 1., 2. un 3. punktā, 51. panta 7. punktā, 254. panta 3. punktā, 256. panta 1. punktā un 256.b panta 1. punktā minētā informācija ir jāpaziņo šādos pagarinātos termiņos.

Ja EAAPI nav iesniegusi novērtējumu saskaņā ar 1. punktu, Komisija pirms deleģētā akta pieņemšanas saskaņā ar šo pantu attiecīgi lūdz EAAPI viedokli.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).";

103) direktīvas 305. panta 2. un 3. punktu svītro;

104) direktīvas 308.a pantu svītro;

105) direktīvas 308.b pantu groza šādi:

a) panta 5. līdz 8. punktu svītro;

b) panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

"12. Neatkarīgi no 100. panta, 101. panta 3. punkta un 104. panta dalībvalstis nodrošina, ka standarta parametri, kas jāizmanto, aprēķinot tirgus riska koncentrāciju un likmju starpības riska apakšmoduļus saskaņā ar standarta formulu, attiecībā uz riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri radušies pirms 2023. gada 1. janvāra un denominēti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā, ir tādi paši kā tie, ko piemērotu šādiem riska darījumiem, kuri denominēti un finansēti to vietējā valūtā.";

c) panta 17. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Neatkarīgi no 218. panta 2. un 3. punkta šā panta 9. līdz 12. punktā un 15. punktā, kā arī 308.c, 308.d un 308. e pantā minētos pārejas noteikumus grupas līmenī piemēro *mutatis mutandis*.

Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupa vai kāds no tās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumiem piemēro 308.c pantā minēto bezriska procentu likmju pārejas pasākumu vai 308.d pantā minēto pārejas pasākumu attiecībā uz tehniskajām rezervēm, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība kā daļu no sava ziņojuma par grupas maksātspēju un finanšu stāvokli, kas minēts 256. pantā, un papildus 308. c panta 4. punkta c) apakšpunktā un 308.d panta 5. punkta c) apakšpunktā minētajai informācijai publisko kvantifikāciju par ietekmi uz tās finanšu stāvokli, pieņemot, ka pašu kapitālu, kas izriet no šo pārejas pasākumu piemērošanas, nevar darīt pieejamu, lai segtu tās dalības sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību, kurai ir aprēķināta grupas maksātspēja.

Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupa būtiski paļaujas uz 308.c un 308.d pantā minēto pārejas pasākumu izmantošanu tādā veidā, ka tā nepareizi atspoguļo grupas faktisko maksātspējas stāvokli, pat ja grupas maksātspējas kapitāla prasība tiktu izpildīta, neizmantojot minētos pārejas pasākumus, grupas uzraudzības iestādei ir pilnvaras veikt attiecīgus pasākumus, tostarp iespēju samazināt pašu kapitāla apjomu, kas izriet no tādu pārejas pasākumu izmantošanas, kurus var uzskatīt par izmantojamiem grupas maksātspējas prasības segšanai.";

106) direktīvas 308.c pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu punktu:

"1.a Pēc 2027. gada 30. janvāra uzraudzības iestādes apstiprina attiecīgās bezriska procentu likmju termiņstruktūras pārejas pielāgojumu tikai šādos gadījumos:

a) 18 mēnešu laikā pirms apstiprināšanas šīs direktīvas noteikumus pirmo reizi piemēroja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas pieprasa apstiprinājumu pēc tam, kad tā, ievērojot 4. pantu, ir atbrīvota no šīs direktīvas darbības jomas;

b) sešu mēnešu laikā pirms apstiprināšanas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pieprasīja apstiprinājumu, saņēma atļauju pieņemt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumu portfeli, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nodod saistības, piemēroja pārejas pielāgojumu attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai attiecībā uz minēto līgumu portfeli pirms nodošanas.";

b) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ziņojuma daļā par savu maksātspēju un finanšu stāvokli, kas sastāv no informācijas, kura adresēta tirgus profesionāļiem, kas minēti 51. panta 1.b punktā, publisko visu turpmāk minēto:

i) to, ka tās piemēro pārejas pielāgojumu bezriska procentu likmju termiņstruktūrai;

ii) kvantifikāciju par ietekmi uz to finanšu stāvokli, ko rada minētā pārejas pasākuma nepiemērošana;

iii) ja sabiedrība izpildītu maksātspējas kapitāla prasību, nepiemērojot minēto pārejas pasākumu, – tā piemērošanas iemeslus;

iv) novērtējumu par sabiedrības atkarību no minētā pārejas pasākuma un attiecīgā gadījumā aprakstu par pasākumiem, ko sabiedrība veikusi vai plānojusi, lai samazinātu vai likvidētu atkarību.";

107) direktīvas 308.d pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu punktu:

"1.a Pēc 2027. gada 30. janvāra uzraudzības iestādes apstiprina tehnisko rezervju pārejas perioda pagaidu atskaitījumu tikai šādos gadījumos:

a) 18 mēnešu laikā pirms apstiprināšanas šīs direktīvas noteikumus pirmo reizi piemēroja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas pieprasa apstiprinājumu pēc tam, kad tā, ievērojot 4. pantu, ir atbrīvota no šīs direktīvas darbības jomas;

b) sešu mēnešu laikā pirms apstiprināšanas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pieprasīja apstiprinājumu, pieņēma apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumu portfeli, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nodod saistības, piemēroja pārejas pielāgojumu attiecīgajai bezriska procentu likmju termiņstruktūrai attiecībā uz minēto līgumu portfeli pirms nodošanas.";

b) panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ziņojuma daļā par savu maksātspēju un finanšu stāvokli, kas sastāv no informācijas, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, kas minēti 51. panta 1.b punktā, publisko visu turpmāk minēto:

i) to, ka tehniskajām rezervēm piemēro pārejas perioda atskaitījumu;

ii) kvantifikāciju par ietekmi uz to finanšu stāvokli, ko rada minētā pārejas perioda atskaitījuma nepiemērošana;

iii) ja sabiedrība izpildītu maksātspējas kapitāla prasību, nepiemērojot minēto pārejas perioda atskaitījumu, – tā piemērošanas iemeslus;

iv) novērtējumu par sabiedrības atkarību no minētā pārejas perioda atskaitījuma un attiecīgā gadījumā aprakstu par pasākumiem, ko sabiedrība veikusi vai plānojusi, lai samazinātu vai likvidētu atkarību.";

108) direktīvas 308.e panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas piemēro 77.a panta 2. punktā, 111. panta 1. punkta otrajā daļā, 308.c pantā vai 308.d pantā minētos pārejas pasākumus, informē uzraudzības iestādi, tiklīdz tās konstatē, ka tās neievērotu maksātspējas kapitāla prasību, nepiemērojot minētos pārejas pasākumus. Uzraudzības iestāde pieprasa attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai veikt nepieciešamos pasākumus, lai pārejas perioda beigās nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.";

109) direktīvai pievieno šādu pantu:

"*308.f pants*

Šīs direktīvas 51. panta 1. punktā minētā maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojuma daļā, kuras mērķauditorija ir tirgus profesionāļi, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības publisko kombinēto ietekmi uz savu finanšu stāvokli, ko rada 77.a panta 2. punkta, 308.c un 308.d pantā un attiecīgā gadījumā 111. panta 1. punkta otrajā daļā noteikto pakāpeniskas ieviešanas un pārejas pasākumu nepiemērošana.";

110) direktīvas 309. panta 1. punkta ceturto daļu svītro;

111) direktīvas 311. panta otro daļu svītro;

112) direktīvas III pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Grozījums Direktīvā 2013/34/ES

Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Atkāpjoties no šā panta 2. līdz 4. punkta un neskarot šā panta 9. un 10. punktu, šā panta 1. punktā minētie mazie un vidējie uzņēmumi, Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145. apakšpunktā definētās mazās un nesarežģītās iestādes, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (*) 13. panta 2. punktā definētās kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības, minētās direktīvas 13. panta 5. punktā definētās kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības un minētās direktīvas 13. panta 10.a punktā definētās mazās un nesarežģītās sabiedrības var savu ilgtspējas ziņu sniegšanu ierobežot, norādot tikai šādu informāciju:

a) īss uzņēmuma darījumdarbības modeļa un stratēģijas apraksts;

b) apraksts par uzņēmuma politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;

c) uzņēmuma galvenā faktiskā vai iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz ilgtspējas jautājumiem un visas darbības, kas veiktas, lai identificētu, uzraudzītu, novērstu, mazinātu vai labotu šādu faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi;

d) galvenie uzņēmumam draudošie riski saistībā ar ilgtspējas jautājumiem un tas, kā uzņēmums minētos riskus pārvalda;

e) galvenie rādītāji, kas vajadzīgi, lai atklātu a) līdz d) apakšpunktā minēto informāciju.

Mazie un vidējie uzņēmumi, mazas un nesarežģītas iestādes, kaptīvās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un mazas un nesarežģītas sabiedrības, kas izmanto šā punkta pirmajā daļā minēto atkāpi, ziņo saskaņā ar 29.c pantā minētajiem mazo un vidējo uzņēmumu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).”

3. pants

Grozījums Direktīvā 2002/87/EK

Direktīvas 2002/87/EK 31. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Līdz 2027. gada 31. decembrim Komisija ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei novērtē šīs direktīvas un Direktīvas 2009/138/EK darbību šādos aspektos, jo īpaši ņemot vērā starpnozaru līdzdalības īpašumtiesību prudenciālo režīmu saskaņā ar nozaru noteikumiem, attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem:

a) vai tas, ka ir finanšu pakalpojumu uzņēmumi, uz kuriem attiecas finanšu uzraudzība saskaņā ar nozaru noteikumiem, bet kuri nav iekļauti nevienā no šajā direktīvā minētajām finanšu nozarēm, rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus finanšu konglomerātiem;

b) vai visi finanšu konglomerāti konsekventi īsteno noteikumus, kas reglamentē kapitāla pietiekamības prasības, tostarp tos, kas izklāstīti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 342/2014 (*), un vai minētie noteikumi finanšu konglomerātiem nosaka salīdzināmas vispārējas kvantitatīvas prasības neatkarīgi no tā, vai finanšu konglomerāta galvenā finanšu nozare ir banku nozare, apdrošināšanas nozare vai ieguldījumu pakalpojumu nozare;

c) vai uzraudzības pārbaudes procesi un pilnvaru un izpildes pilnvaru sadale starp koordinatoriem un nozaru uzraudzības iestādēm, jo īpaši attiecībā uz kapitāla pietiekamības prasībām, ir pietiekami skaidri un saskaņoti, lai nodrošinātu, ka kapitāla pietiekamības prasības tiek efektīvi un konsekventi izpildītas visā Savienībā neatkarīgi no tā, kurā finanšu konglomerātā darbojas galvenā finanšu nozare;

d) vai tas, ka nav identificēts uzņēmums, kas galu galā ir atbildīgs par šīs direktīvas ievērošanu, rada problēmas attiecībā uz vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanu.

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 342/2014 (2014. gada 21. janvāris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas nepieciešami, lai piemērotu kapitāla pietiekamības prasību aprēķināšanas metodes finanšu konglomerātiem (OV L 100, 3.4.2014., 1. lpp.).”

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2027. gada 29. janvārim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos pasākumus no 2027. gada 30. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2024. gada 27. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	BÓKA J.

PIELIKUMS

Direktīvas 2009/138/EK III pielikumu groza šādi:

1) pielikuma A iedaļā (Nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma) svītro (27) punktu;

2) pielikuma B iedaļā (Dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma) svītro (27) punktu;

3) pielikuma C iedaļā (Pārapdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma) svītro (27) punktu.